Argonauti

Pos. - 832

ODNÍ DENÍK POSÁDKY 832; ZALOŽEN V ŘÍJNU 1980

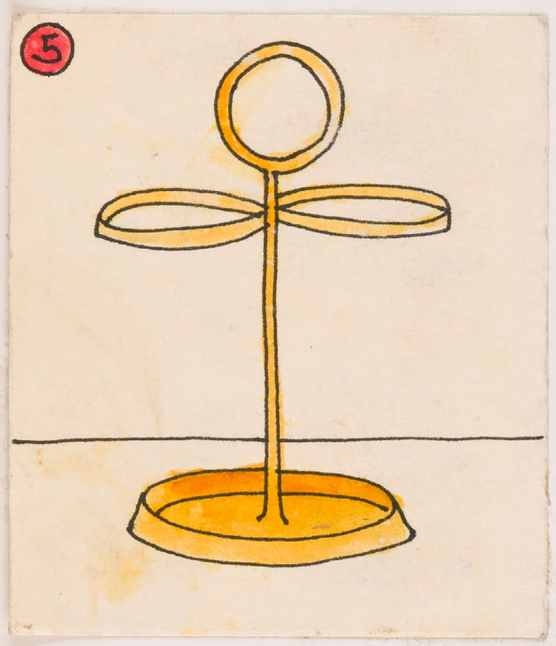

Zahajovací zápis z října 1980

Posadka 832 vznikla před táborem »z Louže do Blata« (1979) na místě bývalé posádky TRINIDAD. Vznik této skupiny je také určen táborem, ale táborem »na Čiře«.
DTH tábornana začíná se pokoušet zde rekonstruovat Magalhaesovu cestu kolem světa. Jméno získané z lodi které se vydala na plavbu, měla Trinidad a podle ní dostala jméno i posádka v tomto složení:

- ČERT
- Bludwig Guns
- Nurmi
- Spregi
- Kyklop
- Bohouš*
- Piehot

IRENA

*na táboře odsunut

Po táboře na etapě změnily jméno posádky Severka, ale sestava je téměř stejná

- PIERROT
- Kyklop
- Čita
- Primátor
- Knee
- Blanche

Tak tahle věnuji to vydrželo hezkých dlouho, jen Čita pomalu, zaneodlouho "zmizela příslušnost. Ale před táborem »z Louže do Blata« přidá změna jména. 832 - vzniklo ze tří odchozích čet - 828, 823, 832. (Knee, Blanche, Piehot)

Posádka prodělala radou novostí příchozí a opět odcházející kovárci, ať jazykové tutoři, že zůstalou bootsmana Pierota a odcházející Čehun chuy. Na současnou podobu:

- Piehot
- Knee - zást. bootsmana
- Henry
- kyklop
- Blanche

Začátkem akademického roku 80-81 odešla BLANCHE a odešel taky Kyklop. Ještě na táboře Čtyřka k nám patřil Zmeh, ale pozdeji odešel k Piehotovi.

*= asi jsme byli dobře, ale ještě já to vím přesně -> bojkot o přepisování tornáčku.

ÚNOR 1981

Po zimním odpočinku Tritoni přišel doplnit posádky RANTA a FRIGO. Vždyť z 30 zůstalo mezi KRABA a 540 jich bylo, kteří by vedeli stále bootsmanit se ještě pokračovalo KNEE se stal bootsmanem posádky 544, takže:

- Piehot
- Ranta
- Frigo
- Henry

ÚNOR - ČERVEN 1981

Frigo, Henry odcházejí z oddílu přicházejí Markéta a Tereza. Zůstávají 832 a 829, vznikají 823 ve složení

- Piehot
- Ranta
- Spregi
- kšandy
- Markéta
- Tereza

Únor - 1982

Už po táboře se oddíl hodně změnil. Odešlo hodně lidí: Piemot, Mahec, Kratka, Spregi, Swan a Kšandy. Nyní je sestava 829 tato:

- Kiehé
- Ranta
- Jirka
- Tereza
- Tiallitát
- Ondra

Po táboře, Ignác.

Posádky zcela nově vedeny. Plánuje se větší posádková činnost. Posádky se promíchají a vypadalo to takhle:

- Kitzé
- Sam - jméno posádky CUTTY SARK
- Tally
- Slípa
- Mates
- Helda

ZAHÁJOVACÍ VÝPRAVA

26.9. - 28.9. 1980

Řízdem pěl a jedem dal
Tak už je to tady.
Dres ke letí odpovědnost
na bedrech bootsmanských.
kluků, kapitánek se zase lehátor. Jsme to já rastim
tojný. Přijel v novičce, Vobejda.
Řídič autobusu nám nejdříve nechtěl prodat lístky pro vlčici, divnou se, jak
to kluk velkou dělá zjistit. No, ale jedeme. Nebavíme se to v autě
bude, ale není pravda to, co říká Vova. Tatíček je pejsek se lidmi odchází
zou bavit sami. Jeli jsme pomalu dost dlouho a když jsme vystoupili v
Bukovci, stmívalo se.
Zpředu jsme naši čehárně, byla zastřena do chyšteka (odstavena chy-
tat) na propady. Začídili sme se do rozhazi, t.j. vydali batohy hledat zvěř.
Šli sme mezi pohodem po silnici. Jdeme už dost dlouho, ale ještě nic. Už je nám
to trochu divný, když v tom vedle nás zabrzdí auto. Vyjel z něho dědeček a
povídá: „Máte se vrátit. Přejete slepí jako patrony (nebo patrony? já nevím, ona.
byla už tmavý).
Jdeme zpět, a protože jsem předtím byl první, tedy jsem jsem zpoza druhých.
Jdeme a povídáme si, najednou jsem zaslechl nějaký hlasy. Hned mi bylo divný, co dě-
lají na silnici potmě. Někdo na to pozdil-ghhe, šipka!
Dál jsme šli po špičkách opatrně, až téměř u cíle jsme byli bezradní,
nemohli jsme tam vejít kříček.

No, pak ho našel. Spřeži. Podle další zprávy jsme došli po překovec-
ké přes, místo kterého konečný. Jedli jsme a vybalovali, když se ve
skále ozvalo světlo-signál. Pouť za světlem - to zní přímo
básnicky, že?

Uhořičko dnes veliký nástup papírů. Dovídáme se,
že je nutno obětovat Radikovi. Stříháme tedy prameny vlasů
v druhé ruce držíme deklamačku. Začíná signál pro kapitánát
Najednou soutěž, bez jména. Slavnostně připíjíme pomeranč,
uklízíme Radikovi a obětovali svou hedvábí. Tak a je to.
Chvíli jsme seděli u ohně, povídali jsme a zpívali. Pak jsme šli
až pak.

Druhý den ráno - jíme vždy. Já se nechci mýt,
očekávám totiž jinou návštěvu ve svém. Nevím, dnes ne. Přestavím
se jedekapitánet, řekne Helena. Já zapomněl jsem napsat že Gam
je v Nemocnici. Teda ta ho se připravila Helena, měla jednu radu:
tekutou, kterou Marcella vybrala, nebyl podle mě příliš optimální.
Běhat maximálním tempu navíc když je šlo nejsou zastávky tramvaje,
to teda nebylo dobrý (to peru píše přímo z nozdře)

změna barvy, takle to půjde líp.

A druhá část toj
kdy (nevím kdo to vymyslel) byla úplně
nedomyšlená. Nějakým zvláštním způsobem, který mi dodnes zů-
stal neznámý, se třeba dosáhnout toho, aby karty, který sme si
v předvečer dne hry vybrali (nebo ji by vyjmuty v postupce nebo v
třetce. No, já bych řekla víc, když se tančí to

Odpoledne se zase hrála „pátá kolona"

Hra spočívá v tom, že jedni sou dobyvatelé-fašisti, druhý jsou občané
a třetí zbídci, kteří se rozhodnou přidat k tomu kterému
svit. oči jako dvě studny já tady stojím a vím.
Boj byl krutý, bezohledný, Sprgi nasáklý, když vypadali jako hadr.
Bojovní mě ale úplně vyčerpali, proč že, když Vova
s Hlupou nohsledi (když jsem byl menší tak jsem říkal nohsledi) žel
splnat na nějakou skálu, ztratil jsem se šest oblečení ke kvér, 570a
a Gumou. Protože nám byla dlouhá chvíla, začli jsme hrát Canasta.
Moc pěkně nám to šlo

TAK A JE TO TADY

/Nikoliv pse, ale takto se oslovovali řečtí vodáci ve starověku - stačí odendat háček/

V Z Á C N Ý R E K U !

K a p i t a n á t tvého oddílu si tě dovoluje co nejsrdečněji pozvat na První výpravu v novém oddílovém roce. Rána už dýchají zimou a v horách padá první sníh. Využijeme naposledy letního času k prodloužení krátícího se dne. Vydáme se z krajiny paneláků do krajiny hor, do nocí nám nebudou svítit elektrické výbojky, ale oheň a zadeček světlušky. Naposled budeme spát pod širákem, než podzim přes štíty hor .....

Na zahajovačku vyplouváme dne 26. 09. 1980.

S r a z je v 17⁰⁰..... na autobusovém nádraží PRAHA - FLORENC /pod písmenem A/.

N á v r a t 28. 09. 1980 kolem 20. hod. tamtéž.

Jedeme do zastávky BUKOVEC za MĚLNÍKEM.

S sebou nutno vzíti: spacák, igelit pod sebe, povinné věci na delší výpravu /svíčku, krój/. Jídlo na 2 dny !

B A T E R K U ! ! Čutoru, skleničku od hořčice a 40,-- Kčs splatných při odjezdu.

P ř i p o m í n k y :

1/ Odeslal jsi již táborový dopis? Neučiníš-li tak do zahajovačky = ČZ

2/ V týdnu po zahajovačce je kontrola LD

3/ Nezapoměň stručně popsat místo, dobu a průběh konání tábora do své NK

4/ Vyplň přiložený táb. dotazník a nezapoměň ho vzít na zahajovačku.

5/ 3. - 5. 10. bude náš oddíl sjíždět Lužnici, na zahajovačce se přijímají přihlášky + 20,-- Kčs

6/ Rozmysli si, zda potřebuješ na blížící se zimní sezónu nové běžky, je možno je obstarat.

A V E A R G O N A U T E

Hon
kapitán v. r.

A jak tak kdosjaxe, náhodou vás, že si zůstanu trochu vyprávíme.
Nastoupili jsme do protějšího autobusu pěšky, usadili jsme se a čekali jsme
kdáli pohyb - a čekali jsme, až se autobus vydá. Kluci a Dějiny,
kteří nás přistihli při přípravách, jsme sice řekli, že jdeme ale skrývali,
že budeme stopovat.

Když přišli všichni, vydali jsme se pomalým nápadem, jak kdo
jsme „prohlížel", 540 a Jeho „vyptávali". Po dlouhém to tak, že ani jeden
nevyhnali, než prošli a přišli každý o svých dvacet korunek jeho
byly v balíku. Tvářili jsme se zmíněně, ani byli bez sebe radostí
a ostatní na nás koukali jako na exotickou zvěř.

Vova si nejdřív asi myslel, že jde o blagraci. Když jsem začal
obhajovat výhodu blízkosti cíle, abychom přijeli 20 km naletěl. Začal
mírně otom, že takovéhle a podobné věci vhodně probírat. Skoncem
obohatit se dopoledne bavil s Kneem o hrách kalet pro penize.
Na Mojžíšovy otázky odpovídal, že v době pauzy, v období kolektivu
takovýhle hry nevhodný. Knee mu tedy připomenul vlastní slova.
Vova tedy přiznal, že chyba, ale abychom ostatní nevedly aby nám ži-
dnuly peníze nepůjčovali.

Tak tedy i Vova naletěl. Kdyby jsme měli v autobusu samý
velký a chytrý lidi, nikdo by nám nevadilo, že nikdo nepři-
šel věci na zub. Ale protože oddíl je kolektivní prostředí, kterého
nás trochu svědomí a řekli jsme si, že na konci výpravy
přiznáme barvu.

Tak jsme tedy, ten den jsme odpoledne kráčeli na čelu kolonny.
Hra spočívala v tom, že jedni byli fašisti a druzí obránci, třetí
byli „zrádci" páté kolona. Rozdělili jsme se na čtyři skupinky
každá skupina si vytáhla lísteček,
podle toho jaký byla buď fašisti, co útočí na Madrid, nebo
obránci Madridu nebo špiona. Aby obránci nevěděli, kdo
je zrádce, byly tři skupiny obránců, jedna z nich byl zrádce.
Lokaje (samozřejmě že to nikomu nevyklevetali), takže obránci
jedna skupina nevěděli, která další dvojice obránců jsou skuteční
obránci a kdo je zrádce pouze vydává. Jasný?

Abychom se přitom nedostali nečekaně fašisti měli nějaký
plánečet kde a kam, to věděli pouze fašisti, obránci jsme v tom
a 5. kolona se ve vhodnou chvíli přidala.

Začali jsme večeřet, tím pádem taky vnitřní obsah
pomalu se večeře změnila na večerní program. Večerní program
byl úplně nenucený, byl nepřipravovaný. Jen tak jsme se sedli
a jen tak jsme se bavili. Ale svůj účel - zábavu to splnilo.
A potom se šlo spát, já sem si lehnul a otevřenýma očima usnul,
jako by to bylo sladký, žít takhle věčně, nic jiného než tohle, žádný místo,
žádný vzdělání... usnul jsem.

Probudil mě Vova, že si máme rychle zbalit a najíst se, kvůli
a batohy nahoru nahlížedím, snídat radši uhoříme na místě u autobusu.
Dnešní je nedělní a program velmi bohatý. Den se pomalu
rozjíždí, snídáme. Večerní mi samozřejmě nevadí, ale tedy se organizo-
vání ujímám já, protože je třeba připravit se na místo sraz kon-
tuny. Tak to se hraje tak, že dříve družstva najdou stanky a hrajou
proti sobě

JEAN JEAN

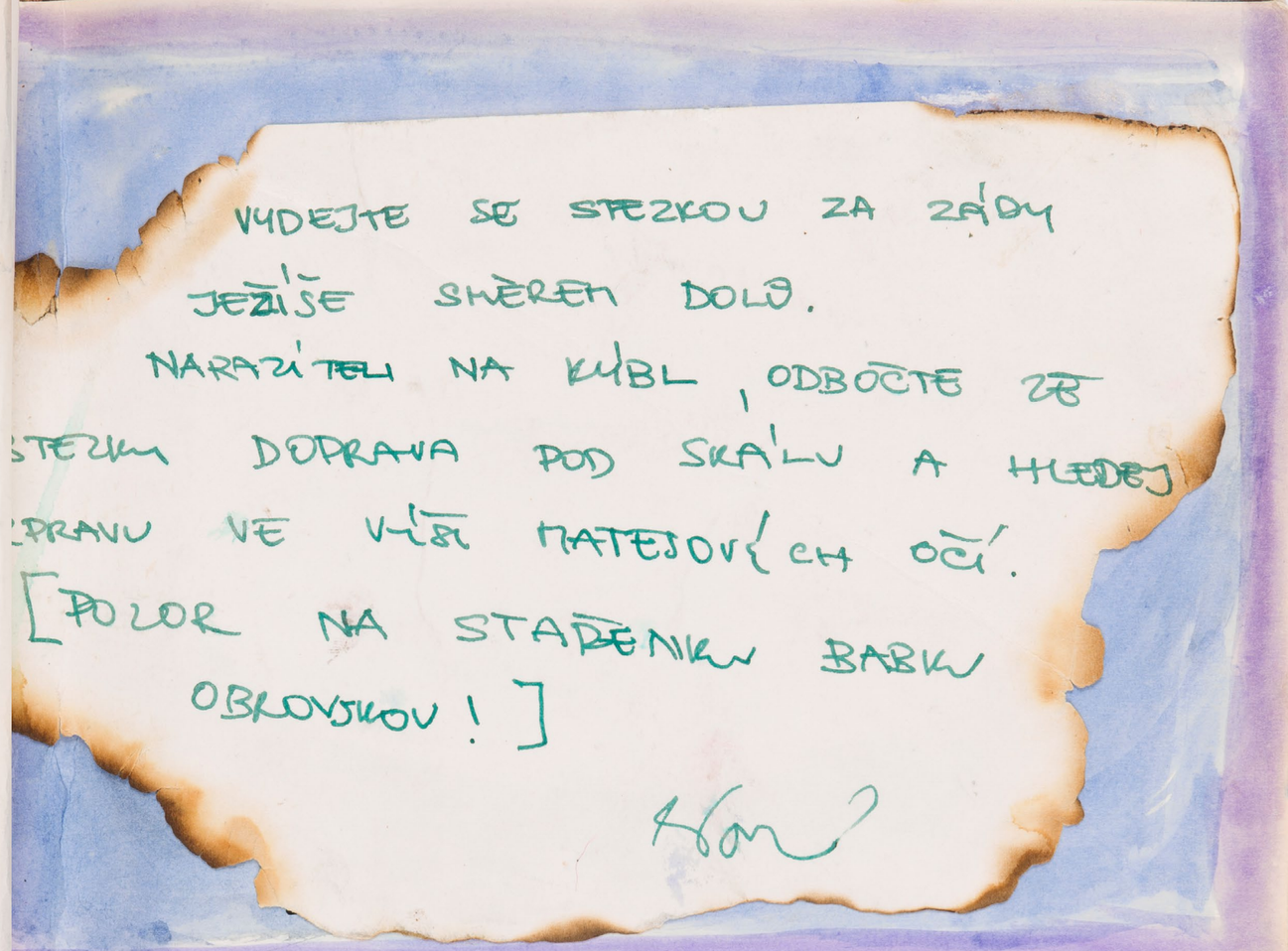

Hraje se podobně jako lískej, jenže místo pukle je kroužek a nehrají se
na hajlama ale na tým, na kterej se ten kroužek nabírá a nasí se vzduchem,
aby kroužek musel spadnout.

Pomlátili jsme se, jak co je pravda. Spřeginu sedí v blachy oddíl v bílé, kuce byl
celej špatnej z toho, jako se na něho svalila kromeláda lidí a šlo si mu sednout
na kutě...

Ale jinak si myslím, že se vcera líbila.

No pokud nic jsme se šli podívat
ke Quajalu. To je taková zvláštní
borovice, vypadá jako batohu stoup, celá zkroucená, ale větve jsou stočený.
Je divná a je to mitrej strom, čili je šedivá. Tabla borovice je (jak vyprávěl Šulo)
památný místo druhý nejvíc zamilkle - Pantheon. Taky Šulo říkal, že tam
nemá být památný listina, na kterou se smí podepsat při každé návštěvě pou-
ze ti Panteréři.

Našli jsme Quajalu, ale listinu nikdo. Zub času. Místo toho vykopal Vova
zpod Quajalu takovou plechovou krabičku. Uvnitř byla mázlá z koroptičí a lehnič-
ka od datelí výživy. Uvnitř lahvičce byla napsaná spousta papírků o podpisovaná
a s datama - kdy kdo zde byl a různý vzkazy. A tedy jsme tady my. Nalili jsme se
ty kousek a do lahvičky celý papírky. Proto jsme zkusili novou listinu - a navíc jsme
zkusili novej pokus. Ze starýho zbyla jen ta kovářkovo nožička.

KIRKÉ

„naimeradě"

Někdo je klapej a věří všemu. Například když mu někdo namluví, že po snědení kaviáru, co vypadly z toho ozbrojenýho Hašeny, ho už nic bolet nebude, tak jde a sní třeba tři.

Od Chrastavy jsme si hledat Pustý zámek - měl to bejt nějakej hrádek vytesanej do skály. No ale nenašli jsme ho a potom jsme hrdě ve schovívavém (to si vzpomněl Karel). Člověk by neřek, co v nouzových situacích umíme vstát. Třeba když pršelo, když hrdě, tak všichni zůstali sedět uvnitř v pršáty, místo aby se vydali.

Když do pršelo, řekla už jsem si otevřela oči, uviděla nomu kolo, co se na mě řítí a křičí: „Deset, dvacet, kirké" Tak jí to přeh vrpilo, že jsem stála a couhala...

Tobyl praktický konec výpravy, protože potom jsme sedli do autobusu, čekali na autobus (dlouho, měl zpoždění) a dojeli domů (pozdě).

Pichot.

LUŽNICE 3.10. — 5.10

LUŽNICE

V pátek odpoledne jsme se sešli na libeňském nádraží, ponožkovém, rozpačité, protože spousta Poseidonů nezvesní (ty co jsem znal, jsem většinou zapomněl). Sám si rozbil hlavu o nějakej poklop od kanálu, ale nebrečel dokonce.

Tohle zajímavý, nalejto řeka jsem potkal pivo, co měl místo pyla v kožichu lístky a říkal: nejdou, nechcu."

Do tábora jsme došli za tmy; šli jsme, až na takovej plácek, ve tmě se zdálo, že jde mezi dlouho. Do poseidonů chodí takový dvě holky co vypadaly stejně, protože ač si nejsou podobný. Ony mají stejný boundy a tak.

Ahoj jsme nedělal; ale šli jsme hned pojídat spát ale mě se nechtělo tak jsme si ve stanu zpívali a pak povídal že něco neimplovede.

Večer, co usnul autor se tak pomalu dostal vzbudil autobus, a tak jsem se probudil taky. A venku bylo šlechtické a v noci jsem měl vzpaný nos, jáneuvím, tyhle tóne pouště, dovnitř žilou, a byla mlha, a potom byl bublinek a rozcestníka, jenže já si zapomněl přetočky žlema a musel jsem běhat a šaškovat, jenže bylo tam kamení a bolelo to, a ty, co kříčí před budíčkem, pak vstávají podle televizního programu tak, že si vzbudí v kolik hodin to bylo a všichni byly líný a nikdy dlepy nebo napsat, Kratimco cvičí, jí

6.10 jsme šli pro vodu, jenže nejmbližší zima, takže jsme se nejdřív museli pořádně nabalit a šli jsme do takovýho stavení, tam měli zvonek, jenomže ten zvonek nezvonil, ale stejně někdo vylez a povídal kuy sme se ho nejdřív zeptali) že ta jejich voda není pitná, to že musíma ke studánce, a my jsme se potom zeptal: teče dlevotudy, cotam háčeli kapky stromy, kdeje ta studánka ovi neimi říkali, že daleko; tak jsme šli asi hodinu, ale tam jsme našli kus pivka.

Ta studánka byla u takovýho stavení a my jsme se pak vrátili a nahoru jsme měli potřídge se spát ale vaca, bylo toho moc a nebylo to k jídlu, kuy jsme vařili bramboru 5+0 + Maleta + já, ale v Tatrách mi Spregi rozšlejtvařič a už se na to nepamatuji, alenevím, ať byl tenesus.

Zase přivali jsme, pádlovali a sbalili ajeli, ta soutěž o kormidelníka byla pěkná kovina, měli blbnej protože to vsou taky nikdo nepadnout, že si by měl někdo něco vzít, jak spolustavbou, myužtotak naime zabíhaný, a na tyhle vodě jsme se neučili, jel šest jezů, ale nevím, jestli mi to kvra podepíše.

Nejvíc pěkný, ale bylo chladno, jasno a mrazivě, možná, že z toho jsem nastydl, a jeli jsme dlouho, protože to naime daleko, a nesha táno se k nám přidal. Theseus, když jsme chtěli večer přistávat a ne tom jezu před Dobronicema jsem si vzal tulup a daleko), tak ten pán na veškerý, že nesmíme, že je to soukromý majetek, a Theseovi tomu pánovi se snáli akticeli na něho pozdravil, jenže on si přivezl jednoho veřejnýho činitele, ale kova smlouval a tak to dobře dopadlo.

Vpodstě Theseus jsou samý malí, Ilka nejela a Blud va (ještě to byl on, ještě jel, ale vlastně jel) měl takový pozvánky na nádraží, (než si vzpomenu jak to bylo tak to napíšu, zatím si tady nedělám místo) že je z toho celej vedle a měl to přijít do směny.

Tem večer jsme taky nezpívali, jájsem šel na medvědy, jéště když-ohleď mocí nebořel, jenže najednou někdo přiběhl a tam, kde před chvilí byla tma, tam bylo najednou světlo jako ve dne, to byl traktor ...

Šli jsme spát a já měl tázu velkou tíhnu vůči a rozmrhal jsem si celý tričko, takže jsem si musel vzít jiný. Ráno jsme se vypravovali jako druhej týden dopoje, Poseidonu, co se utábořili dřív než my, naši dohnali, ačkoli jsme vůz nedali, smíla.

A tak jsme jeli taky a po cestě jsme kradli ovoce, pan veřejný činitel to po nás taky zkontroloval, takže zase vidí křičel: před budíčkem, já chtěl spát, ale protože Vova křičel s nima, tak se dneska nikomu nic nestalo, ale to je nespravedlivý a já bych to hnal vejš!

Den jako vymalovaný, přes všechny kopce jsme včas dojeli tam, kam jsme měli, v Bechyni mají hnusnej park a chodci na Vova, ne spregiov a na mě houkal zlatý prsty, protože jsme „kradli věnec" k jejich pomníku, a Kalinka vymalovala na pánovi v vyšším kalendářík. Holy šochet, ale Vova ji nevzal.

Ve vlaku jsme jedli švestky a pecky jsem svoje dával do kapsy, ale hloupý Vova dal podnět k tomu, aby jí lidi z oddílu házeli na lidi na peróně, a ještě hloupější Bublová je házel z okna ven plnejma hrstma a nenapadlo nás pořádat se ještě navíc vzhledem vzhledu hezkou valet průvodčí, on Blu? je takovej telátko božíí ...

Průvodčí přišla a nadávala nám, že nás vyhodí, ale nevyhodila a spregiov na napadlo, aby přestal, neomlouvalo ani fakt, že se vlak rozjel, město vedlejší zavřelo a tyl jsem rád, že jsem se dostal domů.

Pierrot

DNE 1.10.1980

Sekvence: Klubovna. Přišli jsme k Klubovně v pátek a čekali: jsme, Labutě. Když přišel Sam, tvářil se důležitě a vyťukl dvojce, ... Kvee si myslí, že se vrátíme. Ale nevrátili jsme se. Obálka nás poslala k plavci; ty nás poslal za spojkou, což byl 510, 510 nás poslal na Ostrov; ostrov nás přijal. Další pokyn zněl: čáslav na Páchlíka. Nesoustředili jsme dost vůle, takže se páchlík dalo jenom slyšet. Mluvil něco o vrstevnícím boji a „tak má to pomalovat" páchlík, tak ten může nevrátat spojku stříbrem ... kolejí staré - ostřelované.

Vova vypnul magnetofón, přišel po pivě, slez pozdějším, obešel klubovnu a byl u nás. Přečet nám m.j. takovou povídku. Důležitý na ní bylo hlavně to, že se tam zavřelo na trojici - to my budeme taky.

Pierrot

2- 2.1.10. klubovna se bojím

Pozdě se spleší tramvají, protože se bojím. Promí hra - vybíjená. Máme mič jak hadr a vždycky když jím dostanu do zad, jako kdybych dostal ránu mokrým hadrem. Stylizace vět se blíží dětské úrovni. A tak když pozdě přišel Vova, co vyprávěl, co zažil, co vyprávěl co říkal. Tramvaj nejdřív jela - a nejdřív fialová hostka na tu se pak dala ma- vala červená barva, pak hnědá, bělavá, ale pronikl fialofialovej pařák. na konec ta černá trojka. O tramvaji ani věci a tak, tak Velkáčasta - to zas tuším. bude - a tak honem! A Vova chtěl jít pryč ale zapomněl se, takže pozdě. A když - je jsme v pozdě 2, jéj, Henry. A knee, takže tři. A kyklop ne, takže čtyři. Takže tři. Henry je nemocnej a knee na bramborách a kyklop nejnejen nemá ... chodí 10 let, Potom jsme totiž si povídali a dali o hře celou událost. Vova se pryč a pryč a tak jsme skončili s tím tatínem. Takže tak byl Pak „znatel a zbytek" a Kalinka Tička. Atáli jsme podle Vova co jsme hráli na Blanchairně to máčkání na Vova a tak jak se chytají ten kroužek na konci ruky řady a dopředu to zjistil, tak to jsme hráli takynovu. Potom jsme čekli - čekli - čekli Tichou hrou, je pivoc, čekli jsme zástup, je pivoc, sviští jen lampička, ne balónek něco klepe, dupe, jedí, tedí se to plíží, hlíná a jé

v hikoatletickém se snažíme nosti na hru velký rauch. podzimní malíčka, nějakou tečka, ale divně, protože takové spáry jako vi- nad vejcem, stopem nebo placky že tak. to nael už bude psát.

Když jsem přicházel na Palmovku ridel jsem, jak přede mnou jde zástup Thesea, jak takovou tři- gy ve palmovce. Myslel jsem si že nejsem vidět, ale najednou nah vykřikl: „Pierrot!" a všichni se zastři otá čet: „Lele, Pierrot." - „Hee?" „tamhle," „vojoj tak jdem". A ději. Tomáš jsem já doháněl, dvěři jsem šel vedle nich spustil jsem vezmi Nějakou jsem pozdravil, Nějakým zadě, nikoc ne pozval, až zdálíka. Měli ti Theseové „trigy" ale jdou z nich vypadala opravdu vědomě. Jako se ní stát jako v opravdovým vozu. Tak jsem sám mě nimě došel až ke stadionu.

A trgonauti z velké části tam už byli. Byl tam i Jarou- tic jitka a jeho mladší bráche a taky přišel malej Jens. Podobnej velkému Jensovi jako vejce vejci E.

Tak prej nejlepší celkově byla 3+4 a vzáboduTrig 929

Třicdvatisíc dvanáct tisíc dvanáct tisíc dvanáct t

TERASY

Terasy - to jméno pro nezasvěcence pravděpodobně nic neznamená, ale já už po dnešku vím, že to znamená únavné běhání do schodů a čtyřnásobné běhání ze schodů.

Na start se nás nesešlo moc, ale na nynější stav oddílu to byl docela slušný počet. Napřed jsem tam viděl samý bokse a tak jsem si říkal, že jestli budou zdvodit jen oni, a já a ostatní nepřídou, dopadne to se mnou bledě. Ale naštěstí přišli.

První závod byl závod jednotlivců. Napřed běželi např. kategorii 1964 a 1965 to přes celý areál a trvalo to nějakých 15 minut. Pak se mi zdálo že to nemůžu pod minuty zaběhnout. Když jsem šel na start, asi jako desátý, chtěl nechtěl jsem cítil takové mrazení v břiše, i když jsem navenek zachovával klidnou tvář. Potom, co závod zpětně odstartovali, takže jsem byl trochu nervózní. Podruhé jsem vyrazil jako blesk. Ale když už jsem dobíhal k lampě, nemohl jsem. Naštěstí cesta zpátky vedla z kopce a tak jsem se přitil jako rozjetej tank. Čtyřikrát jsem uklouz a vždy jsem jen taktak vyrovnal. Nakonec jsem doběhl dec úhony. Dalším vrcholem byl závod, jehož součástí byl běh po čtyřech. Ten jsem běžel já. Vystartoval jsem jako správný hafík nebo šemík, jak chcete, ale v polovině mi začaly docházet síly a podlamovali se mi ~~taky~~ ruce. Teda lidem se vůbec nepodlamovaly nohy ale ekvátor běžet po čtyřech do asi 30° kopce

A pak přišlo vyhlašování výsledků. Když se vyhlašoval závod jednotlivců, čekal jsem, že budu tak na 5. místě. Ale tam byl ~~Kuba~~ Sven (vyhlašovalo se odzadu). No tak budu na 4. místě no, tím líp. Ale tam byl Pierrot a na ~~třetím~~ třetím 510. Teď už jsem zbejval jen já a krab. No tak to už snad bylo jasný, kdo by, prosím vás, triumfoval krabu. A pak 510 řek, že na druhém místě je krab. Pokládal jsem za špatný žert, že jsem první a myslel jsem, že mě vynechali. Ale pak to 510 řeka já jsem pochopil. Vyhrál jsem - VYHRÁL JSEM - VYH... Ježíš, prominte že jsem se tak rozfuntal, nejsem tady vlastně sám. Jsete tady ještě vy. Tak ahoj, konec

Účast - Kuba, já, Bouzari, Spregi, Katka, Gigi, Jirka, Sam, Bonobo, Matej, Cenu.

DRAKYADA

!!!!!!!!!!ppffffsssssbuch. Autobus zastavil a z něho vystoupil postava s podivně zmuchlanými a přelámanými údy a slzami na tváři. Ozývají se šeptavé jako smáčné - jdeme, krab, podívejte na tělo draka - tak uklidňují - to nic, Marcel, nic si z toho nedělej - ale i ironické - ale to, to spravíš, to víš že jo.

GINZLOVÁRNA 3 28.-30.11.1980

GIVE ME THAT OLD TIME RELIGION

ZE ŠKOLY JSEM ODEŠEL VČAS, ALE PŘESTO JSEM DORAZIL JEN TAK-TAK MĚ UŽ TO NEBAVÍ, JEZDIT AUTOBUSEM, NEJLEPŠÍ A NEJIDEÁLNĚJŠÍ ŘEŠENÍ BY BYLO JÍZDU PROSPAT. ALE NAKONEC JSME ZPÍVALI - A BYLO TO HNUSNÝ! NA GINCLARNU MÁŠ ODDÍL JEL SPOLEČNĚ S ODDÍLEM THESEUS. KDYŽ UŽ BYCH MĚL NĚKDY NĚKAM JET S NĚJAKÝM ODD. A MOCH BYCH SI VYBRAT, JEL BYCH THESEEM. DAN; WHITE; KATTY; IKA; KŘEMA; KALI; PAUL; & j. a.t.c.

TÉDA KDYBYCH JAKO NEMOHL SARGONAUTAMA, SAMOZŘEJMĚ.

AŽ TAM JSME. GINZEL PŘED ZESTÁR, ZA TU DOBU CO SME TAM NEBYLI. HNED VEČER JSME SE ŠLI PROJÍT VEN DO TMY, NA HLAVÁCH BATERKY, HONILI JSME SE PRO ZAHRÁTÍ. OMYLEM JSEM SI NAČURAL DO RUKAVICE. PO HONIČCE JEŠTĚ MEJTÁK JÁ SI TU GINCLARNU NIČEC NEPAMATUJU, CO MÁM DĚLAT.

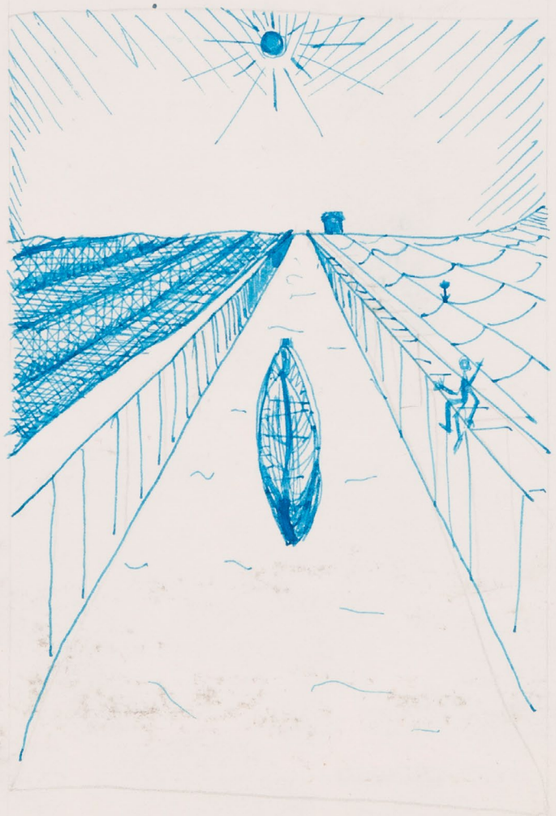

VELKÝ ANTARKTICKÝ TURNAJ V PIŠKVORKÁCH

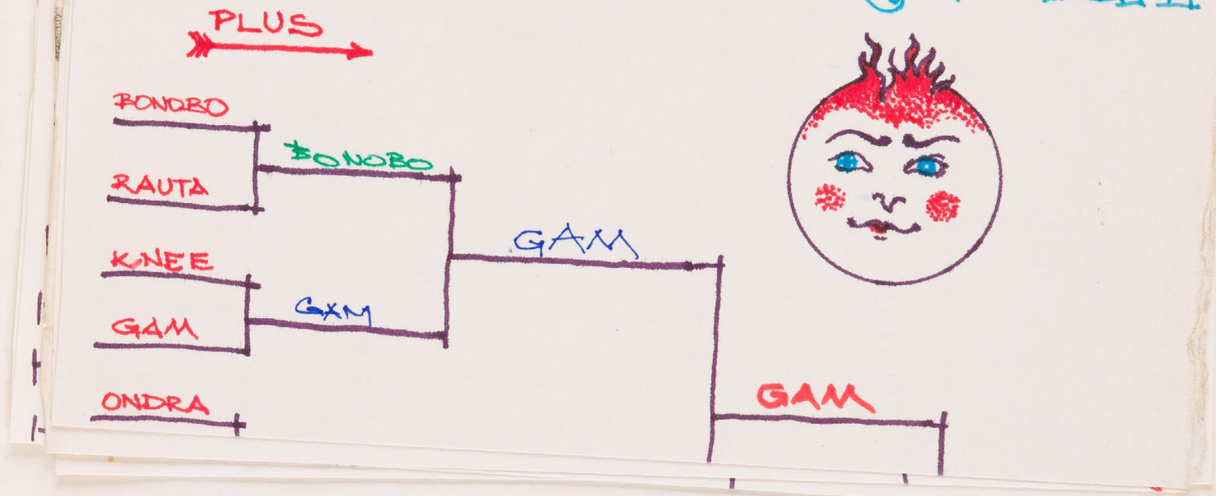

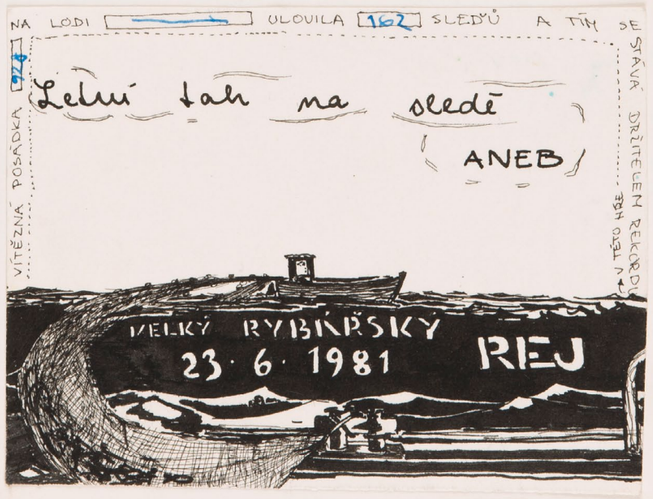

GINZLÁRNA 3

28.-30.11.1980

GIVE ME THAT OLD TIME RELIGION

ZE ŠKOLY JSEM ODESEL VČAS, ALE PŘESTO JSEM DORAZIL JEN TAK-TAK MĚ UŽ TO NEBAVÍ, JEZDIT AUTOBUSEM, NEJLEPŠÍ A NEJIDEÁLNĚJŠÍ ŘEŠENÍ BY BYLO JÍZDU PROSPAT. ALE NAKONEC JSME ZPÍVALI - A BYLO TO HNUSNÝ! NA GINCLÁRNU MÁŠ ODDÍL JEL SPOLEČNĚ S ODDÍLEM THESEUS. KDYŽ UŽ BYCH MĚL NĚKDY NĚKAM JET S NĚJAKÝM ODD. A MOHL BYCH SI VYBRAT, JEL BYCH THESEEM. DAN; WHITE; KATTY; IKA; KŘEMA; KALI; PAUL; & ; e.t.c.

TÉDA KDYBYCH JAKO NEMOHL SARGONAUTAMA, SAMOZŘEJMĚ.

AŽ TAM JSME. GINZEL PŘED ZESTÁR, ZA TU DOBU CO SME TAM NEBYLI. HNED VEČER JSME SE ŠLI PROJÍT VEN DO TMY, NA HLAVÁCH BATERKY, HONILI JSME SE PRO ZAHRÁTÍ. OMYLEM JSEM SI NAČURAL DO RUKAVICE. PO HONIČCE JEŠTĚ HRÁLA. JÁ SI TU GINCLÁRNU NIKDY NEPAMATUJU, CO MÁM DĚLAT.

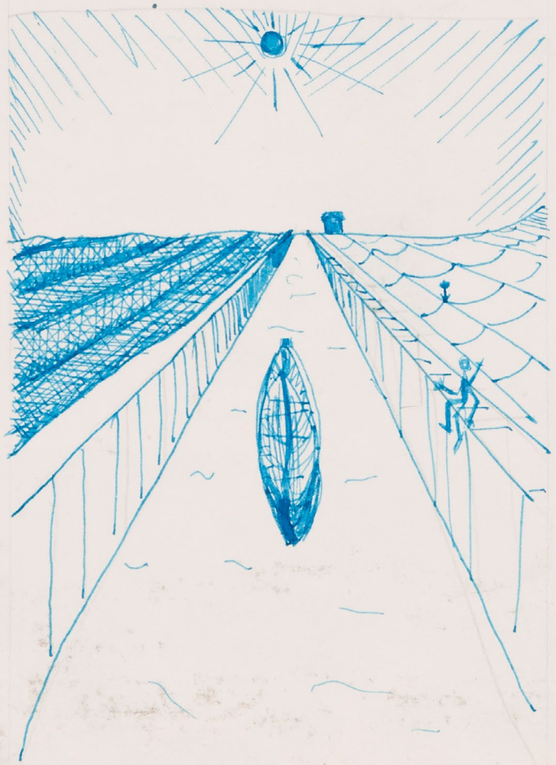

VELKÝ ANTARKTICKÝ TURNAJ V PIŠKVORKÁCH

GINZLOVÁRNA 3 28.-30.11.1980

GIVE ME THAT OLD TIME RELIGION

ZE ŠKOLY JSEM ODEŠEL VČAS, ALE PŘESTO JSEM DORAZIL JEN TAK-TAK MĚ UŽ TO NEBAVÍ, JEZDIT AUTOBUSEM, NEJLEPŠÍ A NEJIDEÁLNĚJŠÍ ŘEŠENÍ BY BYLO JÍZDU PROSPAT. ALE NAKONEC JSME ZPÍVALI - A BYLO TO HNUSNÝ! NA GINCLARNU MÁŠ ODDÍL JEL SPOLEČNĚ S ODDÍLEM THESEUS. KDYŽ UŽ BYCH MĚL NĚKDY NĚKAM JET S NĚJAKÝM ODD. A MOCH BYCH SI VYBRAT, JEL BYCH THESEEM. DAN; WHITE; KATTY; IKA; KŘEMA; KALI; PAUL; & j. a.t.c.

TÉDA KDYBYCH JAKO NEMOHL SARGONAUTAMA, SAMOZŘEJMĚ.

AŽ TAM JSME. GINZEL PŘED ZESTÁR, ZA TU DOBU CO SME TAM NEBYLI. HNED VEČER JSME SE ŠLI PROJÍT VEN DO TMY, NA HLAVÁCH BATERKY, HONILI JSME SE PRO ZAHRÁTÍ. OMYLEM JSEM SI NAČURAL DO RUKAVICE. POHOVÍČKA jsi mezitím zapomněla, já si to Ginclarnu nějak nepamatuju, co mám dělat.

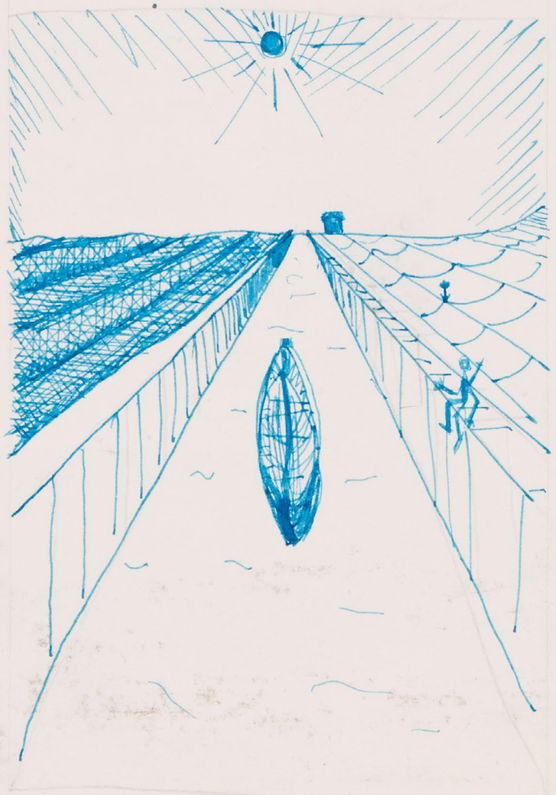

MÍNUS

TURNAJ DRSNÝCH V DÁMĚ

GINZLÁRNA 3

28.-30.11.1980

GIVE ME THAT OLD TIME RELIGION

ZE ŠKOLY JSEM ODEŠEL VČAS, ALE PŘESTO JSEM DORAZIL JEN TAK-TAK MĚ UŽ TO NEBAVÍ, JEZDIT AUTOBUSEM, NEJLEPŠÍ A NEJIDEÁLNĚJŠÍ ŘEŠENÍ BY BYLO JÍZDU PROSPAT. ALE NAKONEC JSME ZPÍVALI - A BYLO TO HNUSNÝ! NA GINCLÁRNU MÁŠ ODDÍL JEL SPOLEČNĚ S ODDÍLEM THESEUS. KDYŽ UŽ BYCH MĚL NĚKDY NĚKAM JET S NĚJAKÝM ODD. A MOHL BYCH SI VYBRAT, JEL BYCH THESEEM. DAN, WHITE, KATTY, IKA, KŘEMA, KALI, PAUL, & j. a.t.c.

TŮDA KDYBYCH JAKO NEMOHL SARGONAUTAMA, SAMOZŘEJMĚ.

AŽ TAM JSME. GINZEL PŘED ZESTÁR, ZA TU DOBU, CO SME TAM NEBYLI. HNED VEČER JSME SE ŠLI PROJÍT VEN DO TMY, NA HLAVÁCH BATERKY, HONILI JSME SE PRO ZAHRÁTÍ. OMYLEM JSEM SI NAKÚRAL DO RUKAVICE. POHOVÍČKA JEŠIŠMEJDÁ. JÁ SI TU GINCLÁRNU NIČEC NEPAMATUJU, CO MÁM DĚLAT.

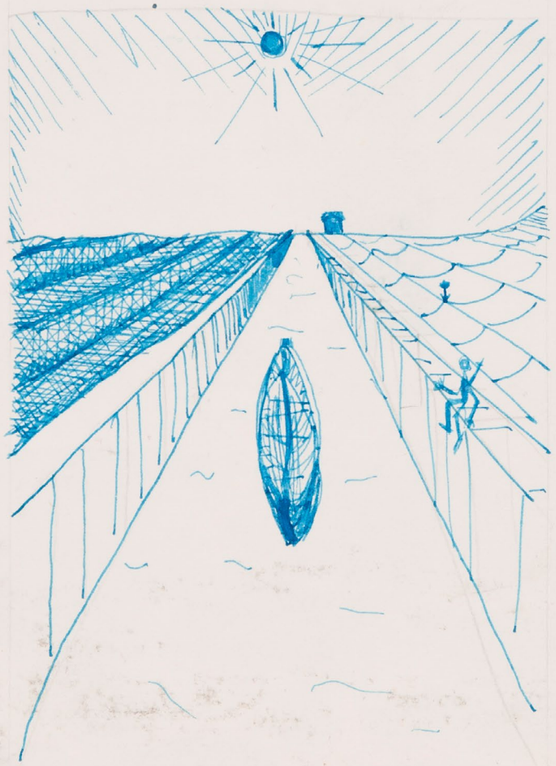

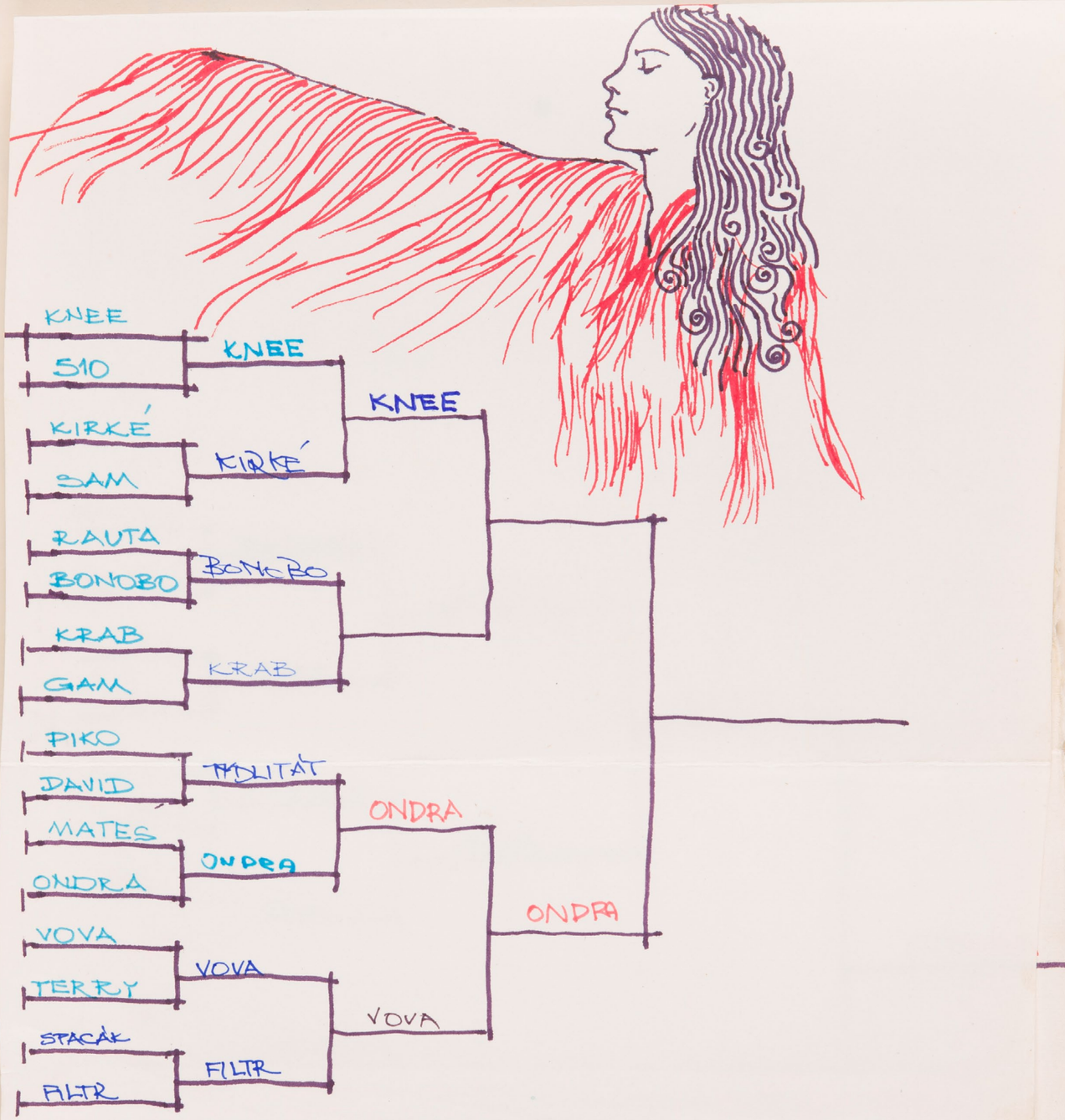

Minus

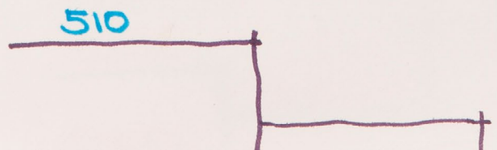

GINZLEVÁRNA 3 28.-30.11.1980

GIVE ME THAT OLD TIME RELIGION

ZE ŠKOLY JSEM ODEŠEL VČAS, ALE PŘESTO JSEM DORAZIL JEN TAK-TAK MĚ UŽ TO NEBAVÍ, JEZDIT AUTOBUSEM, NEJLEPŠÍ A NEJIDEÁLNĚJŠÍ ŘEŠENÍ BY BYLO JÍZDU PROSPAT. ALE NAKONEC JSME ZPÍVALI - A BYLO TO HNUSNÝ! NA GINCLARNU MÁŠ ODDÍL JEL SPOLEČNĚ S ODDÍLEM THESEUS. KDYŽ UŽ BYCH MĚL NĚKDY NĚKAM JET S NĚJAKÝM ODD. A MOHL BYCH SI VYBRAT, JEL BYCH THESEEM. DAN; WHITE; KATTY; IKA; KŘEMA; KALI; PAUL; & j. a.t.c.

TŮDA KDYBYCH JAKO NEMOHL SARGONAUTAMA, SAMOZŘEJMĚ.

AŽ TAM JSME. GINZEL PŘED ZESTÁR, ZA TU DOBU CO SME TAM NEBYLI. HNED VEČER JSME SE ŠLI PROJÍT VEN DO TMY, NA HLAVÁCH BATERKY, HONILI JSME SE PRO ZAHRÁTÍ. OMYLEM JSEM SI NAČÚRAL DO RUKAVICE. POHOVÍČKA jejíšmenjá. já si tu ginclarinu nějak nepamatuju, co mám dělat.

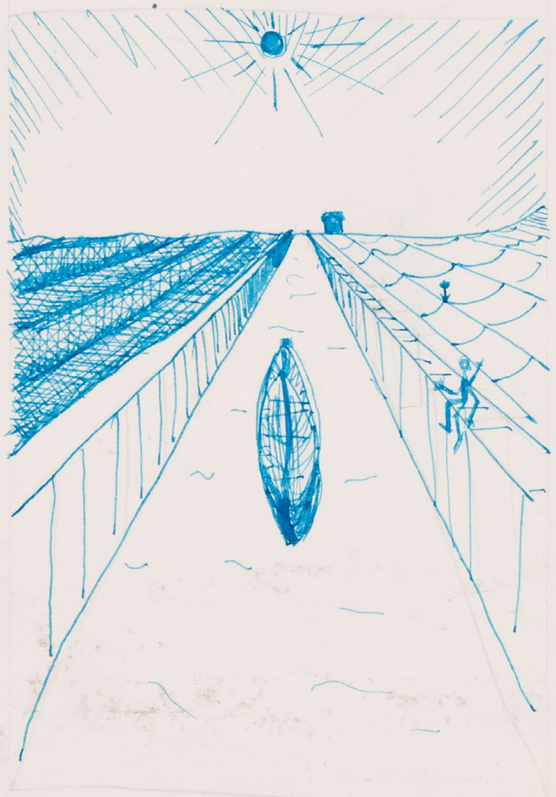

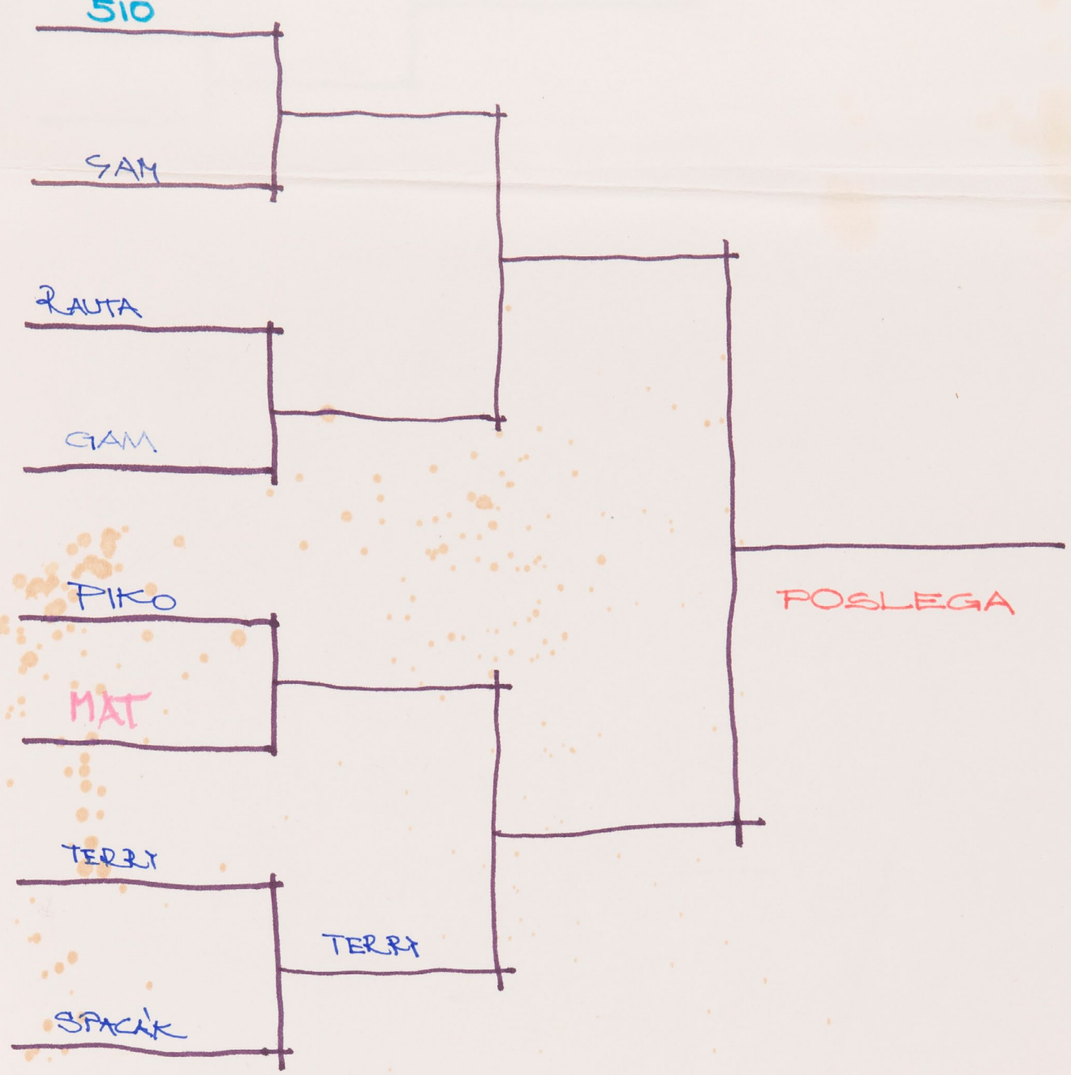

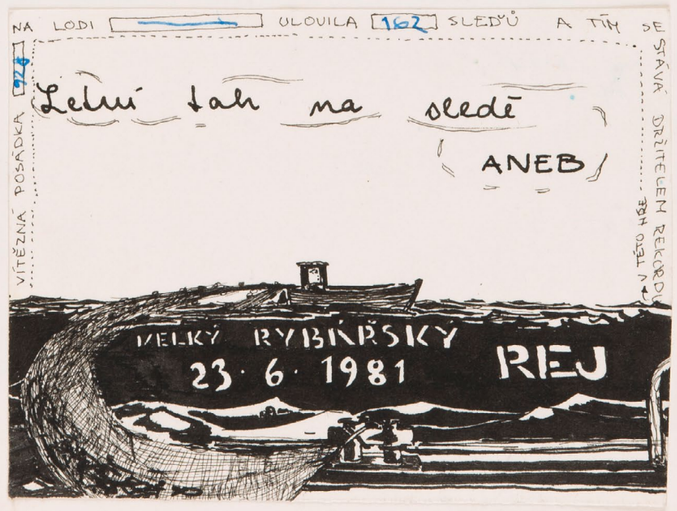

TAK VÁM ŘEKNU ŽE TA NÁPÍKA TO NEBYLA DEN TAKOBYČEJNÁ AKCE!
TO BYLA AKCE VÝROČNÍ. ALE podle mě → teda spíš → TRADIČNÍ → no, dneska to moc tradiční nebylo
Protože jsme třeba měli hlídat pasi jejovou krv.

Nakonec jsme je stejně nehráli, ty pasi jí.
A vůbec, to bylo takové rozhádané, rozbité, těžkotím, že Vora nějak něco pořád zapomínal. Asi jsme nedostatečně dost jídla nebo co, takže za chvilku nebylo co jíst. Myslím že jedině premiantové, dráčkové měli úroveň.
My smě zpívali talovou písničku - Dáma jíž - velká je pravá „zderadná větrný příteli". Tak mě napadlo, komu bych zrasi nejvíc rudu. Komu od srdce. Je mi to, ale nikdo mě nenapadl.

Vánoční výprava

2.6 Jo. Tak jsem jel v autě, táta mě vezl na nádraží, a tak. Jsem se těšil, těšil jsem se úplně moc. A pak jsem fakt přijel do tohoto hrozný. Týdeň. Je mě nějak šlahavý holem, ty jo bodyjéčo, hm. Vy dřevo na to celej týden. Měli jsme prostě službu - skoro nic jsme nedělali, hráli jsme druhej kolečka.

2.7 Druhý den jsem měl rozvičku. Ve směně mi to vůbec nevadilo, vstával jsem sice o půl hodiny dřív, ale nemusel jsem jít do tří minut do práce. Taky jsme hodili jetiho než yetiho: bitvu. Chodíme do boxu → spíháme na hřiště. Předzápasovou. Bílej Pytlík. Mám pocit, že jsem tady už asi sto let. Chatuji prej já Matěj.

2.8 Dneska: Nosili jsme dříví
Honili jsme yetiho, ne včera ale dnes
Vyhřál jsem ruce s ohněm. To jsem teda měl velkou radost protože jsem tím vůbec nepočítal.

2.9 Dneska je taková nějaká odpočinková jízda. Dopoledne program je vlastně.
Hrajeme pokémóny, monopoly, zároveň děcháme na úsek hry, že ztratila kyslíkového přístroje. Zatím nevíme co to obnáší. Tj. monopoly, tajná tajná vertikální legrace.
Zvlášť je pěkný to zdálky pozorovat.
Tak teď už vím, co obnáší ztráta kyslíkového přístroje.
Dva spoušti těžkého zahlížejí to jsou hezký, myslím a chtěj jsme nežli: nejlepší/jistý sen
+Henry)

Kniha p. a s.

6 DEN

Dneska jsem slavil zdravení se chlebem to znamená obřadní dříve. Mě jako že by to bylo zbytečný, ale nechodili se s lidmi v nádraží, že bolení si přinášejí spolu, je zde vše. Jsou přeci, že ledajaké to přinášejí, takže žádná ne ně dost silná. Já myslím, že je protože třeba šampi ti taky nejí, nespí moc dní a taky jsou podle mě zlí. Ale ta se zase tvrdí, že to jsou lidi z jiného světa. No, ale já chci vyzkoušet, jestli to dodržím. Přestože se bohužel asi nezmíní o nejlepší jsme spolužce, protože mí služby a tak bych si tu s dopisem napsal svůj, hlavně, protože mě nechce se nikdo posloužit. A taky si to napíšu proto, protože mám tohle v týhle věci velkej zmatek a tak si to vlastně ujasním. Já jsem taky sice nebyl na žádný zdravý hodinky, ale přišel jsem tam ve chvíli na kradení - trestání a probudy s nadšením. Ke mně kradení - moc lidí jako René a Malenka tam přišli zastřelit, vlastně že trest smrti má být jen když někdo vyletěl banky nebo udělá něco strašlivého. A chtěli stanovit dvě hranice. První asi do 1000 kčs, to by se nepřestalo vůbec nebo moc krdivo. Potom velký zlodějiny, to by se zavřelo. A za velký zlodějiny by se prej mrzná zabíjelo.
Je nemožné trestat vůbec nic, a místo trestním vyhnání asi by se mělo za ušlého než jsme je kradli. No, taky já si myslím, že by se mělo za ušlého zabíjet, protože pak by si lidi hrozně myšleli kradli. Jako že bych teda nechtěl vypadat jako takový vrah. No, a stejně nedůvěra, to se mi líbí asi nejvíc nechce. Dneska jsme taky hráli Honbu za pokladem kromě. Já jsem šel tu pokladu a myslím, že pravidla, který vymyslela Malenka vůbec nejsou fajn podmínky. To nebyla honba za pokladem kromě, ale hořící. Já jsem si to představoval úplně jinak. Když byla hostina. Nejvíc mi chutnal první chod. Potom, po sobě zase kdy kdy a sýr. Bylo se mi na tom, že si vůbec nezahrávali okolím, ale že prostě fialový pudingy jak a kam se jim chtělo.

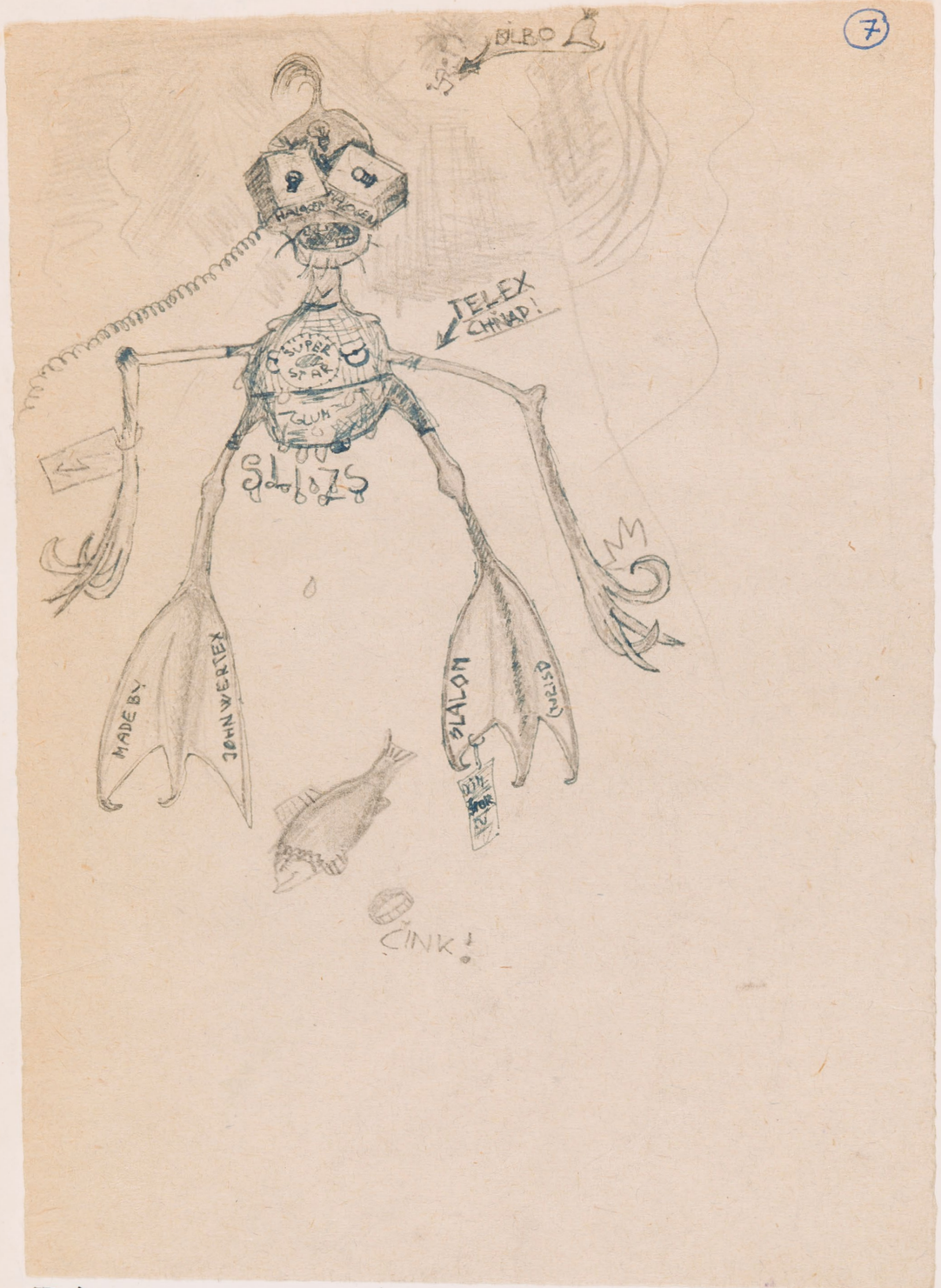

Totiž, aby bylo jasno: já už si na ten 8 a dvoulebkatej den vůbec nepamatuju a tak sem si řek, že než abych to byl vymejšlel, tak se radši nebudu snažit. A vůbec jsem se ze svýho pobytu o tom, co se dělo kolem na celý kolotoče a o tom autor Pierrota ti snad již jistě nemusím vykládat. Tak. Myslím, že by se dala napsat knížka o Matildě, to jsou hrdli chlapy, upřímně řečeno. Jak nevím, jakým vy padalo lovit, ale podle mě se to povedlo. I když je mi to líto, že jsem se nedozvěděl úplně nic nového. Abych od

NÁŠ MILÁŠEK GJON

Pierrota. Běž rychle do p..... Potom se mi dostala k uším zpráva, že vám sice umí vrátit hráč na kytaru než Gun, ale to to i bez kytary. Potom jsme byli předpokládaní dva vyšetřovatelé. Já jsem jel na jistotu. Chvilku do kopce a chvilku z kopce. Mě to pěkně vyčerpalo. Ale i dozadu. Když jsme přijeli zlepšoval z jestřebí po silnici, ujel jsem jednou rovnou na čtverku. Tatínka A se samozřejmě zastavila a volal B jak se vám nedaří bez toho plynu, že jsem vám dal slušný proval. Tatínka se vůbec nezmínil o krásných kamenech v dutých

místnosti. Jsou okachlíkované bezvadnejma kachlíčkama
bahovejma zdenejma a brouz nepejou. A taky tam byl a postel
z roku 1796. A taky tam měli šavle. Každej jsme si
vzali jednu a mlátili jsme se. Mě mlátil, přes prsty.
Ale asi pane vrchní moc nelámou, a tak nám je ho-
vá vzal. Služby tam byly dočela dobrý. Akorát
to tam bylo docela dlouhý, až na ten smích. A tím
končím svůj poslední možná nezlatavný a nevalný zápis
do tohoto hroniku v funkci zástupce bosmana.

zástupce bosmana
Hus.

Dnes je 14. února? Ne. Dnes je 14. března!
nevím, čím to je, ale už dlouho sem nikdo nepsal.
Ale už je to zase v pořádku, už zase začínáme!

DOHODA 81.

Sešli jsme se na nádraží v Brání ku asi v 9 hod. Když přišel Vova (pozdě) šli jsme si koupit lístek na vlak. Nějakou chvíli jsme ještě čekali na nástupišti a pak vlak přijel. Nasoukali jsme se do něj a HURÁ NA KLÍNEC". Asi za půl hodiny jsme tam byli. Když jsme vystoupili, obkolopila nás jarní, slunný den a pěkná příroda. Vova píseň nástup a tam nám řekl, že nás očekává zajímavá hraha „ANO a NE" Hrálo se o bonbóny. Díky tě hře ubehla cesta na místo kterému se říká Dohoda, velice rychle. Po chvíli jsme stanuli na malém pahrbku na vrcholu nějaké-ho kopce. Bylo to velmi zajímavé místo - DOHODA. Převlekli jsme se do krojů a zase nástup. Tentokrát však o něco slavnostnější. Vova, nedělal zbytečné velká slova, řekl prostě že Oddíl začíná 5 rok svého trvání. Pak se mluvilo o zlepšení oddílu vůbec a taky přišel Vova se zajímavým nápadem zlepšit chování členů oddílu pomocí kartiček Hůj a Fuj. Hujtose mi líbilo, Fujtose mi nelíbilo. Myslím že to byl dobrý nápad. Dlouho jsme pak už ne-rokovali a odebrali jsme se na pískovnu. Šli jsme přírodou a všude nás vítali ptáci svými jarními písněmi, a pak ještě hodně známá místa kde jsme již tolikrát byli. Pískovna nás přivítala v plné kráse. Pálili jsme si jen na-lýho Oblíka a dělili jsme se do lezání po skalkách běhání po lese a pod. Ateprv když přišly na řadu orga-nisované hry to bylo něco. Dlouho jsme bojovali o kotlinu, vybíjela se mičkana. Byli obránci a útočníci. Ti se snažili získat šátek, upevněný uprostřed. Již skoro na konci jsme čaka skákali za skálí do písku, ale to Vova v nejlepším zatrhl protože na stůl čas k odchodu. Pravda už se ztmívalo. Rozloučili jsme se po-tichu s Klíncem a šlapali jsme si to k vlaku. Po cestě jsme hráli na letadla a na bomby. tj. Vova pískal a my jsme se museli scho-vat. Už sedíme ve vlaku, Vova nám rozdal lístečky na které jsme měli napsat čleva, který nám tak vadí že by měl podle našeho názoru opustit oddíl. Nikoho jsem nenapsal, ale jednoho člena jsem si myslal. Nejdřív by se měl asi napomenout a ne hned vyhazovat. Na nádraží byl ještě vyhlášena známka a muž a domů jsme se odebírali s nadšením z hezkého dne. Dobrou Noc!

Zapsal:
Kenta

PODLE DOBRÝCH PŘÍKLADŮ NA PRAVOPISU UVEDENÝCH, ZAPSÁNÍ JSI VYZKOUŠEJ TU TUŽKU.

ODDÍLOVKA 7/13 81.

Jathro Tull!

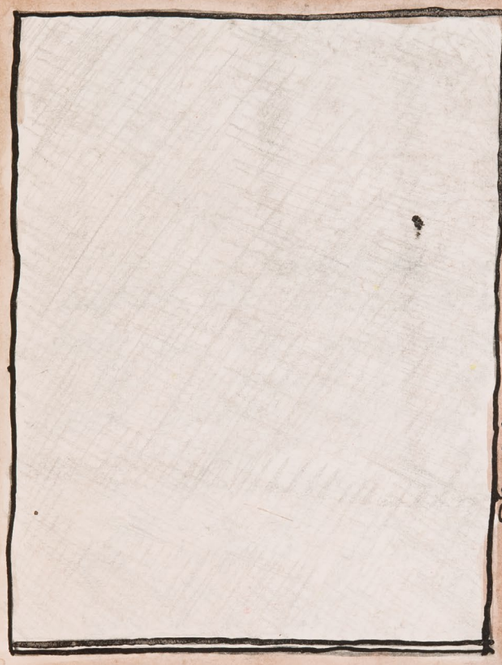

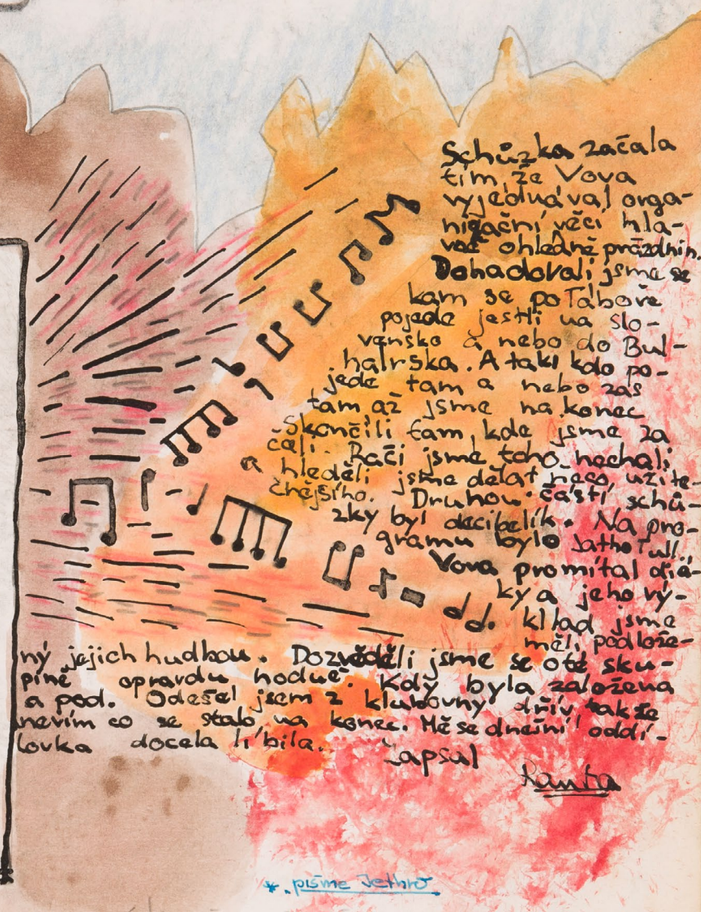

Schůzka začala tím, že Vova vyčítával organizační věci hla-vně ohledně prázdnin. Dohadovali jsme se kam se po Táboře pojede jestli na Slo-vensko a nebo do Bul-harska. A taki kdo po-jede tam a nebo zas tam až jsme na konec skončili tam, kde jsme za-čali. Žáci jsme tomu hecali, hledělí jsme dělat něco, učitelé chejtlo. Druhou částí schů-zky byl diacibelík. Na pro-gramu bylo Jathro Tull. Vova promítal diá-ky a jeho vý-klad jsme měli podlože-ný jejich hudbou. Dozvěděli jsme se o té skupině opravdu hodně. Kdy byla založena a pod. Odešel jsem z klubovny dřív takže nevím co se stalo na konec. Mě se dnešní oddí-lovka docela líbila.

Zapsal
Kenta

* písně Jethro

Stará známá věc: nepíšeš, po-pisuješ časovej sled. Piš sem svý vlastní názory a případy/to příště pročteme.

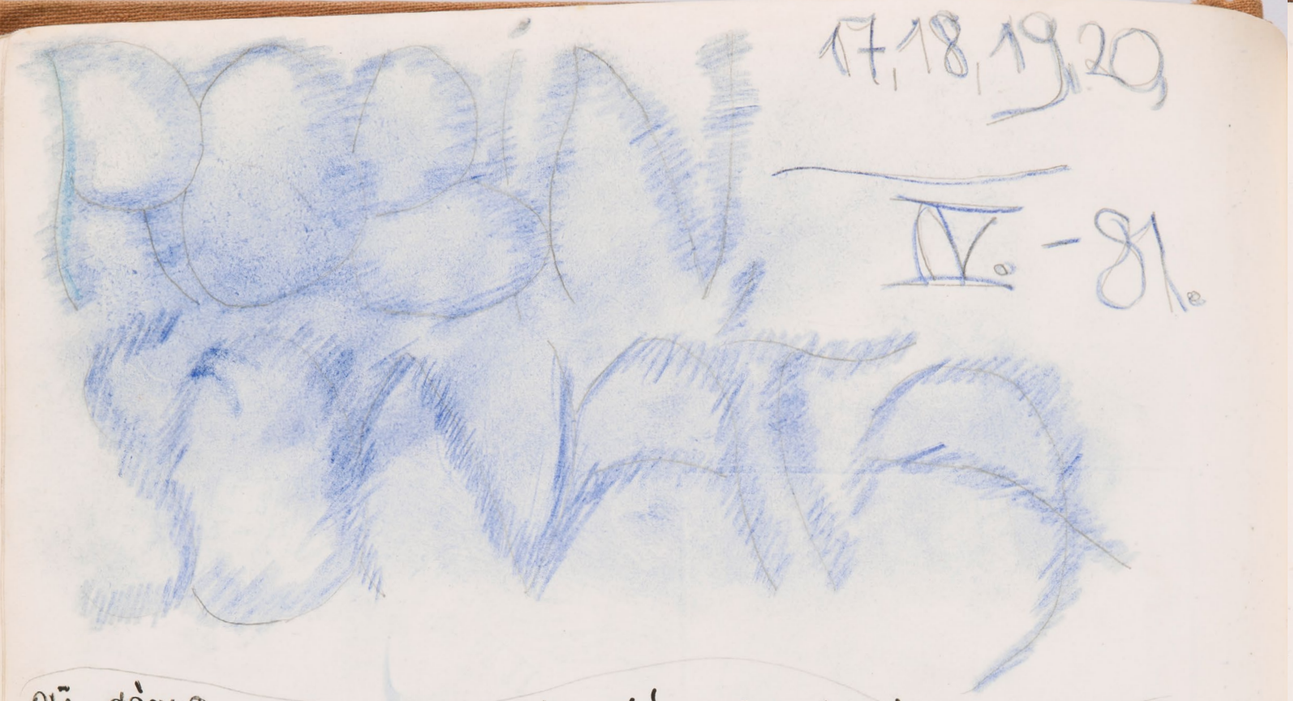

17,18,19,20

IV. - 81.

Už dávno
před odjezdem na ROBINSON jsem byla jarní
že nemůžeme spát pod širákem jako kdysi ale budeme
musel využít nějaké chaty. Tentokrát jsme jeli na chatu
našeho člena oddílu Hanka do Dobrého Kamena. Už
z vlaku na chatu - 10 km byl pěkný pochod. Dora-
zili jsme až pozdě večer. Když jsme rozdělali o-
hníček oheň začala strašně čadit místnička se
naplnila šíleným kouřem. Když už byl opravdu
čas ke spaní někteří členové oddílu začali pochy-
bovat že budou spát v chatě. Asi třetina lidí
šla pod širák. K ránu jsem se probudil a (venku) a
a zároveň se mnou se probudil kvet. Zima jsme se
klepali jako sulc a rozhodli jsme se jít do míst-
Tam už bylo k dýchání. Dostali jsme zbytek noci a
a ráno jsme společně vyvolali hnízdo s kaší a
kamna se rozhořela. Než tak byli dlaně č.1.
Následovaly dlaně hard. sbor na 2 a 3 v dalších dnech.
Na těch jsme si užili kaky svoje. Výprava se mi
líbila až na některé maléčkosti. Jinak byla fajn

zapsal: Ranta

Ranto, ty p . . . !
tys es na to vybral, takovej
zápis,

5. ETAPA

STŘEDISKOVÁ AKCE AKCE AKCE AKCE !!!

TVRDÝ BOJ O PUTOVNÍ PADLO

Dne 27.5. 1981 Macek měl ve svých papírech, ohledně složení našich posádek na pramicích, šifrený zmatek. On totiž Macek nemní počítat. Při závodech v hledišti panovalo velké veřmutení a za doprovodu improvizovaných bubnů a řevu začal tvrdý boj. Nejdříve 4. kola.

Potom nejlepší z nejlepších 4. kol. Napínali jsme síly, až se nám na žilách dělaly uzliny. Ale přesto vyhráli ti, pro které Theseové. Volli udělali velice vtipný výstup do vody. Bonobo provedl velkou skopičinu: půjčil si Spalka v kajak a bez povolení, to zdůrazňuji, bez povolení si vyjel pod jez. Vova byl od týhle doby nasraný až hrůza. Byl nástup a Macek nikde. Tušila ..... Ondra a Macek byli kormidelníci: Ondra na plavíka a Macek na kodníka II.

?!?!?! No a Macek s sebou nějak moc cukal. No Ondra to nic nebylo ..... Jeden Theseovský skřet začal vykřikovat, že taky chce být pasován nej. Dopřáli jsme mu to a hodili jsme ho do vody. Vono se mu to nějak nelíbilo. Nonic měl co chtěž. Vova ještě potom diskutoval s Bonobem a jinak už asi nic.

Na téhle akci se mělo sejít středisko, ale tohle, nó nevím nevím .....

No vono se to snad časem spraví.

Spegi

Poradie:
1. Theseove
2. A pos: 5.10-DX, KMNC, RAUTA, SAM A JÁ
3. A pos: Gaim
atd.....

Tentokrát se nám to zase nepodařilo, ale vrátíme se v příštích bucharce.

„Pot se nás jen rinul"

* Ani nevím jak se jmenovat.

A ještě dokumentární film.

OMLUVTE ZHORŠENOU KVALITU FILMU, ŠPATNÁ VIDITELNOST.

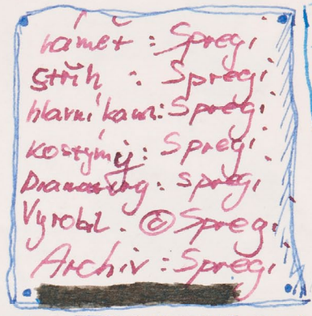

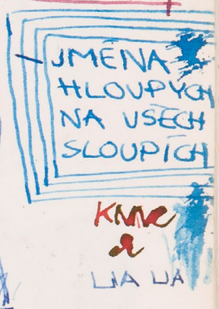

VLTAVA

VLTAVA. DATUM: 29 - 31 května

osoby: THESEUS, Jarda + Helena, Vova, 510, Rauta, Džigi, Kirkě, Spregi, Sam, Ondra, Čita, Matěs, Režijní-kámoši, Pikous, Katka, a já .....

scénář: Odjezd z kosárkáče → cesta do Benovy → ubytování → jídlo + → přepasování dítka zlé → test o táborák → čtení dětské knihy → nyní → spánek → u ohně sem zjel jak Vova.
Ráno → umejt → nasnídat se balené dříve než Th. → odjezd → málo vody → hodně slunečka → svědění v zádech → opouštíme lod a dáme vodou → zima → návrat → sourozenský most → restaurace → stavy, jídlo → program
testy → na stavy → optické testy → jiné hry → honění → návrat na základnu, oblékáme se → vlasy - schovávání → tma → hledání hamen na svítí lodičky → oheň → trapné ticho → spát.
Ráno. jako obvykle → (odjezd z matesem +510 → po cestě se měníme)
→ plavba → slunce, opalování, lehárko, koupání, příjezd do Pěkný? → balení lodí → čekání na autobus → řízení → pumpa → jízda autobusem → jíme, zpátky → povídáme → příjezd → rozchod → konec

zápis: KŠANDY MU NAPÍŠE, ŽE?!

Pátek:
Přišel jsem na Korsárkáč. Uviděl jsem Sama jak něco vysvětluje Makrele. Zachvíli ke mně přistoupil Sam a zeptal se mě, jestli bych s ním nejel domů pro Gluma. Tak jsem jel. Krásně jsme to slídli. Přišli jsme spálu a už byli všichni připraveni k odjezdu. Odjeli jsme a cesta nám brzy ubělla. Přijeli jsme na tábořiště, postavili jsme stany a najedli se. Potom Vova píchal srac. Donlouvali jsme se o táboru. A už bu byl večer. Šli jsme se umýt a spát.

Sobota:
Ráno se probudím a slyším, jak kříčí: „Nástup na rozcvičku." Vylezu se spacáku a už běžím. Rozcvička byla obvyklá. A už jsme na lodích. Je málo vody, takže střídáme lodě s vodou. Na cestě nebyl žádný jez, takže to ubíhalo rychle. Asi ve 3 hod. už jsme byli na tábořišti. Postavili jsme stany, vykoupali jsme se. Program jsme začali lesem, který nám dělal Vova. Potom byly optické závody v kterých se vedlo hlavně 510 a Kirke. Hry jsme zakončili hrou na schovávanou. Už byla tma a šli jsme k ohni. U ohně jsme si povídali o odbíle. Když jsme ukončili debatu, šli jsme pouštět svíčky na dřevu po vodě. Každá posádka měla tři lodě a ostatní je měli potopit nevzpomínám si kdo vyhrál, ale pak jsme šli spát

Neděle: Ráno jsem se probudil a bylo mi skvěle vedro slunícko pálilo. Jako obvykle jsme se umyli, najedli a připravili lodě. Po cestě jsme se několikrát vykoupali. Dojeli jsme k Lipnu a už tam byl autobus. Naložili jsme lodě a jeli jsme do Prahy. Přijeli jsme až k večeru. Vyložili jsme lodě. Bo Dnes také nějaj být vedoucí rasy zapletený. Ale u Jirky, Pikaše a Sivena to nebylo. Měli jsme rozhodnout jestli pojedou na tábor. Rozhodli jsme že ano. Pomalu jsme se rozešli do svých domovů.

Kámen dodatečně přidal „scénář", který tiptaně chtěl vložit, to popisování. jsem napsal já. stydí se, to jsem

Zapsal: Kšandy

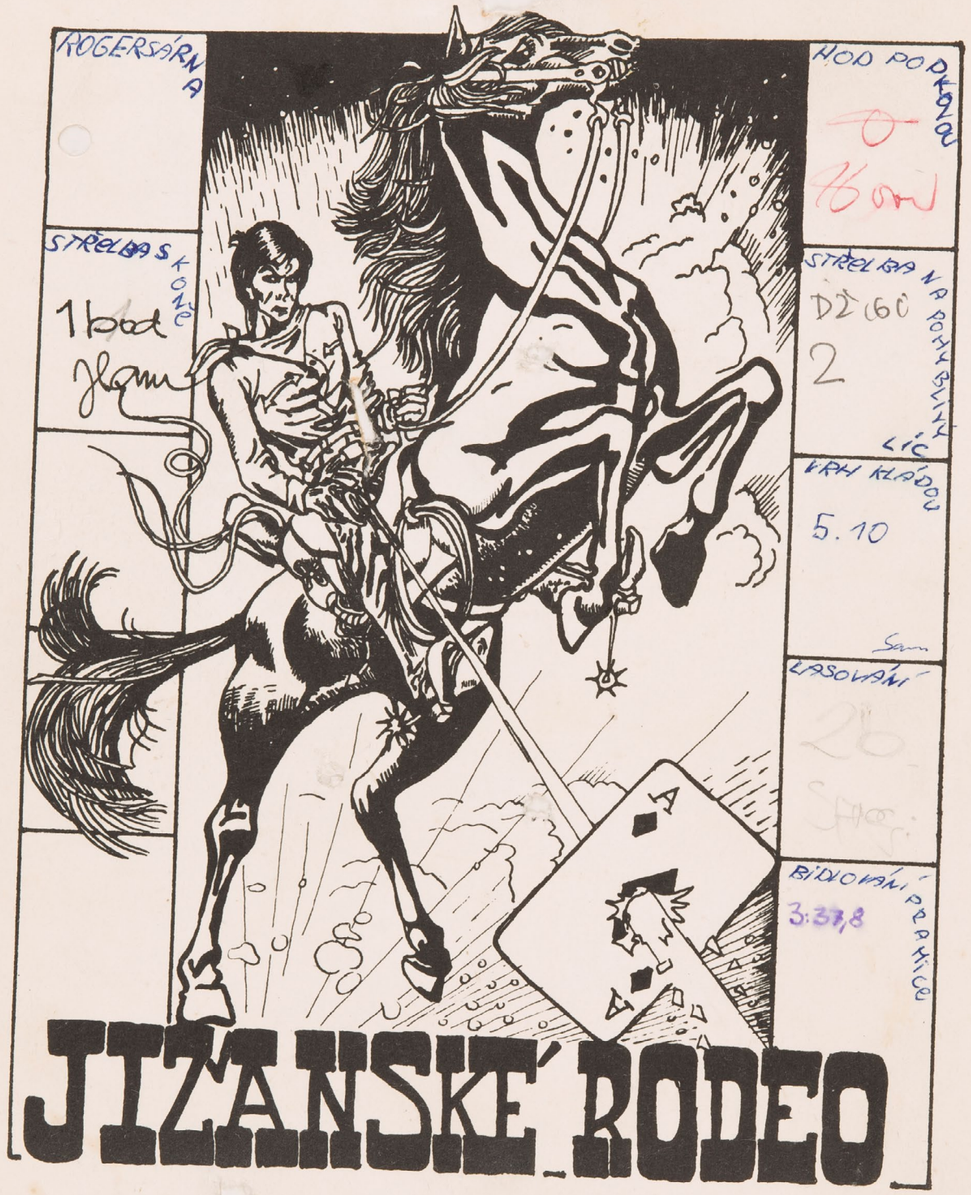

TÁBOR

Přátelé cvalaví! 20

Tábor začíná. První den - jsme přijeli s Mahulenou -1 a 2. Cesta byla -ne hlavu - vestoje Bonobo je mamlas co pracoval v Brlohu labutí. Mahule se válela v Bulharsku a naštěstí na trampetu, flétnu. Několiko jsem zapomněli na nádraží. Přesto. (Přes dodnes)

První den. Na tábořišti předtáborová, počtvrtější než my.
Mohutná
spousta práce.

Ranta ne přijel, stavím stan sám, potom mi pomáhá Sven, který mi nepřálo vejce. Vaříli jsme si pod plachtou stál - spali jsme na stole spousta zvířat. Mrtvých. Ale i živých.
spacák sladkej jako med.

Druhý den 24

Do práce - Capo! vlastní saloon. Dnešní už je skoro všechno hotovo až na zbytí - stavy saloon, ohrádku e.t.c. Já se Svenem ještě stavíme svému stan. Stavíme si pracujeme za peníze - za DOLARY. DTH bude asi jako koně Sven - Vovovovovi se nechtělo ale mně teď už je, mozíná je sobec, budiž. ještě si večer vtrhneme stoly do stanu na mně, vlastně Sven spaluč na svým, jen já nemám postel, Ranta už přijel, bude spát na matraci a já ve stanu. Gamerů stanu na stole Noc je vyhoupení z dalšího tábora LONG KESH

První a druhý den dojídáme poslední zbytky zásob - svíjí, druhý den už jíme na přídel oddílový jídlo. Snažíme se, nemáme na zlobu čas a sílu

TŘETÍ den - středa, co dělá já zapomínám, víme že pracujeme za peníze. Dvacka myslím otevřela banka KORUPTIONÁL A INFLACIONÁL, zřídí akorát pojišťovna? Máme se hrozně peněz nějaký ten máme dost a jsme já takovejnice „SVOBODNÝ ZÁPAD", zůstaneme doma za peníze. Jo - dvacka - dvacka jsme strávili úprkem z večeře - cyklí jsem Ranta (za 75 dolarů) spanilý spánek na velbloudovi co mi udělal Ranta místo postele. Nebo žebyto bylo tak, že večer byl chtěl azulík mě za šerifa? Ano! Nechce se mi nechtělo, ale potom. nedal jsem z nocky, bylo hezky, mezdy a budí jsem KIRKE...

Čtvrtý den - jsem šerif. nějaká služba, zahřeju vězně, co nelo prošvihnou rozcvičku, nechají vesnu pijí nápoje a.t.d. Hodně lidí jsem zatk. Dostal jsem 75 Dolarů za službu."

Pony expres - velká hra - jsme rozdělení na tři stupně (510, malé, a tal.) gamovi nevystřelí! Kapsličky.

Běžel jsem o závod s Rantou, Džigim, byl bych první, když Džigi chytřejší, potom „ztratím" - obálku pony expres (pošta na koních) → přivezl 510 a jiní, potom přiloženi na pranýř.

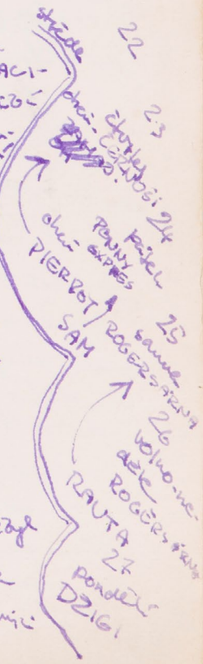

směrem k SALOONU. Tam vyhrál KNES A KROB A JEJICH POSÁDKA jemilito. Pak už nevím.

Večer. oheň zahajovací - spoustao vyzvědrováni,

5.

Provádeli jsme různé dodělávací práce na stanech a na saloonu. Během práce jsme hráli úsek pro jechotince: Indiansky stopař: Na cestičce od sklápku bylo ukryto tři věci. Moc jsem jich nehašel.

Večer byl tábor zahajovací ohen. Děsivě pošlo a tak jsme měli oheň v Caparu (saloonu).

6.

Dnes jsme oslavili karneval smečem „Divočské rodeo." Bylo několik disciplín:

Hod lasem
Hod podkovou
Hod kladivem
Bicí hodinář pranice
Sringl kentýn
Bojí srdce
Rogersáma.

Cowboyské kovbojské
Udatní cowbojové
Hráli o první místo.
Dovazit knálm Flecka
Odpoledne jsme se
vydali do Saany.
Tam bylo fajn.

To se te dou po ví dlo.

7. Den mi Gnedeláni.

Po včerejší sauně jsme se dohodli že dnes nic nebudeme dělat protože jsme čistý a bylo by škoda se umazat. každej si dělal co chtěl, někdo spal, někdo se opaloval a já jsem se chvilka na tenisu a nadil.

BITVA U AROMATOXU

Už zase troubení zběsilých slonů. Vlastně budík. Ozývají se hlasy Zmatek. Krabí Ive: „Sever na rozcvičku!" My se sice rozcvičujem taky, ale jen tak v poklidu. Vova zmizel. Gan ni svolal velitele armád. V kuchyni fasujeme hromadu proviantu, ve 5 10 životy, vydáváme se na cestu přes rybník. Sever je už u rybníka, odjíždějí. Jan se vrací pro vlajku. Když jsme vlezli do lodi, přihopsoval Gan, kterej se vzpomněl, že pojede s náma. Musíme ven, vylejt mu loď, složit ho do ní pak ho zvi a makat. Sever už je u Nakasu. Dráne. Sever jde po cestičce k Vydlinači, kaťka to tam zná, beranec to zkratkou přes louži jsme první. Běžíme. Spregi nám před běhl, Džigi se mu lepí na paty. U rozcestí čekají, neví kam dál. Spregi plive rozteky. Pak mizí. V kapličce hledáme dobu expedu. Je pod dlaždicema. Čteme ji. Spregi dorazil a rozrý! celou podlahu. To jídlo odchlzíme. Jdeme v pohodě, potkáváme Severany, vracejí se ze špatné cesty. Stojí ve po Pytlíkovi. Nevíkáme ani slovo, tak kdee jim s vystrčeným zadkem oznamuje: „Neviděli jdem dál. Před dvěr jménem Medel. Docela hezkej, ale smrdí to tam, pěstuje tam prasata. Asi 10 ken od Veselí potkáváme Vovu, kterej nám vykládá pravidla „závěrečné bitvy". Celkem, Sever nikde. Rozkládáme se, když se koupeme, jedinej kdee na nás holka plavky. Asi se styděl. Nedočkali jsme se. Cestou do Veselí dohánímě Severany, prý dvě hod. čekali na Pytlíka, kterej se vracel do tábora pro kolo. Lenka říká, že se zmýlil. Vozil jim petrolej dopředu. A nedal je všechny sežrat. Kdee by se byl usadil, že nikoho tak ten nášlostroj nebavil. Když jsem no tak vidělo, jak zaryl to říká, byl jsem si jistý, že se pěkně stvoří. A že by Kňek ani tentokrát uznal Pytlíkův názor za případ za dobrý (i když opravdu byl). V sauně byl Pytlík tichej a jen kecal namenama. Sdružnak nás vzal ati nedce, vytopil to na 107°C, abej nás odradil. A prej už nemá plyn.

NÁVŠTĚVNÍ DEN

Dneska je neděle, mají přijet rodiče. Nevím, jestli chci nebo nechci, aby přijeli. Myslím, že mámě nebude vadit, když nepřijedou. Džigiovi jsou divočí, nekultivovaní, každýho beranidla pasty. Naminka kvedlo je odměřená, ale velmi statečná, máme 5:0 to zase moc slyší. Pan Mašek se mě ptá, jaký auto mají rodiče, říkám, že žlutý s červenou střechou, ale u lesa zastavila GAZ, tozbudou zaskoví a nebudou by přijet naše. Taky jo. Je slunečno, jasný počasí, slunce pálí, přijel mi táta. Měl jsem z toho najednou takovou radost... Přivezl mi žaludek, proto chyběl zase něco uvnitř, Brichoré prej jde do Tisku ke koním (teda nestejdovi, kterej má koně).

Vyhoupal se, chvíli ležíme na deku, povídali jsme si o tom, jak se mi v Hilli, co povedl za desky, jak je doma...

Potom odjeli, dojel zbyl celej den veselej, měl jsem z toho radost, no.

Paní pikovaní „kdee na nervy" Strašla mi a myslím si že je hloupá. Hovoří nádherný vtipně, ale je vidět, že si svýčí připravuje předem. Vaříme naším. Bříza spaní Stettinovou nádherný polštář, jak odmaminky. Terezka je po tátovi, Pavla se podobá mámě. Taky jsem si všimnul, jak podivaný se smějí Bonička, sestra Džigi bo. Seděl jsem na lavičce, ona stála stoličku na hlavě. Potom se za směla, že se bojí kachen tak jsem dala za zdůvodnění hlavní na útěku a kapři v rybníce rozpačité pouštěli bublinky.

poslední rodiče odjeli, už se stmívalo. Čekají vaši slučičí ve country Zoll. Volovi se totiž jak rečíci - proto se neúčastníme programu a jdeme spát. ostatní si z toho nic nedělají - -aspoň co já jsem viděl, tak jenom Štaud - jo - dnes nepředvádí Šaunová tolik tezitizku o pivu, ale předvádí Krab a Malinka. Ten prvý bál byl hezčí, veselejší, tancovalo z toho - tak jako kolektivnější než tak nějak.

[MRNTOR] KONTRA [MĚRIMĚK]

BITVA U [GETISBURGU]

nevím, jak se to píše, proto vidíte pouze fonetický přepis. Byla bitva. Z celého dne si pamatuju jenom jí, večer jsme měli slučičku a zavěrečnýoheň (se tatínkem). Hlavní událostí se jeví bitva, zavěrečná. Už před bitvou jevila naše armáda známky nepokoje. Chtěli jsme za každou cenu vyhrát. Když ne celou DTH, tak aspoň poslední úsek. Potom proběhla tedy vlastní bitva. po odtroubení trumpetou, se začalo podle našich představ. Nevím jestli to zavinil žlutý nebo zelený nebo byla vina na obou stranách, ale ke konci byly... Na žádný hře se učitelé nechovali jako tedy, nikdy si nepadávali, až dneska. Nikdy na mě 510 nekřičel, abych šel do hejže, nikdy mě tak vzteklé nehodil život pod nohy

Hesla:

Tragédie života spočívá nejčastěji v tom, že dostaneme, po čem toužíme

Maugham

Když má člověk nějaký cíl nebo ideál tak žije proto aby ho dosáhl, ale když ho dosáhl nemá pro co žít. Proto se člověk snaží toho po čem touží. Život bez cíle je jako buben bez kůže

Spregi

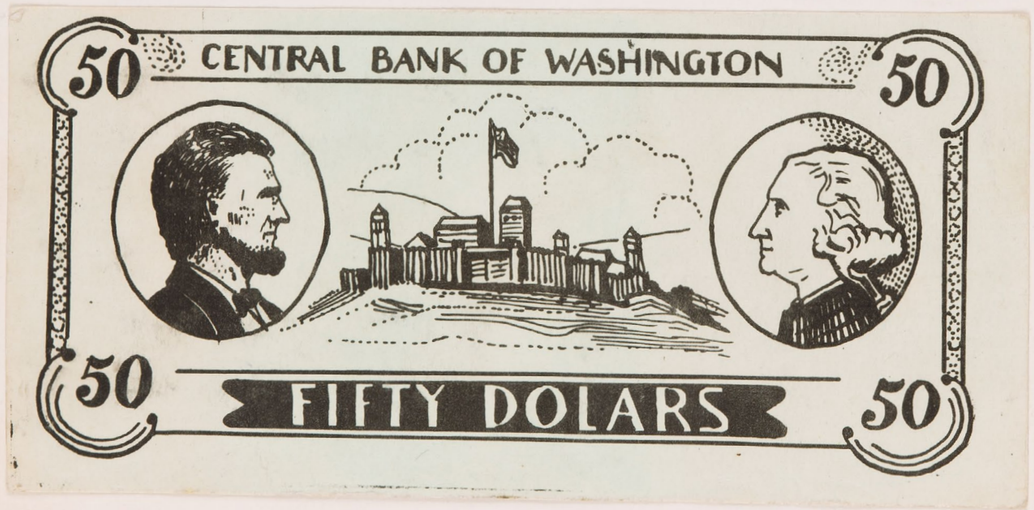

Ráno přišlo dost brzo. Sluníčko už bylo nad lesem, v táboře nebylo vzhůru ani živáčka. Hlídka asi někde spala. Tak co! Sebrav si barvičky a jdu do lesa. Sama se divím, že když jsem v táboře ticho, kolik se mi najednou objeví zvířátek různě mých barev se rozlehla kolem a odpudila komáry. Ale kapičkám to nevadilo. V táboře začal pobíhat Eko a za chvíli se vynořil i Spegy a začal dělat hrozný randál. Straka nade mnou se úplně zděsila a dělala poplach po lese. Tak se pomalu rozlezli živí.

V rozkazech bylo napsáno - DOPOLEDNE : BELGIE.
Ona se z toho nakonec vymotala hra. Každý musel mít na čele číslo a když někdo přečet číslo druhého a řekl, ten nesměl být vybitej. Hrálo se půl hodiny. A jak ještě jednou. Vařil se oběd a ležnovalo hřiště na soft. Odpoledne hrály 2 posádky lakros a byly hrozně zničený. Pak se hrál soft. Všichni byli mrtví až z Marinky, když jsme obyčejně Naxos. Akademie se jmenovala Hledali jsme v tráve broučky. Večer se pozdalo o přy- chologii. Blanche a spát!

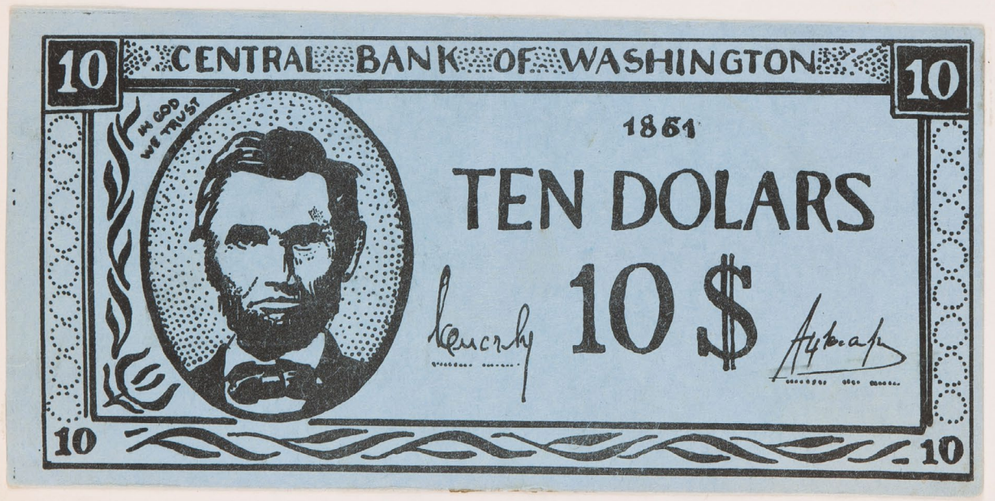

Ryžování zlata

To bylo za dob kdy ještě
vládl mír a Pierrot, Sven
a já jsme tvořili spolek
„Vaček & Company."

Na poště nedaleko Daisy Townu kašel
Kid lomínat ZLATO. Banka
inflationat prodávala CLAIMY
1ks 50$ drojící zlatokopů
Claim byl dlouhý 3metry.

Sven dělal úřednička v Bonanze atak
nic nebránilo tomu, abych s Pierrotem
koupil dva claimy a se kolikama
a se sekerou jsme šli k
potoku. Zkratkou jsme si to lesem
atak jsme si mohli vybrat vhodný
claim. A začali jsme vrtat.
K potoku se zbíhali další lidi.
Zlato přeskakovalo kamení
který bylo naneseno vrstvičkou zlata.
Po prvních pěti minutách jsem
měl vhodinách vody kde nic bylo
v porcce. Zlatých valounků nevybylo.
Byl jsem prokřehlý chlad.
Bonobo vždycky zavřískal když
našel nějakej větší valoun.
Piko zase vřískal že nic ne-
může najít.
Bejžovali jsme nejdéle
a vynesl on to 200$.

Spej

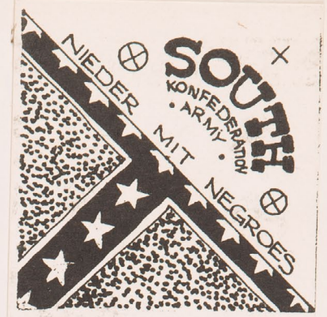

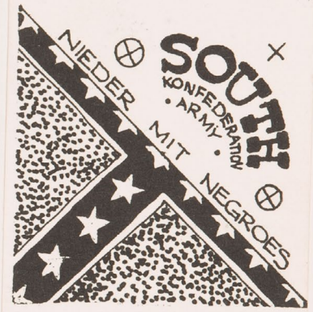

Ukořistěný jižanský šrot
za 40 $

PANAMSKÝ PRŮPLAV

Tato akcie se nazýva Panamský p. Tento P.P. byla smyšlená věc a její star scénáři se snažil přimět a nepříznivé počasí a katastrofy.

AKCIE

Když silidi nabamouzili dost peněz, otevřeli se burzy u nás na táboře Aby tobylo jak nejvíce byly vyhlášeny jen cizí. Ze začátku jebanka prodávala po jednom dolaru. Každý den, večer byla otevřena burza. Sedmi jásali, jiní se tahali za vlasy. Po delší době byl prodej zastaven a všechny akcie byly vrácena naší prosté občanů městečka Daisy Townu. Zprávy zapisovala agentura „Reuter [Rojtr]

Tyakcie, nebyla to dobrá věc. Mnoho lidí doma nepochopilo a nekteří ani nevěděli, co to „Akcie" znamená. Kartičky to byly papíry, ale burza nebyla pravidelně otvírana. A akcie se vyplatilo prodávat zase jen burze. Málo lidí mělo chut prodávat akcie mezi sebou.

SLUŽBA

Tato akcie se nazývá služba. Když nějaká služba zapracovala a šlapala všechno včas tak akcie služby stouply. Když byla naopak nepořádná takovéna akcií byla mizerna.

Akcie

ZÁSOBOVÁNÍ H_2O

Když nějaký trestanec měl dojet pro vodu, tak Schmitt mu stopnul čas. První trestanec urazil určitý čas. Další trestanci se snažily podle toho jestli byli podplaceny, překonat nebo zhoršit dosavadní rekord. Kdo měl víc peněz tam se vedlo.

Vacek & company

Když přišlo, nebo byla nějaká slavnost v Saloona, byla velká hojnost návštěvníků, bar vesele prodával Lihoviny, stouply akcie. Ale Saloon uhořel a bylo po prodávání.

SALOON

Tak to bylo tě čtyři druhy akcií. Hezky obrázky co? Byla válka a poválce byly akcie zrušeny.

Spregi

VODNÍ MARATON

Tam kde se myjeme, tak tam je kůže.
Od této kůže začali vyčerpávající a
v 6 dobách nevídaný závod.
Plavalo se okolo břehu našeho
rybníka. Vova odstartoval start ar,
velká honička začala ar. Kdo a jak
jsme sejli ve přírodě. Ke hraži to
bylo 2 délky to bylo jenom dva kolečky,
ale za hráží to byl doopravdický
závod. Tam kde by mě chtěl
pan Fech což je asi pět kilometrů ach...
Plavby skončil Sven, Sam, Ksandy, Rauta
a já. Pal od nás, na tritowstě mu byla-
lem taborišti, Fikouš. Bonobo, Maček
a Katka doplavali do tábora,
Kdo s Kinem sídali šestě část
druhého kola. Byli jsme ochřtělí,
jizvy byly brzy a já jsem nemohl
udržet ani štěstí v ruce. Akorát
ty a holky se chovaly jako by nic.
Kine: My to plavali stalama,
ale holky tukem.
Po tomto závodu by mělo
akcie inavodky hodnotu hnoj
cenu. Tu noc jsme spali
jako pod-taty.

Spej

REUTER NEWS

POZOR POZOR

NEJNOVĚJŠÍ ZPRÁVY

NA POTOCE NEDALEKO DAIS
TOWNU NAŠEL KID LOMIHNAŤ
ZLATO!!!

MAJITEL PŮZEMKU - BANKA INFLA-
TIONAL PRODÁVÁ ZLATONOSNÉ
MY POUZE PYONÝRŮM - ZLATOKOPŮM
1 claim stojí 50 $. 3M
CLAIM má rozměry
BUDE V ROZÍCH OZNAČEN ZATLUČENÝMI
KOLÍKY.
NA POŘÁDEK V DOLOVÁNÍ DOHLÍŽÍ ÚŘED-
NÍCI BANKY.
ZLATO VYKUPUJE
BANKA INFLATIONAL.

MAPKA NALEZIŠTĚ ZDE

- TŘETÍ HORNÍ ROURA ZLEVA NA HOLENSKÉ HRÁZI

- KŘÍŽEK NA CESTĚ DO MNICHA ASI 100 M PŘED VESNICÍ

- ŽEBŘIŇÁK PŘED KOSTELEM SV. BARBORY

- STROM SE SVATÝMI OBRÁZKY U HÁJOVNY »NA SÝKOŘE«

- JÍZDNÍ ŘÁD U HATÍNSKÉ HÁJOVNY

- SOCHA SV. SEBASTIÁNA U SILNICE DO JEMČINY (Z HATÍNA) - ASI 500M PŘED JEMČINOU

- NEJVYŠŠÍ SMRK NA KRAJI LESA U HÁJOVNY »VILÉMKA«

- KAPLIČKA PANNY MARIE NEDALEKO HRÁZE DOLNÍHO VYDÝMAČE.

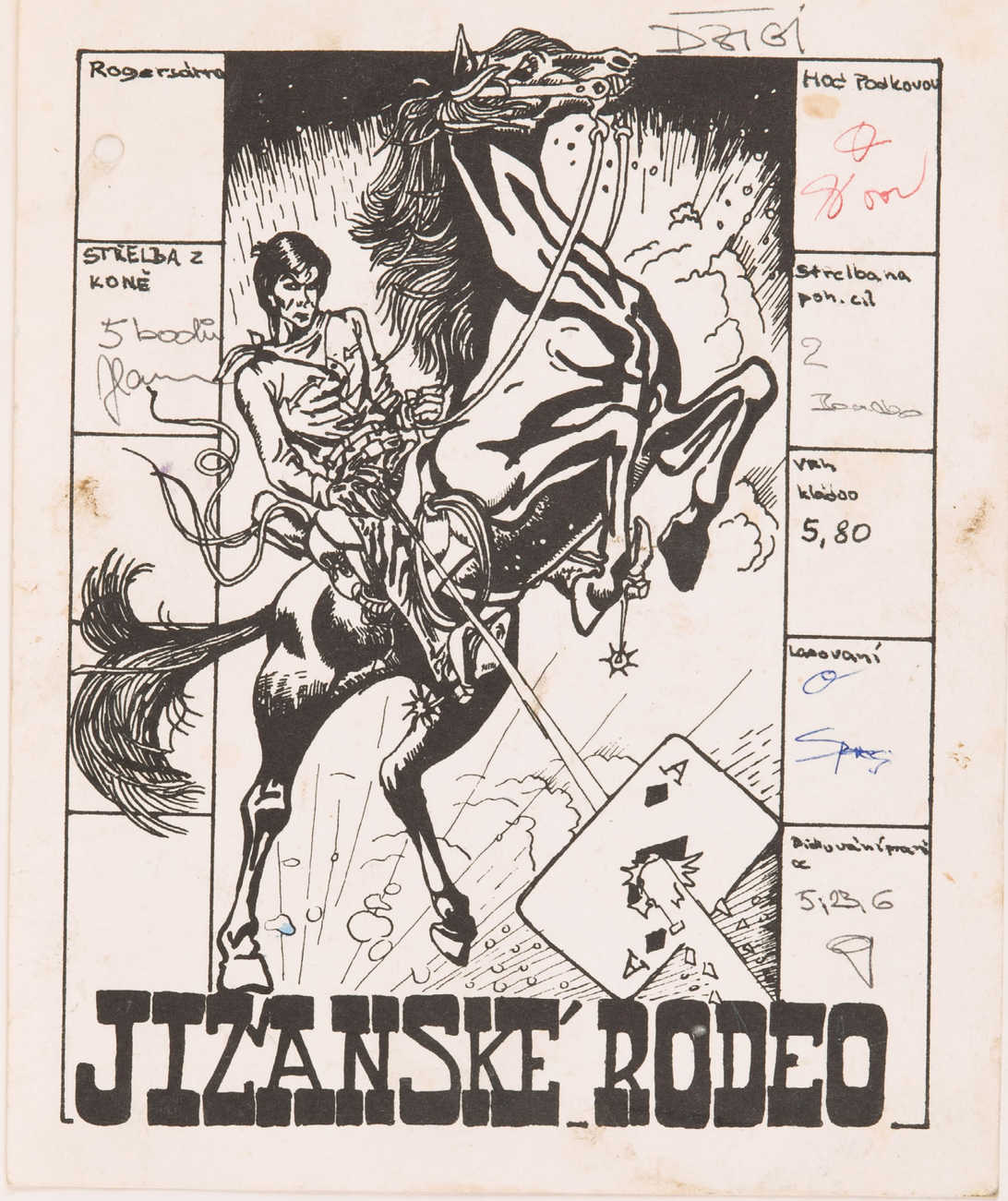

TEREZA

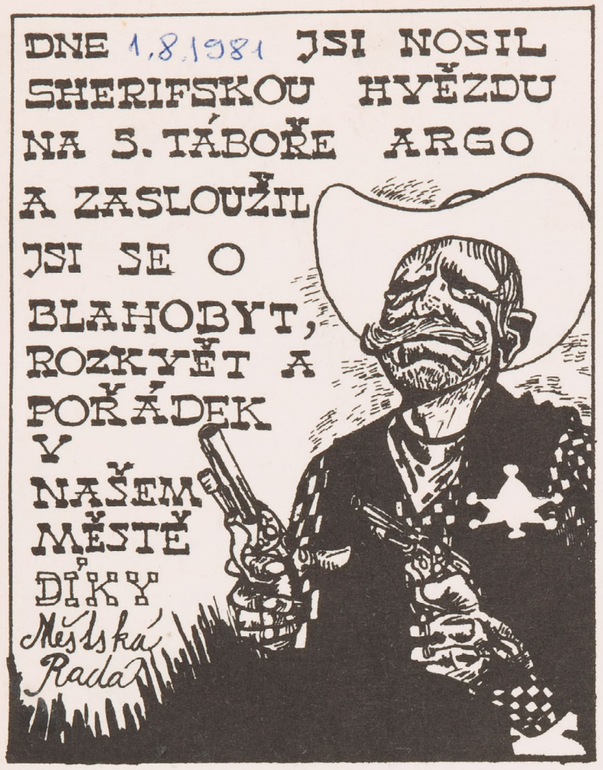

PO PŘEČTENÍ → ULOŽIT NA TAJNÉ MÍSTO

JIŽANÉ A SEVEŘANÉ
SEVEŘANÉ A JIŽANÉ

1) Pohlédněte na hodinky
   - dorazili-li jste sem před 10^{30} ⇒ odpočívejte a svačte
   - dorazili-li jste sem v 11^{00} ⇒ pokračujte stejným tempem podle instrukcí
   - dorazili-li jste sem po 11^{00} dožeňte ztrátu.

2) Dopijte mléko jinak slyšíte (jestli už to nedělalo).

3) Dále postupujte po žluté zn. ke KARJETEJNU, za hrází velkého zdivšího rybníka odbočte na modrou zn. pokračujte na METEL a dále k HAMRU, před Hamrem odbočte na zelenou zn. a na kraji rybníka PŘEDNÍ SAX hledejte další instrukci a? MUSÍTE TAM DORAZIT NEJPOZDĚJI VE 13^{00}.

Sestava oddílu

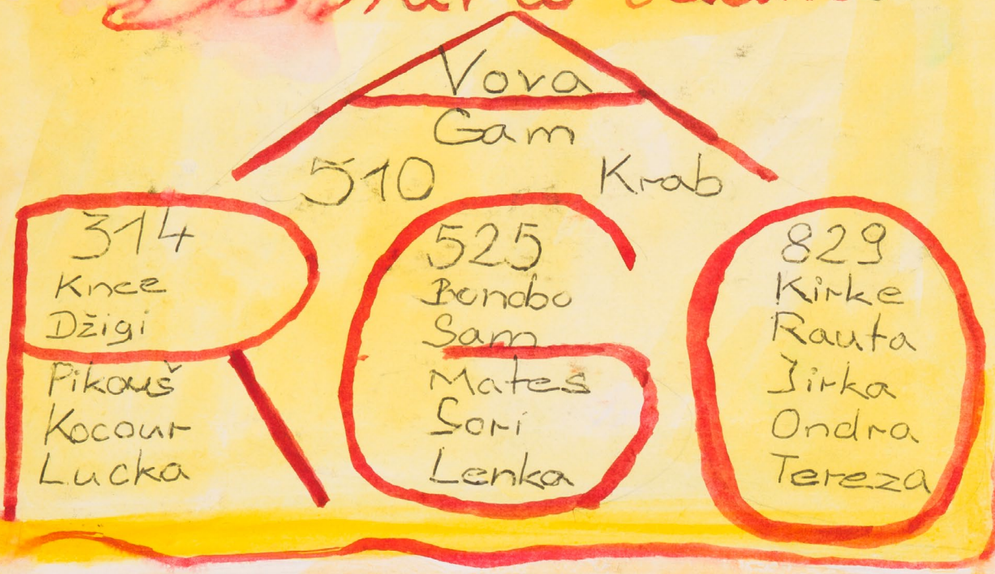

ZAHAJOVACÍ akce

První zahajovací akce byla v klubovně. Byla asi spíš informační. Někteří z nás se přišli už jen rozloučit, protože odcházejí z oddílu. U některých mi to bylo dost líto. Co nadělám. Nejdřív byl slavnostní nástup v krojích. Pak jsme se dozvěděli novou sestavu oddílu, což byl pro mě docela šok, protože jsem měla běžet boemam. Nejdřív jsem nevěděla co mám dělat, ale pak jsem si řekla, že to mířeu skusit. Dost se taky mluvilo o zahajovačce už se těším.

V oddíle zacne probíhat nová hra: KARIERA - vymyslel ji Knee

ÚČAST
Vova
Gam
Mack
krab
510
Knee
Džigi
Kocour
Lenka
Piko
Bondo
Sam
Mates
Kirke
Tereza
Rauta

Piko

Kariéra je na body. Body můžeme dostat za všechno možný. Za hry, práci v barometru, účast, plnění funkcí, boemanské body atd. Pak byla nejhezčí část akce. Promítali se diáky. Některý byly fak úplně perfektní. Diáky byli z Terasi, Ligi, hor, řek a všeli jakejch podobnejch akcí. Mezi promítáním jsme si pochutnávali na ovoci, který jsme přinesli a kterýho bylo všude spoustu. Pak jsme se rozešli.

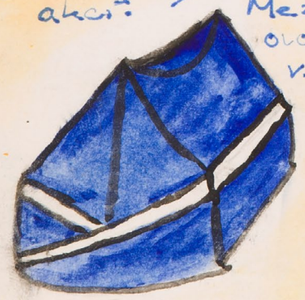

Z oddílu odchází:
Makre (přestupuje do Tezea)
Katka a Spregi (přestupují do Po.)
Renča, Pierrot, Sven,
Čita.

2.-4.10.1981

Zahajovací výprava - na měsíční skálu

Ještě na nádraží jsme si na pozdrav předali kytkyta vyjeli. V autobuse jsem poslouchala jak Vova vysvětluje Knee jak se fotí, ale já jsem toho moc nepochytila. Protože výprava na měsíční skálu je už podruhý moc jsme neblouzdili (jen tak trochu) a celkem rychle jsme se dostali pod převis kde jsme měli spát. Tam nás také čekal Krab. Pak jsme se všichni vydali na měsíční skála. Byl nástup a pak jsme a ohni zpívali. Také jsme přijmuli o programu na Střediskový sraz. Budeme předvádět kuntrstance.

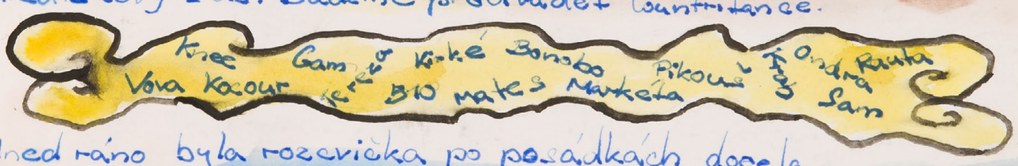

Hned ráno byla rozcvička po posádkách, docela nám to šlo. Když jsme se pak umyli a nasnídali, tak jsme šli hrát bolavo, někam na nějakej plácek kterej vybral Krab. Cestou na ten plácek jsme si dělali klacky, pomocí kterých se dopravuje bolavo do brány. Hra to byla docela zajímavá, v ani ně moc (to mě překvapilo) surová. Rozhodčí byl Piko.

Po obědě nám pak Vova četl jednu povídku. Po té jsme se vydali do hor za horolezčením. Vylezli jsme na menší skálu, po které z druhé strany jsme měli slaňovat. Já jsem nikdy neslaňovala a tak jsem se dost bála. I když jsem věděla, že se mi nemůže nic stát. Celou dobu jsem stála nahoře a koukala jak se zdola všechny Knee fotí. Slaňovala jsem až skoro úplně poslední. Někteří odvážlivci si také vylezli na Trubadúr. Mezi nima byl Vova, Bo[illegible] bo (samozřejmě),

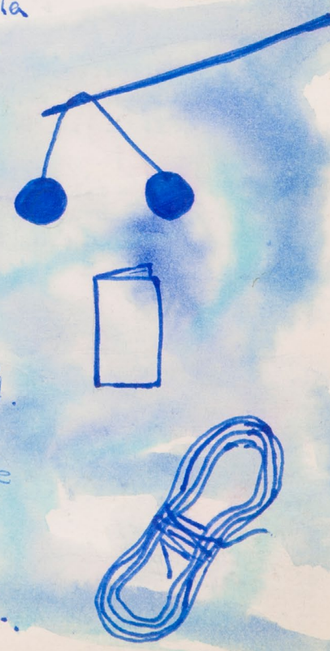

510, Knee, Ranta a Krab. Když tam leželi tak jsem se dost bála, ale všichni se mi jen smáli, jako by neviděli, že se jim zrovna může něco stát.

Na večer jsme si dali, každý spacák, tam kde chceme spát, vzali jsme si uzlovačku, baterku a něco do pokladu a vydali jsme se k Quajaku. To je takovej zvláštní strom, z kterej je tak divně točenej a pod kterym je poklad. Když jsme to vyhrabali a vytáhli starou, zcela zrezavělou krabici, viděli jsme, že všechno ještě víc zplesnivělo. Přečetli jsme si znovu všechny listiny, ke kterým jsme přidali naše a pak každý dal něco do pokladu. Knee dokonce svýho nejoblíbenějšího pavouka na krk.

Pak jsme chvilku fantazírovali povídku. Bylo to zajímavý a myslim, že největší fantazii má asi Marketa. Po posádkách jsme pak museli udělat každý 3 uzle a vrátit se po stopách domů. Protože jsme měli jen jednu uzlovačku, byli jsme poslední.

Vánoce pak byla ještě jednou hra na získávání bonbonů, ta byla jen dobrovolná. Tři obránci bránili území s bonbónama, které se snažili dostat útočníci. Moc mi to nešlo. Večer jsem pak měla první hlídku.

Ráno jsem se probudila a nademnou stál Knee. Lekla jsem se, protože jsem myslela že jsem zaspala, ale ani moc ne. Hned po snídani jsme si sbalili věcičky věci a šli na pasty zámek. Když jsme to tam všechno prolezli, natom se nejvíc vyřádili ty zebrazi, např. Bonobo, tak jsme odpočívali. Tam jsme si také rozdělili funkce a zopakovali signály. Přičemž, Vona nám bocmanům, mluvit tak trochu do duše. Pro mě to bylo stejně mámy, protože já (jak tak koukám) se už asi změni nemůžu.

Cestou tam jsme se taky společně fotili. Pak jsme si pod pastym zámkem nechali všechny věci a vydali se zase na pařez, až ke křížku. Tam jsme si zahráli přetahovanou, kterou jsme vyhráli a ještě jednu hru, která byla nerozhodně. Potom jsme se vrátili k věcem a zahráli krabovou oblíbenou, na schovávanou.

Když jsme odcházeli tak jsme nebeželi z takovýho dlouhýho kopce. Běhat z tehle kopce bych nechtěla, snad nikdo. Pak už nebylo nic vidět

TERASY

7. 10.

Protože jsem na terasách nikdy nebyla, byla jsem na ně dost zvědová. Sraz byl na stanici Malostranská, odkud jsme se vydali na schody, po kterých se terasy vežší. Bylo nás docela hodně. Nejdřív jsme běželi samotný závod. Běželu jsem jako druhá. Ze začátku se mi běželo docela dobře, ale u lampy, kde jsme se obraceli, jsem už nemohla. První závod se běže dvakrát a počítal se ten lepší čas. Jo málem sem zapomněla napsat, že celý terasy organizuje Krab.

Po tomto běhu se běžel bonbon s kostičkou, tak to mi nešlo vůbec, nedonesla jsem kostě ani na první terasu. Budu si to asi muset doma na těch terasách trénovat. Pak se běžel běh poslední na zamotávání čísel. To byl závod asi nejzajímavější. Vyběhli jsme všichni společně. Na prostřední terase si každý našel svůj lísteček s číslem které si každý musel pamatovat, doběhnout k lampě a rozpátek.

Myslím, že na terasách fungoval bar dobře. Sám byl pořád v plném provozu. Nakonec bylo vyhlášení výtězů. První byl pochopitelně Kiec, druhý Bonobo a třetí Dzigi. Já jsem byla asi až nějaká šestá. Pak jsme se ještě bavili o Sracu a 510 nám rozdal nějaký zalepený obálky, který jsme měli otevřít, až doma. Asi něco o příští akci. Potom jsme se už rozešli.

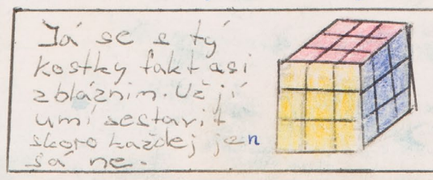

Kiekl

UZAVÍRÁNÍ ŘEKY

Sraz byl na hořejším tramvaji 17:29. Po hlavě čtyřbodi-
vě jsme se hořejším sešli 510 vyhrkl „jdeme"
a šli jsme Nejdřívě po kolejovém svršku
a pak začalo vpravo a už jsme šli na
asfaltové cestě asi po 250 metrech zvolal
„Pozor, rozmí" a jeden po druhém vyhrkli
v desetisimultánní intervalech z plných
plic svá slova - zahromadily se dalo
lanění podlíka s českými řekami.
Vltavského tálora jsme podle metodického
měli 1 minutu jančit v rytmu. Po tomto
blázinském jsme přešli hrabím lejzálka provi-
rovního stavu se nyní šyci v stoupání a při-
vlékli do kroje a zapálili smrdu. Jen jsem šel ne
dvojici s pukou. Měla malou svíčku která mu na
konec zhasla a celá popálila vosken. Došli jsme do
malého lesíka. Lde usadil 510 rukou a my nastoupili
s připraveným svíčkami jsme zapálili oheň a usedli k
spánku. Asi po dvou písničkách vrch vystal a pustil
kocmany, aby připravili svá [illegible] dlou-
há plavidla, na jejich palubě [illegible] rozsáhlá svíčka. My
spívali Říčkhory ale plavidla nechtěla vyplout a pro-
to jsme vše přespívali čly rikkrik. Zavřeme se Bonobo
si podařilo odebrat svůj model od hrabu a
ním byli všichny na vo- dě. Moc dlouho však
hladky vyplulily. Jedna větší plavidla se valila a svíce
skaly - Pádlet plavidlem při jal do své Říše.
usedli jsme a mohli do dor- Ze kterých jsme si měli
přinést. Dzigi vyhodil svůj dvoupatrový a kvalitní
na hlubinky, docela dobrý. Sam vyndal dort z kra
lice od bolesel zmenu lentilkový. Dort
Kirké pro nebyl špatný. Když už jsme
hady nemohli ani mísel Cam
dorky vo- vadil kytaru a my vokra-
lovali ve zpívání.

Vova
měl sebou
pár slavjel
zpěvníku a tak mi jeden půjčil. Docela už si některé písni-
čky pamatuji. Na tuto akci bohužel nezvládli bojovat členové
oddílu Bodka a Bělák. V půl osmé jsme se vydali zpátky.
Sraz se Samem jeli autobusem ostatní tramvají.

ONDRA

Středisko výzvy '81

PODKOST

Když jsme vystoupili z vlaku, Vova zapískal nástup a vytáhl nějakou mapu. Chvíli trvalo, než se zorientoval. Jen jsme vyšli, rozběhl se Gan zpátky pro Kocoura, jenže Kocour byl náhodou na svém místě. Cesta uběhla celkem rychle. Přišli jsme do Podkosti a Fleťr pomalu začal házet šiškama. Čekala jsem, co z toho vyleze, a vono nic. Ale přece... Jen jsme si odložili bágly, pískal zas pozdně Fleťr – slavnostní nástup s lampiony. Uvedl Podkostecký čas, rozdělil nás na skupiny po šesti, které se měly každou hru měnit a řekl pravidla první hry. Všichni jsme si zavázali oči až na jednoho z každé šestice. U nás to byla Helena (myslím, že je z Posseidonu). Udělali jsme všichni dlouhý řetěz a šli za Fleťrem. Nakonec jsem si zvykla i na chození poslepu, i když mě přes jednu díru dvakrát přetáhli. Helča nám popisovala okolí. Když jsme dorazili „někam", Fleťr nás zastavil a teď si zavázali oči kluci – náš předsíňa

vedli (my jsme je měli pořád zavázané). Fleťr je vedl pořád dokolečka, chvíli se mi zdálo, že ji někam odvede, pak na sebe mrknou, a počkají si, jak dlouho tam ještě budem stát jak hordy. Pak mi konečně došlo, že je chce zmást. Potom nám Fleťr řekl, aby jsme si rozvázali oči, a my jsme popadli bývalé vůdce a běželi jsme zpátky. (Když se to tak dá říct). Nejdřív jsme se svorně předháněli v běhu na druhou stranu, ale ne moc dlouho. Vůbec jsem nevěděla, kde jsem. Představovala jsem si to úplně jinak. No ale běžela jsem za nimi, kudyma vedli. Divím se Helče, já bych asi v tomhle terénu moc dobře se zavázanýma očima běžet nedovedla. Nejdřív jsme běželi chvilku po cestě. Vlevo se objevila louka. Všichni běželi dál po cestě, ale my jsme zahnuli. Gan mě zřejmě mimo mě. Naštěstí jsem si toho včas všimla a šla jsem za ním. U hráze se otočil i ostatní, jenže už bylo pozdě. Museli obíhat půlku rybníka zpátky a ještě „bujnou vegetací". Měli jsme náskok. Běžela jsem až ke ubytovně, jindy bych to určitě nevydržela, ale teď mi to ani moc nedělalo potíže. Hurá! Doběhli jsme první! Při vylosování výhry jsme dostali pozdrav od Dobra – šťu Coca Coly. A pak se šlo spát. Vnoci byla dost zima (svlášť mně), takže jsem se moc nevyspala.

V sobotu se hrála osvobozovací liga. Nejdřív jsme hráli my s Posseidonem, potom Theseus s Posseidonem a nakonec my s Theseem. Já jsem netrpěla, ani mně to moc nevadilo. Mně totiž sofa moc nebaví, já nevím proč, asi už takový jsem.

Tentokrát vyhrál Theseus. Potom už mě nebylo, takže to byla celkem uležárna - i když asi jenom pro mě. Aspoň jsem si pěkně prohlídla Kost, skoro mě odskora dusila závrať. Bondo pořád mrskal bičem, celkem mu to šlo a my jsme sháněli podpisy. To byla dlouhodobá hra - každý měl získat podpis každého, ale nesměl se vidět nikdo přes. Pokud je viděl, tak jim celý papír roztrhal. Večer bylo něco jako oheň bez ohně, totiž zábavní kulturní večírek. Nejdřív se zpívalo, pak hráli Posseidonové divadlo, pak se znova zpívalo, pak hráli Poseidonové divadlo a pak jsme byli my. Uváděl nás Mates v brnění: 1. číslo - hra s deseti-

ky, 2. číslo - coundry dancing. Fleča nás hnal podezřele rychle do postelí, Vova říkal, že nás určitě vzbudí v noci. A taky že jo. Asi ve čtyři byl nástup a jak milé Fleča zase začal o zavazování očí, málem jsme ho ukamenovali. Vzali jsme jídlo a ještě nějaké věci a šli jsme. Byli smíšené skupinky a my si zase zavázali oči až na jednoho z každé skupiny, který dostal zalepenou obálku s úkoly. Na každý úkol byl nějakej jiný. Měli jsme s sebou taky mačky, kterými vrhači vybíjeli ostatní skupiny a krtidy - tropické masožravé rostliny - Fleča a Ťapka. Cesta byla značená na mapě, kterou všichni dostali. První úkol dělala Malva - měli jsme najít po nakreslené čáře dohromady deset metrů.

Já jsem byla asi jenom jeden, spíš míň. Dál bylo asi hážení na cíl. Já už si to moc nepamatuju. Jenom vím, že jeden úkol byl udělat nosítka a nést na nich nějakého šest set kroků. Ten někdo jsem byla já a nosítka byly z klacků. Můj úkol byl nasát všechny vázat nakreslený uzel, což se mi pochopitelně nepovedlo, protože jsem vůbec nepochopila, co bylo tím obrázkem myšleno. Ale když jsme došli skoro k cíli, to nás vedl Křemso, tak jsme počkali Ťapka, který nám to vysvětlil a Křemsa to pak naučil nás. Teď jsme si rozvázali oči všichni a kdo šel nahoru doskok. Fleča nás pozkoušel uzel a pak si každá skupina zvolila dva, kteří šli dvojka za sebou postupně podle lana (v malém okruhu), to bylo na čas. Pak se hrála v tom samém místě ještě jedna hra na obchodní lodě a břitánky. Obchodní lodě přenášely mosi, příšery, zboží a břitánky jim to brali. Já byla obchodní loď. Ani už nevím, kdo vyhrál. Pak jsme se vrátili k ubytovně. To bylo už odpoledne, když jsme dorazili. Dělal se oběd, po kterém byl nástup. Ranní hru jsme vyhráli náhodou zase my. Potom se Vova ptal, jestli chceme jít domů hned a hodně spěchat, nebo se vykašlat na oběd a ještě si ušít. Bylo odhlasováno to druhé. Poseidoni i Theseus odešli hned. Za chvíli přišla nějaká paní a zamkla nám ubytovnu, tak jsme šli ven a zrovna začalo pršet. K nádraží jsme šli taky vděčni. Ve vlaku jsme zpívali a já jsem se chvilku spala. Přijeli jsme totiž hodně sedmý

Tereza

21.10.

ODDÍLOVKA

Dnešní oddílovka se skládala většinou z tangramu. Hráli jsme hru Logik. → Je to moc zajímavá hra a já už ji znám od dřív. Vova si napsal barvu za sebou a my jsme museli nejdřív hádat umístění a pak umístění a barvy, protože napoprvé nějaký divný. Hráli jsme po posádkách, ale nám to moc nešlo.

Pak byly známé organizačky. Mluvilo se hlavně o hokeji. A taky jsme se dozvěděli, že se zase sbírají lístky. To znamená, že když uvidím někde nějakej lísteček, hned se koukenu na číslo. Nejmenší a největší.

Na konci jsme si zahráli na lovce a na jelena. Lovec a jelen maj zavázaný oči a honěj se okolo stolu s tím, že ho jelen musí pořád držet.

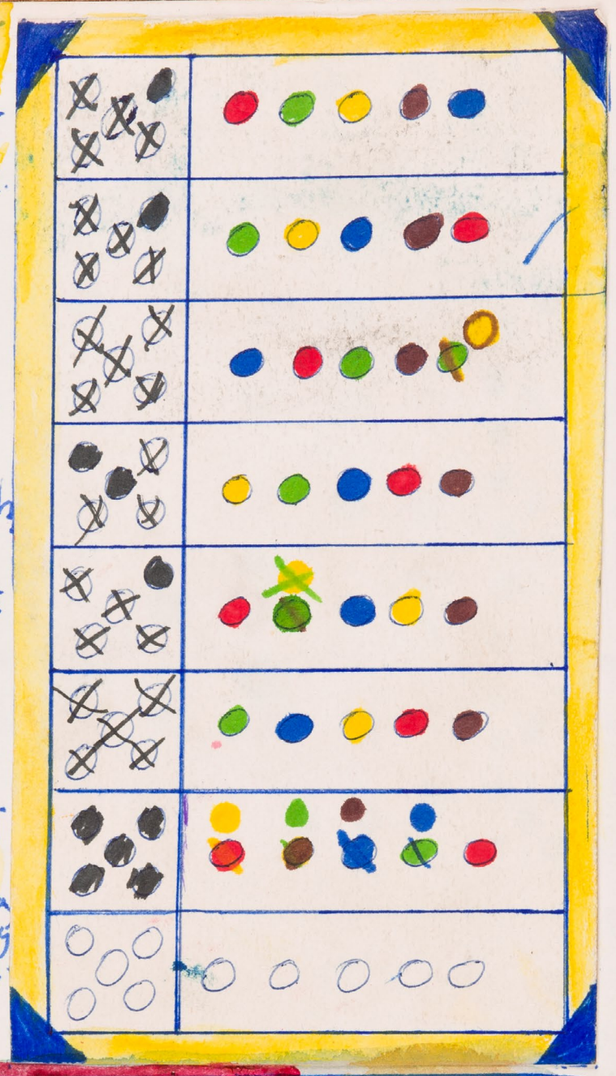

13. - 15. 11.

Vneděli byla výprava do Zdislavy, kam jela jen část oddílu. Z naší posádky tam byl jen David. My zbylí jsme chodili obadny asi vdevět do klubovny. V sobotu jsme hlavně hrabali listí a uklízeli kolem klubovny, potom uvnitř. Krab nám řekl, abysme si vneděli přinesli knížky. Když jsme měli všech no hotovo, tak jsme si z nich četli a vzájemně jsme si je doporučovali, ale moc jsme toho nestihli. Pak jsme chtěli jít případně na plavání, ale to už vůbec nezbyl čas. Nakonec to bylo lepší, než bych čekala.

Tereza

HOCKEY

Celá akce se odehrávala na Let. pláni. Scházeli jsme se jako šiláky na pivo. Turnaj se začal tedy až kolem pozdě. Hráli jsme s tenisákem po posádkách. Každý měl kus té hokejové výstroje takže to vypadalo docela pěkně. Zatala naše posádka proti 525. Tí samozřejmě vyhráli 525. Hrálo se 2x 10 minut když utkání skončilo nerozhodně tak se prodlužovalo. Bojovala každá posádka dalo jak se patří. Mlsáci bičky takže bylo velkou obtíž padaly branky jedna za druhou. Sám - BARMAN poskytoval velmi Pořadí: Na prvním místě 314 posledním € 809. (Není důležité Zvídavá akce byla 1,5 a už 510.

Karla

ODDÍLOVKA

30.10. – 1.11.

ZÓNA

Tak na tuhle výpravu jsme se sešli na Hlavním nádraží asi v 15 30 (to jsme si tak myslí, že to bude) ale nakonec se ukázalo, že čas byl náš přítel. Dříve jak o hodinu mi vyjmenovával vše, které zapomněl. (sirup, mísa, ...) Nastoupili jsme do vlaku a bavili jsme se o všelijakých věcech. Pak mi sem vystoupili z vlaku a pěšmo nastoupili do autobusu. Jo, jeli jsme do Borovna, to je u Rokycan (už mě tam jednou byli). autobus nás odvezl až skoro k hacienda. Ale kousek jsme museli jít pěšky (co to bylo proti pochodu, který mě ale předtím na minuty výpravu zkomplikoval nic. Když mě se v chatě ubytovali, něco málli a přijímali se rozpolčili. Vera začal připravovat příští – ZÓNU. Z toho večírka pocházejí fotografie. Pak se šlo spát V dálku dopoledne jsme hráli soft. Nebyl s námi jen Vera a DX. Ty připravovali hru. Soft nebyl nějak zajímavej, jen Bondovi minule candat bejle. A odpoledne byla hlavní hra – Zóna. Rozdělili mě se na skupinky po dvou. Jeden byl slaboch, druhý spisovatel a třetí profesor. Já sem byl Málkej, Verka spisovatel a, to už víceméně, byl profesor. Jo, to já bejt. Tři jsme podle fabulky

oběma někde byli slepý cestičky, a tam byli různý úkoly. (vylez na strom, vždy rozdělat oheň, ...). Každý měl na hlavě čtyřmístný číslo, a tak se vybíjelo. Já se měl to číslo nějaký lehký, všichni si ho pamatovali a vybíjeli mě na 150 metrů. Večer sme „pozřídali" kompaty a byla spíkovanda, která se podle mého moc nevyvedla. Neděle. Jo jsme hráli dopoledne fakos. Já jsem to jíli nikdy nehrál a navíc sem nemíl baterku. Proto sem šel spíkat, kdy na mě jede autobus. Ale ten byl dřív a pak zrušili ranní spoj. Dole na potoce nahoře se Rallye-ový vyplatili. Dole na potoce se odbývaly závody čínů. Pak sme odešli. Tři jsme k autobusu a tam se spíkalo u autobusu, který sem nenašel, mil zpoždění, a v neděli nejedí. Vrátili jsme chod asi 2 hodiny na další, který nás odvezl až do Rokycan.

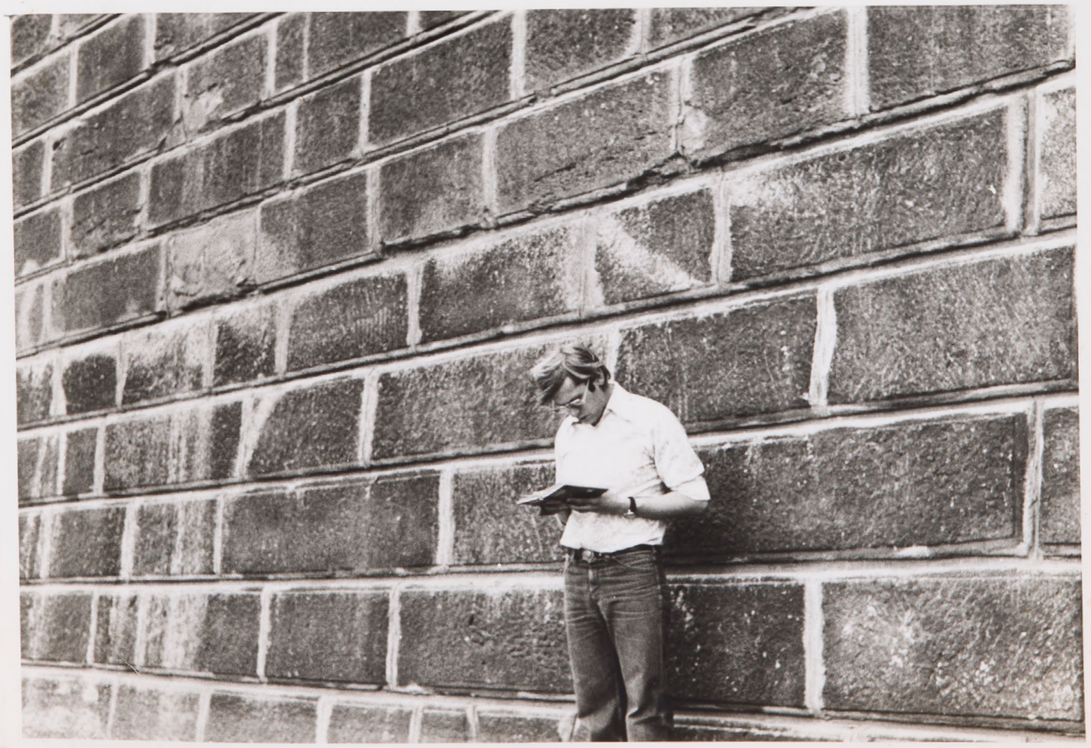

11. 11.

RADAR

Radar byla jedna ze Střediskových akcí. Sraz jsme měli před kostelem sv. Antonína, tady u nás na Letné. Ještě nás nebylo dost a už tady byl Mack z Poseidona, aby nás odvedla k Radaru.

Tam už byli Tesaové a taky někdo z Poseidonu, ale ještě nás nebylo pořád dost a tak než jsme začali promítali jsme si fotky z tábora Tesaů. Na začátek byly naše diáky ze Střediskových akcí. Liga a různý společný věcky. Diáky byly focený Vovou, filmem Kodak a odborník by mosh tvrdit, že jsou některý docela zajímavý. To znamená, že jednou bylo vzpřímeně ostře a vzadu rozmazaně a někdy naopak. Mě se stejně líbej všechny stejně.

Jako druhý promítali diáky z tábora Poseidonu. Tam fotí Fleďa. Diáky byly taky moc zajímavý protože Poseidoni byli na táboře v Rumunsku. Pak následovala krátká přestávka, po které byl promítaný film také z tábora Poseidonu.

Potom byl na řadě náš tábor. Ty diáky jsme ještě vůbec neviděli. Líbilo se mi jak Vova udělal úvodní diák na náš tábor. Byly na něm dvě krávy u sebe a přesto bylo napsaný SERIF. Ale jinak jsem nima nějak zvlášť překvapená nebyla.

A nakonec byl tábor Tesaů. Bylo zajímavý, že byl dost podobnej tomu našemu, akorát v něčem. A taky to šlo pořád pozpátku. Skončili jsme dost pozdě, ale pak jsme ještě stejně doplňovali informace o akcích.

Kiri

PLAVÁNÍ

Musím se taky v naší kronice zmínit o plavání. Plavání je vždycky 1 týdně. Od začátky tahodle školního roku je plavání rozděleno na dvě. Nováčci a ty co ještě neumej kraul chodej plavat ve středu před klubovnou a ty ostatní v pátek ráno. Já chodim v pátek i když kraul ještě moc neumim. V pátek mě ho ještě krab. Teď už mi to docela de.

Tady vážně nemělo bejt tohle plavání, ale akce kterou naprosto Tereza o dvě stránky dopředu.

VYZVĚDAČI

Už je to tady. „Vyzvědači". Kolik nevinných duší bylo večer dne 18.11. Sledováno. Toho večer také zatím čert vinohrady oprašoval rej krys, nevinných lidí a lidí s „indikatorem". Což je prostředek na hubení krys. Do těchto tří podskupin se rozdělilo celé středisko. Samozřejmě žena po odděleních. Na tuto akci si každý přinesl kabát s klopou, kam si vždy připínal lístek buď „INDICATOR", nebo „MOUSE", nebo „MAN". A ještě. Abychom nedocházelo ke zbytečným rozepřím mezi občany a námi. Což se brzy ukázalo jako hrubý omyl. Pol z Tesa který si vlal dlouhý kožený kabát podobný tom co za války nosily jednotky SS. Na ulicích vzbuzoval skoro „vařečové pomoříčení". Abych snečně řekl pravdu. Hlavní nepřátelé byly krysy a lidi s indikatorem. Ty se vyloďjeli tím že například krysa potkala človíčka s indikatorem tak na rukáv bouchla do týtka a tosavadní človíček s + se najednou stal krysou. Nebo naopak. Mimo těchto dvou velmi existovali ještě normální lidé, kteří byli tak nezvýznamný že neměli naději na přežití. Když se nakonec hry vyhlašovali výsledky tak normálních lidí („MANŮ") bylo asi 5. A krys byla drtivá většina. To je důkaz toho, jak je nesnadné vyhubit tyto malý, přítulný zvířátka.

Kuta

NADĚLKA

Ač k tý jsem se bál ke klubovně zmocňoval se mně vánoční pocit a měl jsem velmi dobrou náladu. Ho je vždy, ale když jsem doma balil pro každýho nějakou tu maličkost, lezlo mi to dost na nervy. Ale teď to bylo jiný. Najednou jsem měl děsnou radost, že každýmu něco nadělim. V klubovně byl shon. Tam dělal to, tam zas ono a tak já jsem se odebral k ohni a opékal jsem jitrnice s Vonou, Bouckem a Pierottem, který přišel k nám na návštěvu kouřátka. Pierott nás bavil svými "kamarádky" a taky jsme se mohli hodně zasmát. Ač zrála nadělka. Popalil jsme kouřátka a poslouchali Hummvíčka. Každej se smál a na mě to mělo stejný nepopsatelný. Klubovna vonělo a každej byl tak trochu jinej než obyčejně. Sám pak zapálil svíčky na stromečku. Myslím že si to zaslouží a svejma názorama chováním se přibližuje k 5D. KNEE.... Šli jsme se trochu změnit opustit skupinu mladých lidí oddílu připravovali jsme k tajnou posádkovou činnosti. 525 se vytasila se svým Pepou a jak jsme rozhodli naším hodnotným oddílovým Maskotem. 314 nakreslila takovej zvláštní obraz, kterej mě vyjadřovat hrůzy války. Mě se tedy dárek hlídí. A čekalo se na nás. Těšili na naše divadlo. Kirka nudla a chtěla po Vonou aby to odložil. Mně se zase najednou chtělo čůrat. Ale zahnali jsme to a myslím, že pěkně já aspoň osobě myslím že tahle jsem nadělil na žádný naší zkoušce. Potom přišla dárků ta část večera rozdávání dárků. Klubovna se ozývali výkřiky: Hele co mám - dostals to kaky. Kirka například dostala vyspamovanou mámu. Nudla se zmí zbláznit. Já jsem dostal taky hodně a některý sami fakt mě hlídí. Ale radost jsem měl ze všech. Při prohlížení dárků zavřel oddílovej život jsem se cejtil tak nějak z jinýho světa. Protože jsem v tu dobu chodil do TRITONŮ a ARGONAUTY jsou zrušeni jen tak povrchně. Na táboře Na ČÁŘE kde jsme byli společně jsem najednou dárku zahlídl zlepek svý hlavy. Což bylo asi tím že TRITONI řídili Tritony a Argonauti - Argonauty. V duchu jsem se vrátil do těch míst a řekl jsem si zítřek musím někoho vzít.... Část lidí se rozešla a zbylí a my kteří jsme tu zůstali na noc jsme si ještě prohlíželi dárky z Brazílie. Moc se mi to nalíbilo. Večerem jsme šli spát, já docela s nadšením... Ráno jsme nakládali jídlo na vánočku a vlastně už nevím o čem Lyda psal, protože už se nestalo nic zajímavýho. Vlastně jo: Bouckovi si roztrhl kalhoty Heke.

Rauta

BIG NAIL
ANTARCTIC POLAR EXPEDITION

Jako vánočka se dehrávala v Rejštejně na Šumavě. Trvala 8 dní - 25.12.1981 - 2.1.1982. Osoby neboli účast.:

Vova
Gam
510
Krab
Rauta
Knee
Bonobo
Sam
Tidlitát
já
Ondra
Kirké
Piko
Mates
+
Šerpa-Šumavan (sýr)

Hlavní program sestával z putování k BIG NAILU s získáváním bodů za rozcvičku, plnění do NK, lodní deníky, muže dne, VI téže různých her, hodnocení kapitánátu a pod.
LIGA & DIVIZE - závody zhlavy Kneečkovy, např. Obrátslalom, jízda po jedné lyži, jízda pogumě...
TURNAJE v piškvorkách a v dámě ⇒ . . . . . ⇒
ČERNÉ HODINKY: většinou „Víc než jen hlas" neboli Zpívající básníci - Bob Dylan, Paul Simon, Johnny (Joan) Mitchellová, Donovan a další.
EXPEDICE - pětičlenné průzkumné výpravy - průzkum Mt Erebesu - výsledky záhadné.
Běžný program dne - 7^{00} budíček, rozcvička, 7^{30} snídaně, 8^{00} nástup, program, 18^{30} I. večeře, 19^{00} ČH, 19^{30} II. večeře program, večerka;
Sbíva, zvorna jsem se polila mlíkem.

SLUŽBA - po dvojicích, vstává v 6 8

Měli jsme všichni běžky, ale běžkové výpravy byli asi jen dvě. A já byla jen na jedný. Takže mi zcela vánočky nejvíc vadilo to, že bylo moc programu a lyže se moc nestihly. Kdyby toho bylo míň, tak by to bylo jednodušší a možná.... Ale nejsem si tak jistá, jestli ostatním by taky radši víc lyžovali. Mně to prostě baví. Vova mi říkal, že jezdím docela dobře a mám větší výdrž než uplavání. Naši vrestrojsme psali předsevzetí svoje ale taky oddílové. Musíme být míň nevšímaví, lhostejný víc si navzájem pomáhat. Vovovi se nelíbí, že nedodržujem lodní řád, neplníme si do NK a tak kroniky! Myslím, že má pravdu až na to, že by neškodilo víc času na to plnění.
Mně se programy asi nejvíc líbily zpívandy a vůbec všech hovory večerní. Jo, začali jsme číst knihy Pán much. Já nevím, jak to, ale já asi chodím do oddílu hlavně kvůli lidem a sněmi kvůli zpívandám. Mně se vánočka líbila. Ale stejně se mi všechny naše výpravy líbej.

Osudné chvíle Tidlitátovy - 1) dostal přesolíčku
2) stal se členem oddílu

TERRY

PIŠKVORKY

MÍNUS- ⟷ +PLUS

- PIKO
  - MATES
    - RAUTA
      - KNEE
        - BONOBO
        - RAUTA
      - BONOBO
    - KNEE
      - KNEE
      - GAM
    - GAM
  - RAUTA
    - MATES
      - ONDRA
      - MATES
    - ONDRA
    - KRAB
      - VOVA
      - KRAB
    - VOVA
  - GAM
- PIKO
  - PIKO
    - PIKO
      - PIKO
      - DAVID
    - DAVID
    - SAM
      - SAM
      - KIRKÉ
    - KIRKÉ
  - 510
    - 510
      - 510
      - TERRY
    - TEREZA
    - FILTR
      - SPACÁK
      - FILTR
    - SPACÁK
  - TEREZA
- KIRKÉ
- TEREZA
- TERRY

DÁMA

-MÍNUS ⟷ PLUS+

- NEDOKONČENO
  - 510
    - KNEE
      - KNEE
      - 510
    - KNEE
    - KIRKÉ
      - KIRKÉ
      - SAM
    - SAM
  - RAUTA
    - RAUTA
      - RAUTA
      - BONOBO
    - BONOBO
    - GAM
      - KRAB
      - GAM
    - KRAB
  - PIKO
    - PIKO
      - PIKO
      - DAVID
    - TYDLITÁT
    - MATES
      - MATES
      - ONDRA
    - ONDRA
  - TERRY
    - TERRY
      - VOVA
      - TERRY
    - VOVA
    - SPACÁK
      - SPACÁK
      - FILTR
    - FILTR
  - VOVA
- NEDOKONČENO

ROK 1982

Ve okně byla díra a tak nám bylo tak trochu zima.

KLUBOVNA 6.1.

Dnešní klubovna byla první v tomto roce. Na začátku jsme hráli různé hříčky, od 3:10. Například na rosu. To stojej tři vedle sebe a prostřední má na hlavě čepičku. Ty dva vedlejší si drželi vnější rukou vnitřní a měla do tý ruky jí v okamžiku. Bylo to docela nakažlivé všichni šli vyskakat na jednu hromadu. Pak ogli organizovat hry. Najdřív nám Vona řekl program a pak jsme si rozdělovali tankce, aby každej měl aspoň jednu. A ze nepilnění tanke bude černá známka (nevim jestli pomůže). Pak jsme se ještě ve dvojicích rozcvičili a pak tě bylo čtení knihy Pán kuchy. Je docela zajímavá, ale nevim jestli zní všechno pravdivě, když ji čteme tak uzbrachovaně. Asi ji pak přečtu a přečtu Vona sama.

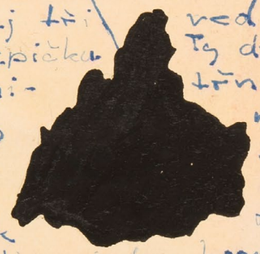

VYZVĚDAČI

Dopoledne jsme byli se Samem u Voni na hrávat kazety. A proože ty spoje tam na jižní pol jsou dost špatný jsme přišli trochu pozdě, ale já bych za to pozdní chod nemohla, protože já to vlastně vůbec nemůžu. Hrálo jsme vyzvědače, ty co byli, že úplně prvně. Ale nevadilo, protože nikdo znás, kromě Sama je neznal. Rozdělili jsme se do dvojic a vnich jsme běhali po ulicích a hledali, kterej znak je u který. A podle toho pak vglašit kdo kam se máme dostavit.

Já jsem šla s Iretou a musím říct, že s ní je docela legrace.

LENKA
LOVA
SORRI
KIRKE
TIDLITÁT
RAUTA
ONDRA
JIRKA
RADKA
IVETA
MATES
HELENA
SAM

Kačour

Nejdřív jsme pořád běhali bemyšlenkovitě sem a tam po ulicích což nám moc nepomohlo spíš jsme se naveájen ztráceli a nacházeli. Pak jsme potkali Sama s Kačourem Sam chtěl pořádek s mapou. Tak jsme si to taky zkusili. A najednou jsme měli ulice najitý všechny. Pak už jsme jenom logicky dodomýšleli který znak patří kam. Ale protože jsme to mohli v tý ulici klidně přehlídnout tak jsme se šli kouknout ještě tam kde měli opravdu být. A taky tam byli nevadí aspoň jsme se prošli. Hodně to bylo s lačtěním hodu. Vymýšleli jsme asi tiríc možností, ale žádná nebyla ta pravá. Tak jsme po dlouhém luštění šli tam kam jsme měli jít když to nevyluštíme. Protože byl ještě čas a venku byla dost zima, tak jsme si šli zednou do nějaký restaurace, ale jen tak jsme si tam posedeli a pak šli na srac s ostatníma a

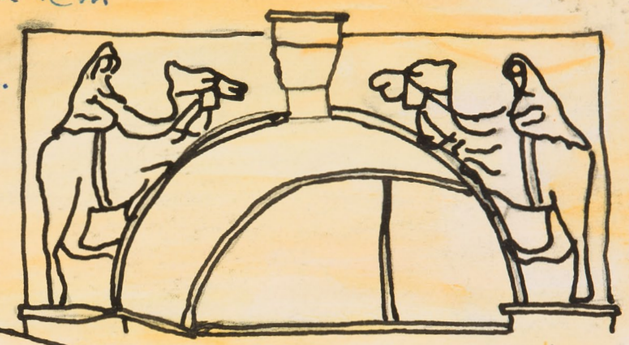

s nima pak společně do kina. To kino bylo někde až buhví jak daleko, ale ten film za to stál. Jmenuje se PRVNÍ VELKÁ VLAKOVÁ LOUPEŽ a je o jednom velkym darebáckovi. Moc se mi líbil. Po kině pak Sam ztratila rukavici a my jsme prohledali celý kino a Sam jí pak měla na hlavě. Docela legrační no? Když jsme pak stáli na autobusovém zastávce házeli někteří na dům koule a Iveta hodila koulí rovnou do okna. Jestli že jel zrovna autobus.

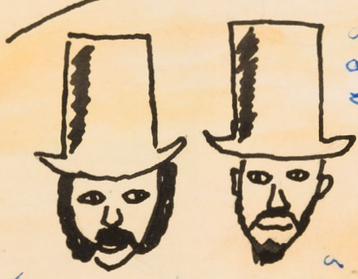

Pracovní neděle

Na pracovní neděli opravdu nikdo moc nepřišel. Bylo nás tam jen pár. Já jsem pomáhala Samovi uklízet v baru. Byl tam docela nepořádek. Uklízeli jsme ještě jídlo a nádobí z nádilky. Jirka a Tidlitát dohlídkovaly koberce a to tak že je dohnaly ven a napálily na ně z hadic kterej pak smetly. Já jsem mezitím myla v baru, rolovala, ale bor voda byla studená a mrzlo se u ní rade. Krab z nás moc spokojenej nebyl.

KRAB
KIRKE
SAM
RADKA
JIRKA
TIDLITÁT
MATES
HELENA
SAM

Kyrkogška
Kyrk

TĚLOCVIČNA - 15.1.82

- byla velka, jako všichni turodili. Ale se nezdála ani tak velka, jako vysoka. Po zahajeni telocviceng jsme si zahrali dvougli a pak jsme se rozcvicovali, ale ja jsem si porad nemohla na ta strasne vysoka telocvicna zvyknout. Chvili jsme cvicili gymnastiku a pak je dost dlouho plnili, ale to mi tela, prislo celkem vhod. Nakonec jsme hrali posadkovou stafetu. Nas tam bylo dost a tak jsme nepotrebovali nikoho z kapitanatu. Byli jsme druhy. Tri oblikani nam vsna rekli, ze mozna budou vzorni lodni denicky, ale to se jeste rozhodne.

ŠTAFETA - pos.

1. Běh se žabkou mezi kolenky
2. Běh se sešitkem na hlavě
3. míč hlavou do branky
4. skákání jednonož
5. — " — dvounož
6. běh po čtyřech
7. — " — pozadu
8. — " — se šátkem

V: Vova, 510,
Č: Krab, Knee,
K: Koos + Sam,
S: Sorry, Paul,
T: T. dlibat, Jirka

20.1

Dnesni klubovna pripravovala Knee a Sam a docela se povedla. Vedrik byl tangram. Sestavovali jsme z ruznych obrazku obrazky (po posadkach). Obrazky byly dva. Ten prvni nechapu nikdo. Ale ladybug to vzdy ja vim, tak vim, nekde urcite pri mne ukazal. Pak nam dala Sam v modurite obtiskarnej recna jsme hledali a hledali. Nejen, ze jsi byl ve z zared. ktera mela nejvyssi stavbu. To byl na kdyz nekdo mel uz 4 patra a vsechny spadli.

Taky jsme hrali znacky na hrbu na zadech a po nich jsme mohli ... Nakonec jsme vzdy o L.D. Nekdo donesl svoje stary denicky my jsme si je prohlidli a pak rozhodovali ... budou. Budou, a to na bodovani.

- To bylo moje nejvetsi dilo

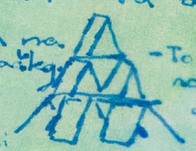

KLUBOVNA

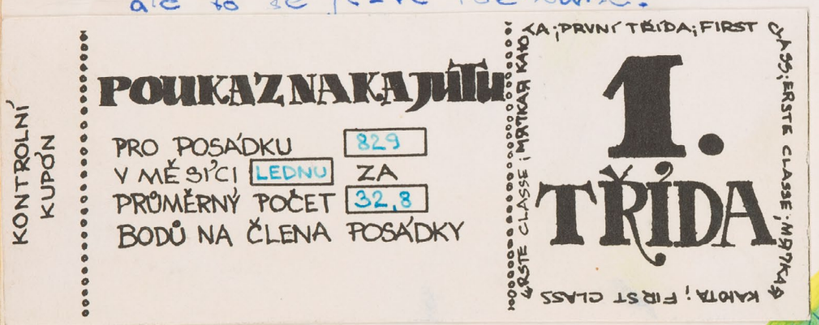

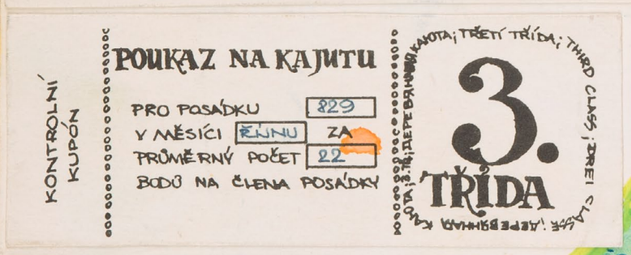

ČUNASÁRNA - 5-7.82

Čunasárna - vlastně soubor tří budov patřících kodině Džigiho. Vystoupili jsme z vlaku v pátek večer někde v lesoricích. Na nádražíčku nás čekal už Bonobo 510 a Vova. Byla docela pěkná zima, i když okolo už moc sněhu nebylo. Šli jsme tak mírně. Chvilku po kolejí, chvilku po cestě. A došli jsme. Připadal jsem si jako někde na vesnici. Po obou stranách 2 velká baráky. Pan Džigi nám ukázal celej areál a i celé to ostatní jejich království. Pak táta a máma Džigiho odjeli a my jsme osamělí. Začali jsme zpívat. Knee to nahrával na magnetofon. Vova ještě vyhlásil hru na celou výpravu s lístečkama - Po posádkách. Hák se mi do toho nechtělo. Ale třeba Pinda se proty lístečky tahnul ještě po večeři. Nevim proč. Tj no to tak bavi.... Ráno bylo nádherný počasí smutíčko se snažilo rozpustit poslední zbytky ledu a sněhu. Vybalili jsme se provětrat a zdokonalit na verandičce. Uviděl jsem tedy dobře: celej mlejn, vejminek, 2 stodoly - jako by se rodiče Džigiho zbláznili, myslím že to neopravěj snad do smrti. Džigi mi řekl s naprostou jistotou, že za jedny prázdniny je to hotový. Musel jsem se zasmát. Bonobo se celou svojí posádkou místo mytí hledal ty dětský lístečky. To se mi tedy moc nelíbilo. Abych se přiznal mně ty lístečky byly úplně ukradený. Ale jen za začátku pak jsem tomu propadl taky. naše posádka měla zatím nejmíň. Na protějším svahu za tratí jsme si zahráli na válku letadel. Myslím že se včas vzbila. A sakra!! zasty lístečky. Odpolé dva jsme vzali míčky a šli se tak podívat po okolí. Pořád bylo moc pěkně. Na konci louce od kaš byl nádhernej výhled jsme si zamečkovali strávili jsme pyramidu z podobně. Okolí bylo docela pěkný. Pozdě odpoledne jsme se vrátili do mlejna. Sedli jsme si na spacáky a Vova začal číst. knihu PÁN MUCH. Bral jsem si zatím jako normální pěknou knihu. Ale ten umíš stejně dělej celé knížky. Jak ten Na jejím konci vrchový konkrétní, tak i ten zajímavější zastře nějsi, který není ta snadné pochopit. Vova prokládal to čtení možná OLFIELDA a to dodávalo tomu večeru takovej zvláštní náz. Hrál se ale taky hrůzný elementy. Jakub

který přišel nedávno do oddílu. Snad to byly jeho takové „nováčkovské neduhy". Běh u, jak jsem vypadal já, když jsem přišel do oddílu. Vcelku jsme si pak zahráli takovou hru skoro tankama a pomalu jsme šli spát. Ráno jsme hlavně vlezli, hráli jsme hrukaniéna při, která tydli ťát šlápl do studny. Zdrháli jsme si taky na schovku, bylo tu na ní úplně idrální prostředí. Na závěrečném nástupu jsme vyhodnotili hru s lístečkama 314 - první ; 525 - druhá, - ty samozřejmě poslední. A podle čísiska z knihy PÁN HUCH jsme toto místo nazvali Čuňasárna. Po tmě jsme se pak vplížili na zastávku.

• Ranta •

14. 3.

DOHODA

Dohoda je výroční akce, která je každý rok na počest založení oddílu na stejném místě.

Sraz byl na nádraží Braník. Já jsem si to nějak nepropočítala a přijela jsem tam asi o hodinu dřív. Dost jsem se tam nudila a taky jsem promrzla a tak jsem nemělа zrovna nejlepší náladu. Rozesmál mě akorát Bonobo, kterej přišel v kraťasech.

Cesta vlakem uběhla rychle. Než jsme se vydali na cestu byl nástup, kterým se začala tradiční hra dohody, „ANO NE", tato dvě slovíčka se totiž za celou cestu nesmělа říct. Kdo se splet dal kuličku tomu, s kým zrovna mluvil. Byla při ní velká legrace. Každej měl kuliček deset a stalo se dokonce, že někdo přišel o všechny. Cestou jsme se stavili na místě, kde jsme se převlíkali do krojů a kde byl slavnostní nástup. Vova mluvil o roku minulém a taky o tom nastávajícím, ale já nevím, co bych o těch řečech měla napsat. Nejen, že bylo, že se Vova nesplet v naší hře. Asi jsem to nebrala tak vážně. Pak jsme šli do údolí, kde jsme hráli rozsáhlou bitvu. Taky jsme tam hráli různý zajímavý hry (škoda, že žádná soutěže) Moc mi to nešlo.

Kiva

FATA MORGANA

PLOUČTVICE

Docela jsem se na Plouènici tìšila. Byla to naše první řeka. Od nás z oddílu nás bylo jenom trochu, byli tam i Poseidoni a Thesée. V šest už jsme nemìli vyrazit. Autobus nikde. Čekali jsme až do 10 a autobus pořád nikde. Přijel náš v půl 11 a řidiè nám řekl, že se nikam nejede. Dost nás to všechny mrzelo.

My od nás z oddílu jsme se v půl 12 vydali do lodènice na Palačáku, kde už byli ostatní lidi. Vytahli jsme si lodě a vyrazili na vodu. Já jsem jela s Tidlitátem a bylo to dobrodružné. Nejdřív nás Špalek učil ovládat loď. Ruènì do předu, do zadu, o bráškey, vpravo, vlevo, a tak. na pádlo Pak jsme hráli na hodènou, což bylo záběrný. Ke konci na nás Dèigi začal házet a Didli tátˇse tak rozčílil, že když se hnal za Dèigim e lodèmi na břeh ukloun a spadl do vody. Potom se s nim popral na břehu, připlet se do toho Bonobo a spadli do vody všichni. To byla podívaná. Lidi se zastavovali a koukali na nás jako na divadlo.

U řeky byly krásný lavičky, ale byla hrozně špinavý.

25. IV. 1982

VYZVĚDAČI,

ANEB HRA S RODIČI

V 17°° jsme se sešli s taterkou a mapou na kosárkáči. Chvíli se čekalo na Vovu než přišel, musel nám totiž vysvetlit pravidla hry OPIUM, jak jsme se pozdeji dozvěděli. Přenesli jsme se do poloviny 19 století, do roku 1868. Londýn, do kterého jsme se dostali, má plno všelijakých špinavých předměstí, a take mi jsme se do jednoho takového předměstí dostali. Všichni přítomní vytvořili mezi sebou dvojice a tak vznikly jednotlivé agentury tajných špiclů za SKOTLAND YARDU. Ti agenti jsme meli pátrat po jednotlivých překupnících a natkomanech, kteří kouří Opium - latku skodlivou.

Hra spočívala v tom, že kdo označeného zavíracím špendlíkem na klopě přistoupil nepozorovane k tomuto individuu a poplácal ho rukou na rameni se slovy „Jsez zatčen dotebaku." z poznamky musel agentuře tajných odevzdat několik gramů opia a svuj život. Gram udával podle toho jak byl chycen. Já a KNEE, kteří jsme byli v jedné agentuře, jménem VAŘEK, jsme dohromady ukořistili 19 gramů opia a 4 životy. Tyto výsledky se hodnotili po hře na kosárkáči kde byla vyhlášena nejlepší agentura. A její body byly zapsány do kabiciny

Tidli.

I.V. - PRŮVOD

Tak nakonec jsme přece jen do průvodu šli. Od rána už pršelo lilo. Sraz jsme měli v klubovně ve které jsme se navlíkli do žlutých taplákových souprav. Když jsme přišli na plán, bylo tam kupodivu hodně lidí, což svědčí o tom že Češi nejsou vždy proč do průvodu chodí. Ale svoje. Při volbě nesel se tak nekřičelo, jako když svítí prvního máje slunícko. Stromovkou jsme se vraceli do klubovny kde jsme snědli ty kroje a vydali se na kolárkách do

ZDOLAVCE

kde jsme pak asi do dvou hodin trénovali na zítřejší Sázavu. Jezdili jsme pod jezem, cvičili závěsy na pádlo a obraty v proudu. Bonobo završil trénink tím že se cvakem.

• SOFT •

Na „podvečerní soft" jsme se sešli v klubovně v 7 hodiny na pláni Valali se tu ještě různí poslapaní individualka a vejacky od rána. Zabavili jsme si fakt pěkně. V sedum byl rozsed

• Rauta •

III. VÝPRAVA

Už když jsme nakládali na vozík zima se málokdo těšil. Ale Vašek byla hezky svítalo tatíček bude hrát na kytaru a zpíval. Když jsme byli v Týnci jsme taky měli jet až do PIKOVIC, vylezli jsme vyložili vajgly a rozdělili se do lodí a do posádek na loďka jedem volkem s kolpsa. Musím říct že se opravdu držela po celou cestu. Na to že na začátku navádělo co cvanecu, posral go!, se nanášela hodně. Tandem nás čekalo 8 jízd. Počasí bylo asi takovýhle: dvakrát svítí slunícko dvakrát prší a zima. No ale nálada byla dobrá. Do všeobecného diskotéky večer se všichni svalili i sviči. Napříjemný bylo třeba to když se večer svalili. Nebylo to tak často. Když jsme obědvali - tobylo asi ve dvě třetí - vždy cesty tak ani Dzigi řekl: „Ha že bych byl vždy vždy, ale tedy bych to nevydržel zabalil. Na pádlování polovzdušným jsem se cvakl strašně moc lidí. No a to je asi tak všechno. Na zajímavý že když jedem vždy vždy a je mi zima na nohy tak těm lidem okolo zavidím že jsou sudý a třeba dvanajdem ve škole si toho ve vůbec nevšimnu. V autobuse se hrálo pexiso do INDEXU. Bondo zase spustí na vytaru: „STŘÍHAL MALÉHO CHLAPEČKA".

• Rauta •

1.-27.9.1982

tábor

Sraz byl na hlavním nádraží. Ve výstupní stanici - v mnichu nás čekali Knee se Samem, kteří jeli na kolech V táboře nás nikdo nečekal a proto jsme [illegible] na jo dli a šli spát. Najednou mě probudil něv[illegible] světlo. Přepadli nás domorodci - Vola, Gam, S10, Džigi a Tiurii. Gam který dělal abci biskupa nás potom překřtil. Od té doby jsme byli nevolníci a proti nám stála šlechta - My jsme měli svá nevolnická práva.

Museli jsme jíst malou lžičkou, dělat na ranským, a chodit po šlechtě na obědy. Každý den jsme měli možnost stát se svobodným. Až jednou. Tato dny byli čtyři, dráboví. Nevolníci dostali k snídani sýrečky a vyhodili nás ven. Poobědě jsme prostě odešli. Měli jsme v úmyslu vrátit se až druhý den. Vrátili jsme se sami v noci. Tím bylo zrušeno nevolnictví a začala renesance. Křižáci na sebe nedali dekat a několikrát se nás pokoušeli dobýt (např. útržení lodí).

Krozhodující bylo až druhého dne. Křižáci byli poražení. Bojovalo se miskotenovými sekyrkami plným nádechem ingrediencí. Při závěrečném aktu bylo vymýšleno jméno tábora „Igráč".

SLIPI

Část

Kuce Mates
Blanďa Kiráč
Gan Tally
Kocour Sam
Bobo
Bonobo
Tichitat
Honza
Lipa
Radka

17.-19. září LP. 1982

ZAHAJOVAČKA

Sestava oddílu: Gan, Blanďa

314	525	829
Kuce	Bonobo	Kiráč
Guido	Honza	Sam
Pitso	Tichý	Tally
Kocour	Sammy	Stipek
Bobo	Horal	Matýs
Peggy	Lipa	Heike
	Radka	

Zahajovačka byla tradičně na Měsíční stezce. Stoz byl tradičně v Áčku na Florenci. Když jsem tam přišel tož jsem si říkal že si budu s někým povídat. Ale všichni mluvili jenom takový nesmysly. Adaptoval jsem se tedy a začalo se mi to docela líbit. V autobuse se mi hrozně líbila zrzavá když jsme si oprali kvosy o jeden tažený balón a paní co kvému patřila začala vyžadovat že je to její balón a ať si kvosy dělá kam chce, jen když ne na její balón. V náramném autobuse to byla čirá ironie. Cestou na Měsíční stezku jsem si připadal hrozně nactiváčky. Abych tož řek, neshodovalo se to s mými představami. Když jsme potom šli od převisu tak jsme měli spoustu velice nedalekých nabodů, měl jsem takové divný pocity. Asi to bylo tím že odcházím některých dvou měsíců a mohli zrazovat. Samozřejmě že naše město bylo dobyto. Vedl nás Gan. Ten se snažil tentýž příklad ke kříže a já a Radka taky. My jsme ovšem zaostávali. Shodou okolností vedl Wigleovo město prohrálo. To vedl zástupce polovoja Bonobo. Jinak bylo vítězství naše. Hora se mi kvíla, i když se mi do ní nejdalo neskládo. Stop. Přestrojil jsem dopoledne, kdy se mi kvíkání endy v oddíle. Více poznávací dimosti a.t.d. Odpoledne - lacvose. Docela mě bavil dal jsem jednoho góla. Na tábor jsem se nedostal. Ještě se dělo ažaž. To bylo takový průměrný. Podlehnutí noc. Večer jsme byli v Ovaji. Svorně jsme se pohoršili když jsme viděli na vlastní oči, že fakt náš pozlad celej zmizel, jako by byl jeho a šel na to právo. Pak jsme jedli kompoty a povídali o sociálce. I přes hlazení kvíkání jsme měli nesmělý dobrou náladu. Zpátky jsme šli potmě a velice jsem se podivil, jaké jsme trefili. Tuto noc byli hlídky (hlídal jsem 2. tož jsem ani neled do spacáku. Psal jsem LD, přemýšlel a poslouchal Gana jak četl Bradburyho.

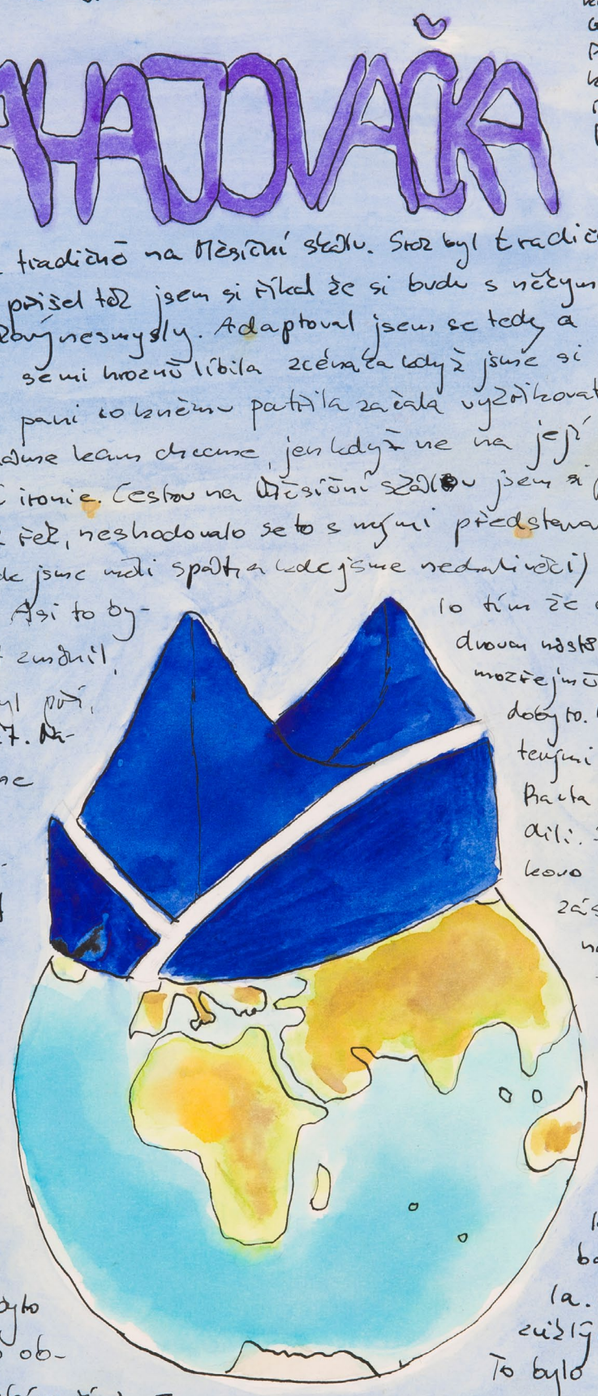

Vnedělí ráno jsem se probudil a zjistil jsem že jsem tož trochu zas pod. Ale nevadilo to. Během snídaně probírala Blanckettum hra na ušlmavost. o mě ušlmavosti nemám ani velké iluze, tož mě nepřekvapilo, že jsem zrovna nevyhrál. Ale jiné to hrozně pobavilo. Potom jsme se nasnídali a šli jsme slaňovat. Nikomu přečapilo, že slaňování úplně nebezpečný, Tažo mě mile překvapilo že jsem se vůbec nebál. Bál jsem se ale lézt na Trubadúra. Hráli jsme totiž hru co vymyslel Lova, už nevím jak se jmenuje. Vidíš jsem naučil pomíčkou a její epickou filmu, podle níž byla vymyšlena tož jsem to nakonec prožil. Pokonce jsem uhodnul i jak se dovnitř z ostrova dostanu pomocí dírou ze dlouhých pěsen z ostrova aniž by to překodil. Blanche to uhodla první. Ale potom jsme zvolili nejdřív tedy spočkat. A to mě nastrašilo, ať spíš ať sklamalo. Jen jsme proletěli pusný zámek a nasedli jsme na autobus. Ten nám nejel (jak si dydy fajnově přeju, aby úprava byla adaptivní) tak nás za zhodiny opět pochlíbl

velkou stu.

Sam

POSÁDKOVKA

Byla to první schůzka naší posádky. Zastihl jsem jenom Bauka a Kivi, ani zpívali. Bonobo ještě nevrátil se mi líbila. Bauka vrátil

Posádkova

Schuzka začala až v půl šesté. Nejdřive jsme hráli džungle. Potom jsme chtěli jít do klubovny, byla tam však Edita s nováčky. Tiadrze pozívají zmrzlinu a pak dílko. Tak jsme šli mezi a vymýšleli takovou posádkovou činnost. Potom se šlo do klubovny a hráli hru

SLiz

12.10.82

UZAVÍRÁNÍ VLTAVY

Sraz byl někde u Libeňského mostu. Jela jsem s Bobanem a v tramvaji jsem si uvědomila, že vlastně nevím, kde ten sraz přesně je. Ovšem obvykle jsem si lámala hlavu. Byl u cestárky. Přišli jsme akorát včas, ale ještě jsme nesli, protože tam nebyl Gam. Jak jsme tam tak čekali, bylo mi nějak smutno. Nevěděla jsem, za koho mám jít, s nikým jsem si nějak neměla co říct. Tak mě napadlo, říct si Rautovi o jeho LP, ale ani ne v tu chvíli mne nepřekvapilo, když mě řekl, že mi ho přestí... Konečně přijel Gam se Samem a mohli jsme vyrazit. Sedli jsme si na takovým místě u řeky a byli organizačky. Všechno já jsem v podstatě vědela. Potom nám Gam rozdal takový lístečky a šli jsme dál. Za chvíli jsme se zase zastavili. Tentokrát abychom jsme si dali dohromady nápisy na lístečkách. Přitom to báseň od nikdo z ní dlouze nemohl. Tak jsme po dvojicích se svíčkama dostali na to pravé místo (nebavíme se civilizaci). Sedli jsme si dokola a spinuli. Pak jsme připili na Bídlíka a pustili lodičky se svíčkama. Naše lodička chvíla poslední. Pak jsme se mohli navzájem... Písničky. Písničky mohli listopad. Pěkná, ale s mým zpěvem nějakým jsme pozdilali přání Bídlíkovi. Slavnostní se to povedlo na druhý pokus. Jedna chvíli jsme...

! ZÁVORA !
a zámek ani halíř.

Dina

VÝPRAVA

16.10.82

Před výpravou byly docela zmatky. Když k nám přišla Blanka, přinesla mi lístečky, na nich po značkách, že já budu muset udělat já, protože Blanka jet nemůže. Ráno jsem se jaksi pomalá s hačina, takže jsme nestihli. Hrozně se mi takže nás pak s Bobanem musel táta vzít do Braníka autem. Jestě jsme to stihli. Ke vlaku Gam vyprávěl jeden film. Hrozně se mi líbí, jak Gam vypráví, chtěla bych to tak umět taky. Ale jinak moje dobrá nálada nepanovala. Když jsme vylezli z vlaku tak všude bylo spousta barevného listí. Byla to úplná nádhera. Tak jsme se brouzdali lesem, tím listím a já jsem začínala mít dobrou náladu. Sedli jsme si na takový pěkný místo, kde jsme se najedli a vymýšleli jsme co budeme hrát s Rychlejch šípů, byla to docela legrace, když si taky člověk představí, jak je Hanka Mírek Dušín, Bobo Rychlonožka, Donéko utekl... dědek atd. Tidlitáta a Rauta to ale asi moc nebavilo, rozhodně seděli vedle a nějak nepozorovali. Pak jsme šli na takovou hroznou pěknou louku. Cestou po cestě házeli žaludy. Nejdřív jsem nadávala, ale pak jsem házela taky. Na tý louce jsme hráli Hu, tití, tú a rozmlouvali jsme se z takového hroznýho samotářského chumlu. Potom Gam vyvětloval nějaký body z NK a já jsem šla připravit trasu po značkách. Abych nešla pořád po značkovaný cestě, tak jsem to různě kombinovala a asi 2x jsem se úplně ztratila. Všeobecně tak nějak, Na zpáteční cestě jsem si dala docela vostrýho kluka, ale ztejnou jsem přišla už dost pozdě. Trasa se potom šla ve dvou. Já jsem šla s Gamem nakonec. Vcelku na nás vyčkali všichni ostatní, protože měli být schovaný. Když jsme pak přišli hlavní silnici, zjistili jsme, že nám chybí Sam a Šípek. Našli jsme je kousek po cestě na zpátek. Pak jsme se vrátili na to samý místo, protože bychom to jinam nestihli a jeli jsme domů.

Ke vlaku si pak ještě někteří hodili pinkli. A v tramvaji mi to nedalo a začla jsem se bavit s Bandou.

Tenhle... znich asi spadla nejlepší

Posádkova

Schuzka začala až v půl šesté. Nejdřív jsme hráli džungle. Potom jsme chtěli jít do klubovny, byla tam však Edita s nováčky. Tiadrze pozívali gymelma při dílko. Tak jsme šli mimo a vymýšleli tajnou posádkovou činnost. Potom se šlo do klubovny a hráli hru

SLIR

UZAVÍRÁNÍ VLTAVY

12.10.82

Sraz byl někde u libeňského mostu. Jela jsem s Bobanem a v tramvaji jsem si uvědomila, že vlastně nevím, kde ten sraz přesně je. Ovšem ebyleche jsem si lámala hlavu. Byl u cestárky. Přišli jsme akorát vůas, ale ještě jsme nesli, protože tam nebyl Gam. Jak jsme tam tak čekali, bylo mi nějak smutno. Nevěděla jsem, ca kdy mám jít, s nikym jsem si nějak neměla co říct. Tak mě napadlo, říct si Rautovi o jeho LP, ale ani mě v tu chvíli moc nepotěšilo, kdyžě mě tělk, že mi ho přestíst nechá. Konečně přijel Gam se Samem a mohli jsme vyrazit. Sedli jsme si na takovým místě u řeky a byli organizačky. Všechno ně jsem v podstatě vědela. Potom nám Gam rozdal takový lístečky a šli jsme dál. Za chvíli jsme se zase zastavili. Tentokrát abychom jsme si dali dohromady nápoje na lístečkách. Mimo to báseň od

nikdo z ní dlouze nerozumí. Tak jsme pod dvojicích se svíčkama dostali na to pravé místo (nebasíně civilizace). Sedli jsme si dokola a zpívali. Taky jsme připili na Bídlíka a pozdáli lodičky se svíčkama. Naše lodička chvíla poslední. Taky jsme se učili novou písničku. Píseň o mě učil listopad. Pěkná, ale s mým zpěvem nějakým jsme pozdáli přání Bídlíkovi. Slavnostně se to povedlo na druhý pokus. Jedna chvíli jsme ...

a pak šli ... cestou ... hrálo ... o pozdrav.

! ZÁVORA !

a zámek ani halíř.

Dáša

16.10.82

VÝPRAVA

" já bych ji nazvala

Před výpravou byly docela zmatky. Kačer k přinesla mi lístečky na hru po značkách, že já, protože Blanka jet nemůže. Ráno jse značima, takže jsmen malem taky nejela. H takže nás pak s Bobanem musel táta vzít do jsme to dohnali. Ke vlaku Gam vypravěl jeden líbí jak Gam vypráví, chtěla bych to tak umět dobrá nálada kapanovala. Když jsme vylezli spousta barevného listí. Byla to úplná nádh brouzdali lesem, tím listím a já jsem začí Sedli jsme si na takový pěkný místo, ka vymejšleli jsme co budeme hrát e Rychlejš legrace, když si taková člověka představí jak Rychlonožka, Bonsko utekle, dědek atol. T asi moc nebavilo, protože sedělí sedle a nik jsme šli na takovou broonč pěknou louk házeli žaludy. Nejdřív jsem nadávala, ale pak jsem házela taky. Na tý louce jsme hráli tlu, tiťiťá a rozmlátávali jsme se z takového hrozn zamotaný chumlu. Potom Gam vyprávěl ně jaký body z NK a já jsem šla připravi trasu po značkách. Abych nešla pořád po značkovaný cestě, tak jsem to mírně kombinovala a asi 2x jsem se úplně ztratila. Nebejt houbařů tak nechim. Na zpáteční cestě jsem si dala docela nostního klusu, ale ofejnč jsem přišla už dost pozdě. Traxa se potom šla ve dvouch. Já jsem šla s Gamem nakonec. Vočili na nás vytáhli všichni ostatní, protože měli bejt schovaný. Když jsme pak přišli hlavní silnici, zjistili jsme, že nám chybí Sama Šípek. Hledli jsme je kousek po cestě na zpátek. Pak jsme se vrátili na to samou za- stávku, protože bysme to jinam ne- stihli a jeli jsme domů.

DOPIS

2.

Tenhle znich asi spadla nejhezčí

Ke vlaku si pak ještě některý hodi plnili. A tramvaji mi to nedalo a začla jsem se barit s Rautou.

Dáša

Posádkova

Schuzka začala až v půl šesté. Nejdříve jsme hnáli džungle. Potom jsme chtěli jít do klubovny, byla tam však Edita s nováčky. Tiadrze pozivali jsme na pár dilka. Tak jsme šli mlčet a vymýšleli tajnou posádkovou činnost. Potom se šlo do klubovny a hnáli hru

SLIR

UZAVÍRÁNÍ VLTAVY

12.10.82

Sraz byl někde u Libeňského mostu. Jela jsem s Bobanem a v tramvaji jsem si uvědomila, že vlastně nevím, kde ten sraz přesně je. Ovšem abyleche jsem si lámala hlavu. Byl u cestárky. Přišli jsme akorát vůas, ale ještě jsme nesli, protože tam nebyl Gam. Jak jsme tam tak čekali, bylo mi nějak smutno. Nevěděla jsem, za koho mám jít, s nikym jsem si nějak neměla co říct. Tak mě napadlo, říct si Rautovi o jeho LD, ale ani mě v tu chvíli moc nepotěšilo, když mě řekl, že mi ho přestěhuje. Konečně přijel Gam se Samem a mohli jsme vyrazit. Sedli jsme si na takovém místě u řeky a byli organizačky. Všechno než jsem v podstatě vědela. Potom nám Gam rozdal takový lístečky a šli jsme dál. Za chvíli jsme se zase zastavili. Tentokrát abychom jsme si dali dohromady nápis na ústečkách. Hlavně to báseň od

[illegible] jsme po dvojicích se svíčkama dost [illegible] (nerušené civilizací). Sedli jsme si dokola a zpívali. Pak jsme připili na Bídlíka a, posílali lodičky se svíčkama. Naše lodička chvíla postěhovat.

Pak jsme se mohli [illegible] přichlíčka. Písnička mě [illegible] listopad. Pěkná, ale s ním spojené [illegible] jsme pozdravili přátelé Bídlíkovi. Slavnostně se to povedlo na [illegible] druhý pokus. Jedna chvíli jsme [illegible]

a pak [illegible] šli [illegible] cestou [illegible] bavila [illegible] o [illegible]

! ZÁVORA !

a zámek ani halíř.

Dina

VÝPRAVA

16.10.82

Před výpravou [illegible] přinesla mi lí[illegible] já, protože B[illegible] hačina, takže [illegible] takže nás pak [illegible] jsme to dlih[illegible] líbí, jak Gam [illegible] dobrá nálada [illegible] spousta tar[illegible] brouzdali les[illegible] Sedli jsme si [illegible] vymejšleli jm[illegible] legrace, když[illegible] Rychlonožka, B[illegible] asi moc neb[illegible] jsme šli na [illegible] házeli šalandy. Nej[illegible] jsem házela taky [illegible] hu, tiší, tů a pozno[illegible] camotang'ho chumlu[illegible] nějaký body z NK [illegible] po značkách. Abyc[illegible] cestě, tak jsem to [illegible] 2x jsem se úplně e[illegible] nechtěním. Na zpátečn[illegible] nostního kluzu, ale [illegible] pozdě. Trasa se p[illegible] jsem šla s Gamo[illegible] na nás vyběhli. Vši[illegible] bejt schovaný. Ko[illegible] silníci, zjistili js[illegible] Nasli jsme je kous[illegible] Pak jsme se vrá[illegible] stanička, protože ba[illegible] stihli a jeli j[illegible]

ke stanu si pak ještě někteří hodili pohlíli. A tramvají mi to nedalo a začla jsem se bavit s Pavlou.

Tenhle [illegible] znich asi [illegible] nejhezčí

ČEBES ORPHC EN
MÍTA ZORP IS ON
ĚMJO HEJ A OTSI
MO TOT JU NEM
JOP

TERASY 17.10.

Protože je Blanče pořád nemocná, musela jsem [illegible] před terasama zaběhnout, abych mě dala kartu, kde [illegible] a upravila všechny závody. Šla jsem sice dost pozdě, ale v metru jsem ještě potkala Gama, tak to nebylo tak hrozný. Pak jsme ještě u stanu dlouho čekali na Sondra. Na terasách, jednou po dlouhý době se mě změnila dobrá nálada na špatnou. Dlouho jsem o tom přemejšlela, jestli je to moje vina. Bylo to takhle: Skoro na konci sehrčky Rau ta vybírala známku muž. kdyže se zeptal Nyžka koho dá, tak knee řekl, že mně nedá, že chce dát antimuže.

Bylo mi jasný, koho tím myslí, ale nevim, proč to dělá. Dozela mě však nakonci překvapilo, že jsem byla čtyřma hlasy zvolena za antimuže. Dovedu si sice představit kdo mě zvolil, ale nějak moc nevim proč. Nezdá se mi, že bych se chovala nějak hrozně. Někdy, když se opravdu chovám poživerně tak to úplně zejtim a je mě potom z toho dost trapně. Na terasách mě to teda moc nepřekvapilo, ale náladu mě to zkazilo. Jinak byly terasy celkem normální. Nejdřív byl tradiční závod, potom [illegible] štafeta (u předávání jsme si museli chole pasu zavázat dráti s mrkvičkou) a závod, při kterém jsme si museli zapamatovat co nejvíc lístečků. Nejzajímavější byl samozřejmě konec, posádka Vichita a v paměti na lístečku Bonobo. Po terasách jsme šli do klubovny, kde byl karneval, na kterém jsme vymýšleli hry na středisový [illegible].

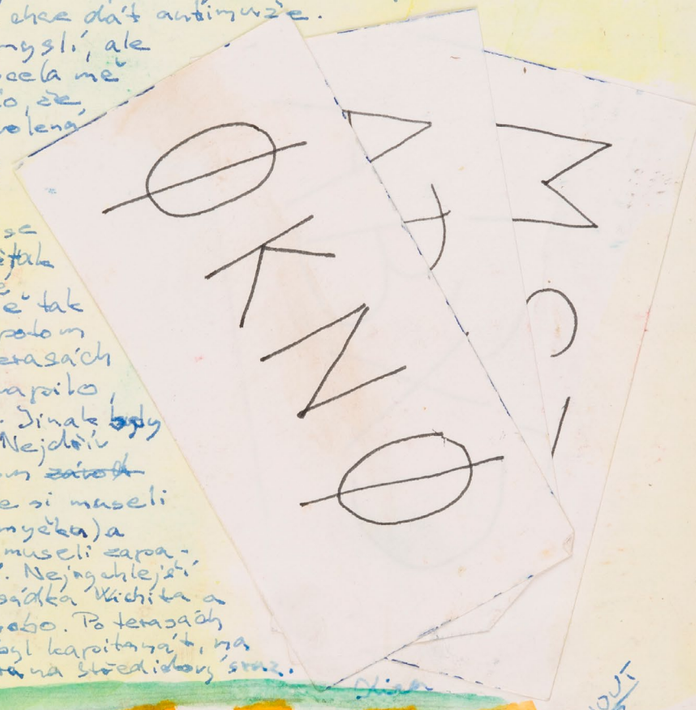

POS. KLUBOVNA 19.10.

Musím přiznat, že se mě dost těchto pošt o schůzce, a některou jsem sama připravovala, a jestlže k tomu asi 2/3 před jejím začátkem. Není divu, že tedy úroveň nebyla moc valná. Dnes jsme se sešli úplně kompletní. Já, Sam, Slípek, Tally, Mates a dokonce [illegible] po dlouhém čase Hektor. Jeden účastník novičce Radim. Zatím nevypadá nějak zvlášť zajímavě. Uvidíme co se z něj vyklube. Víc nic sami a nevidíme co se z něj vyklube. Na chybě místo, nějaký to schůzek vrátit na všechny. Na chybě místo, by mohl někdo z pos. třeba něco [illegible] dodat.

DÍLOVKA

Na této schůzce jsme zkoušeli rychlé Lípy na čas pod kosti. Nejdříve jsme se rozepsovali, potom zkoušeli. Myslím si, že Tiddi dělá svou roli vůdčího dědka pojmul výborně. Ostatní se také snažili. Všichni se sešli na tuto hru pod kosti. Programově tato schůzka nepestrá, ale dobrá

Střediskový sraz se konal dne 29.-31.10.1982. Návrat do městečka se skautský oddíl obstarával sám. My jsme měli sraz na nádraží Střed. Tam se mnozí z nás seznámili s novým kadetem Liškou. Liška jes moře středových. V vlaku Boleslav jsme se všichni sešli. Ještě před spánkem byl sraz venku, po kterém jsme si zahráli skřítkou hru. Kasiky si přinášel k nohe balonek jehož úkolem bylo rozšlapnout balonek ostatním. Pak se šlo spát. Ráno na cibulka rozcvička, my zmeji měli v oblibě. Dále byl nástup, ve kterém nám FLETCHER blyskl hru. V údolí za hostí jsme hledali zašifrovaný správu si na oznámili co si mame vzít a kam máme jít akde najdeme první správu, vše kde druhou a td. V každé správě byl úkol. Slijme po určené trase nesmíl nás vidět člověk ani pes. Když jsme někoho zahlédli, museli se jsme schovat. Byl jsem ve skupině, kterou vedl Lámek. Šlo

Dorazili jsme jako první, ale kvůli špatnýmu l
jsme byli druzí. Večer byl program, různé hry, a r
vrisace RŠ* a mezi tím Gam předváděl své umění. Nejv
se mi líbila scénka RŠ v sluneční s vedena p
šrumáckou a pak se šlo spát. Pokud vím, tak Gemi
jsou blíženci a jestli se mezi blížinci krade, tak jsem
Nic se nevědělo když se Tidlitářovi ztratil lišák a mě sb
čele. Když jsem ho viděl jednoho kluka od jarky jak kra
Samozřejmě vrisárii opářil jsem ho pročko dělá a on mi o
povědělo, že ho chce schovat ale když si s ním papotřídel
Bonobo tak nám řekl o dalších by na nás nastahli
lišáka, tak se semnou nelíbilo. "Ráno po sn
byl nástup na kterém nás Gam seznámil s hrou "válk
mafie". Tato hra se mi líbila, ale nebudu ji popisovat
stejně tuto válku vyhráli všichni. Potom jsme se připra
na oběd. Cipísek si hrál s balonkem a Povell od jarky ji b
rozhlásil, že jsem se ho „proč jsi to udělal" a on se mnou pro
Tuto jeho odpověď jsem neporozuměl. Cestou domů „Ahoj K
MATES

TĚLOCVIČNA

Já nevím, ale spíš bych řekl že se mi tělocvična nelíbila.
Bylo to takový trochu, docela chudý. Asi to že se mi nelíbila
je taky moje vina. Hráli jsme dazngli, to asi třikrát, potom
jsme ši do konce skákali přes kozy a bedny. do, jestě
fotbal s tenisákem.

Sam

9. ODLOK 11.

Z chůzku vedla Blanche. Nějak místo moc nebavilo. Hráli jsme Tangram. A na louce a na jelena. Přišel se na nás podívat Pitkovič. Samozřejmě zase odcházi. Při tangramu jsem se chovel dost dlouh. Jinak mě ale chůzka moc nebavila. Myslím že v kronice ještě není zmínka o novém zkušebním kadetovi Elišce. Je to kamarádka Strettiovcjch. Chůzka byla od čtyřiadvacáté do sedmi a pak jsme šli Gam, Šmec a já na Jasnou Píču.
/Omlouvám se prosím za nekonečno tu zápisu, který způsobilo načítání faktorů./ jour

V oddíle se chodí každej pátek plavat. I když je to povinný, tak tam nepřijde víc než $\frac{1}{3}$ oddílu. Ostatní si to vždycky nějak omluví. Jinak je to tam dobrý. Podle mě je to docela dobrý si jít naposledy zaplavat, ale je to divný. Jednou tam není nic moc, podruhý zase lidi. Ale když je všechno jak má být tak je to dobrý. Akorát se tam to tak moc nenavíc. Tedy aspoň ne moc rychlo. Ten kdo ještě neumí moc plavat, tak se tam asi zdokonalí.

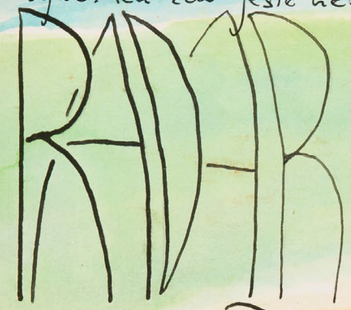

Prominání v Radově je vě celkem tradiční akce. Akorát to bylo trošku počasíčkový tím že prominčka jela jako drak a všecc se nedala zastavit. Byly tam dvičky od Poseidonů, 13a nasc. Ty nasc dvičky se mi líbili samozřejmě nejvíc. Ale byly taky dvný divný. Asi jak řekl Gam moc jednostranně zaměřený. Jinak mě to tam asi moc nebavilo. Byla tam taky paní inspektorka abych si prověřila činnost našich oddílů. jour

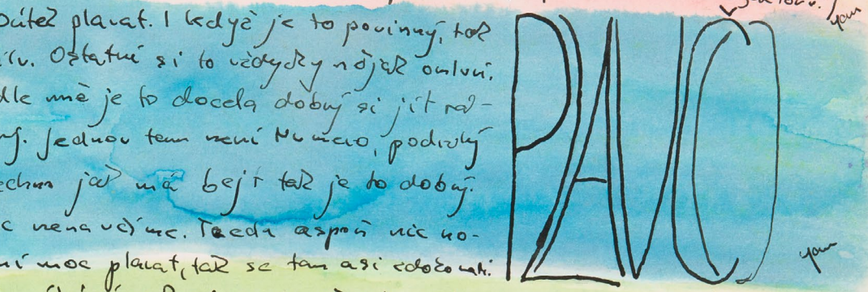

VÝPRAVA

12.13.14/11.

Před snídaní jsme vstali a šli sněžit. Bylo to docela dobrý. Pak jsme šli do stanu a dělali jiný věci. Nic moc to nebylo. Pak jsme šli na oběd. Jídlo bylo docela dobrý. Odpoledne jsme šli na film. Nic moc to nebylo. Večer jsme šli na Stredu. Česnek chleba s tuky nevadil. Strašně dlouho se vlekl. Nemohl jsem se s kým pobavit. Hrozně dlouho se mi nelíbila. Nemohl jsem se s kým pobavit. Pak jsme šli do stanu a dělali jiný věci. Nic moc to nebylo

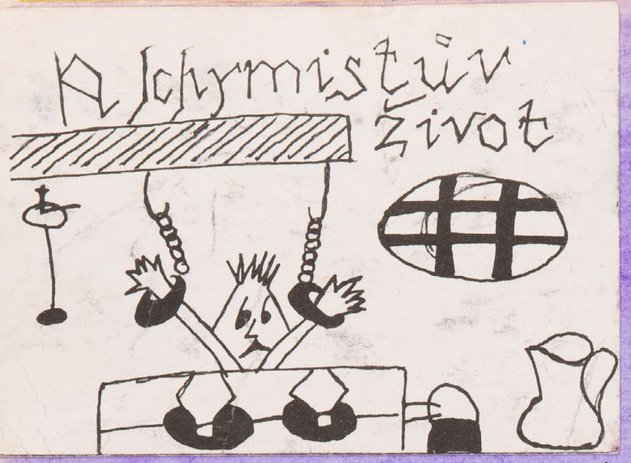

vyzvědači

Tyto vyzvědače připravovala 13. Hrálo celý středisko, to jest asi 60 lidí. Byl to nuvraj. V Staré Praze se konala ještě připletli nějaký oddíl, který hrál e kazbouráč. Lovil jsem s Numerem a docela mě to bavilo. Třeba to taky samozřejmě zádrhele. Nesešli jsme se s naší skupinou, protože písmena který jsme ulovili byli napytel. I přes tyhle drobnosti se mi to líbilo. Když se vyhlašovalo, kdo se umístil, tak se ukázalo že vlastně vyhráli všichni a bamovi ještě trochu víc. Ale jinak se mi tyhle masový akce moc nelíbej. Ale u těch vyzvědačů se mi to asi líbilo proto, že jsme byli rozptýlený a to mnohem docela zamělo.

paskádkavka

Programem této zdařilý bylo především napodobovat tajnou činnost. To vyfusil i Ranta, kterej poslouchal v dveří. Naštěstí byl včas odhalen. Jinak jsme měli tangram a podpisovou hru (oboji připravila Leinkě) při který jsme se docela zasmáli. Na posádkový akce chodí i nováček Radim. Je takovej naivní drbej. Ale to se snad časem podá.

ODÍLOVKA

Na tuhle oddílovku jsem nakonec nemohla jít. Dohodla jsem se s Nyčkem, že s ním půjdu koupit lístky na různý koncerty. Protože jsem chtěla něco vyřídit posádce, šla jsem na kosárkač dřív. Naštěstí tam byl Slípek a mohla jsem mu všechno říct. Když jsem se pak vracela domů, Knee už tam byl a radostně mě oznámil, že už lístky má a tak dema to klubovny. To jsem měla radost! Přišli jsme sice pozdě na jinak jsme stejně nepřišli. Celé dílovka byli organizačky. Byla jsme soutěžili po posádkách. Všechny jsme to vyhráli. Nejvíc jsme se bavili při písničce "Nemáš se s pomůckou od Sarajeva i když už je všechny známe.

listopad 1982 - rozdělte si 22 bodů. Jana

POSÁDKOVÁ SCHŮZKA

Tahle schůzka se konala u nás, tj. u Tally. Měla být od pěti, ale byla od šesti, protože to, nějak nevyšlo". Nejdřív v Kinkě, řekla něco k pos. funkcím, a pak se hrál 1. test, který jsme už jednou hráli, to mě moc nebavilo, a ostatní pak už asi taky ne. Hráli jsme ještě jinou hru, zábavnější. Poznávali jsme podle hmatu postupně obličeje, ke komu patří (a potom ještě ruce). Tahle hra se mi líbila. Měli jsme hrát ještě č. test č. 2, ale už se nám nechtělo. Milý čtenáři, nediv se, že jsme nedělali tajnou činnost. Měli jsme ji už v podstatě hotovou (teď už to můžu napsat). Schůzka se mi poměrně líbila, až na terzačátek.

NADÍLKA

Byla to první nadílka na kosárkách. Všichni doufáme, že taky poslední. Když jsem přišla, na stole byly svíčky z jablek a jedenáctý svíčen a 5 10. Ale ten nebyl na stole. Potom tam byl stromeček, kterej už připravily oddíly před námi, který tam měly nadílky. Zpívali jsme koledy skytarou a s bubnem a potom Kína přinesla „rybí polívku", nebyla moc k jídlu. Zapálili jsme jabka a bocmani s nima rozsvítili asi pět svíček na stromečku. Rozdělovaly se dárky, jedli jsme cukroví. Potom jsem šla s Matesem kvůdě a hráli jsme si s prskavkou na molu. Byl tam vítr, tak nám nešla zapálit. Nakonec jsme si promítali diáky z tábora, jako pokaždý. Byly strašně převrácený.... Některý lidi odešli dřív, ještě před diákama. Ale některý tam spali, tedy Sam a Knee tam spali, protože příští den byla ještě škola. Na týhle nadílce se s námi rozloučili Quido, který nestačil oddíl kvůli atletice a Peggy, jejíž rodiče nestačili. Nadílka se mi líbila, je to vlastně akce, která je jen jednou za rok; měli bysme být na sebe hodnější. Tally

NA YETIHO

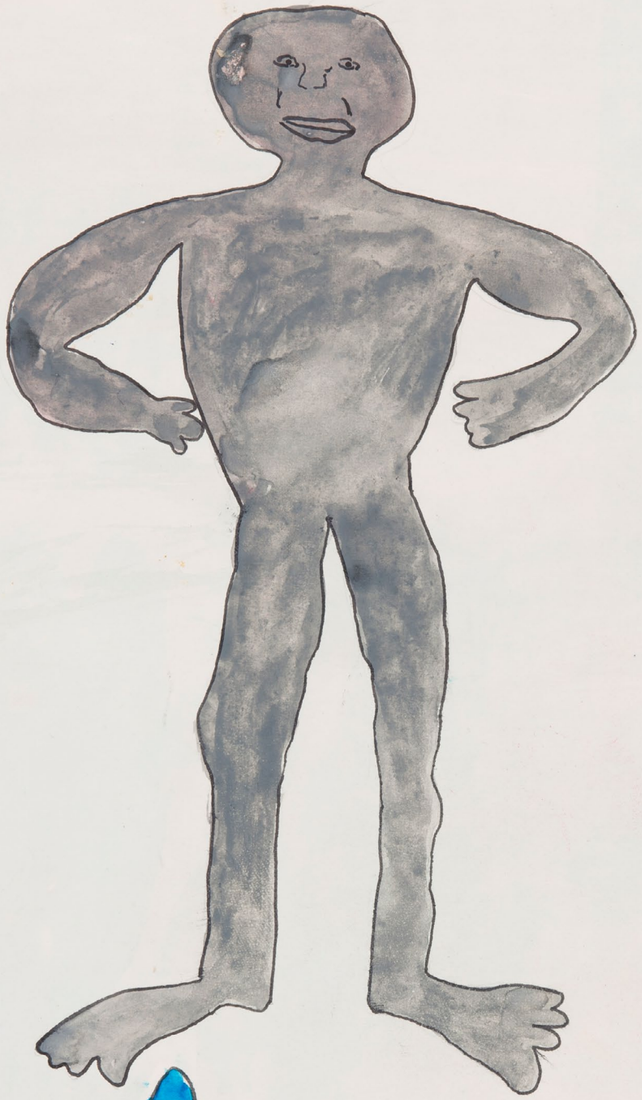

HÓNBA

A zase ta vánočka! Opět. Nejdřív jsme strávili pět hodin ve vlaku. Každý byl celý rozespalý a tím i špatnou náladu. Potom jsme zašli zase autobusem. Pak bylo jídlo a výprava do okolí, podívat se na YETIHO. Samozřejmě že jsme nic nenašli, ale Gon, nám o něm strašně pěkně vyprávěl a tak tomu všichni, kromě Rautovy ženy. Při cestě zpátky jsme diskutovali, co je vlastně ecnečkovíe.

Slípy

V HIMALAJÍCH

Měla jsem službu, ale vstávala jsem asi o pět minut dřív než ostatní, což je zajímavé. Je podivné, že v Himalájích není dost sněhu. My jsme totiž v podhůří. Takže jsme nemohli lyžovat, ale šli jsme pěšky. Našli jsme stopu Yetiho. Šli jsme po ní, ale každou chvíli se ztrácela. Stoupali jsme nahoru, abysme ji zase našli, ale nenašli. (jsme ji!). Odpoledne, nebo spíš večer byla hekce Beatles. Něco jako loni černá hodinka. Líbí se mi jejich písničky, jako se asi líbí každýmu. Měli vždycky něco nového, a proto se asi hrají i teď. Potom jsme ještě hráli jednu hru - nehru, sociogram. Udělali se kruženice, a do nich, tedy do těch kruhů se od středu zapisovali lidi, který mi jsou blízko. Střed byl já, a dál čím blíž ke středu, tím mi byl je ten člověk bližší. Bylo to celkem těžký. Jinak se mi tenhleden celkem líbil. Je mnohem lepší být na vánočce, než sedět doma. Pro nás je to samozřejmost, ale některý lidi to určitě nevědí. Třeba takový nováčci, kterým se tu nelíbilo (v oddíle) ať už byli nebo nebyli na nějaký vánočce. V noci jsme si povídali, my co spíme v jednom pokoji. Ostatní spěj tak různě. A Rauta nám hrál večerku. Pak na nás přišla Liška a šli jsme konečně spát. Byla už jsem ospalá.

Tally

DEN No. 2

Jeli jsme se vylyžovat na Modravu. Vyjeli jsme tam autobusem, a ještě jsme šli kus cesty pěšky po silnici. Zastavili jsme u jedný chalupy a mazali jsme lyže. Byl tam hroznej vítr, takže nám každou chvíli zhasla žehlička. Já jsem měla namazáno dobře. Byl to příjemný pocit, poprvé letos na lyžích. Projeděli jsme celkem nudnou krajinou, poměrně pomalu, protože někteří lidi měli krosny s botama. Měli jsme s sebou boty na chození, nevěděli jsme jestli je nahoře sníh. Když jsme vjeli do lesa, bylo to lepší. Nebyl tam vítr. Pak jsme jeli po silnici do Kvildy. Tam jsme zůstali v hospodě na polívku, protože jsme nic nechtěli vařit. Pak ještě čaj, a někdo si koupil limonádu, a proto jsme museli honit autobus. Po silnici až na Modravu, byla to otrava. Až ty chalupy, co jsme mazali, to začalo jít z kopce. Jako ta silnice, chci říct. Tam to bylo dobrý. Nikde nikdo, celou dobu jel každej sám, skoro. Já úplně až u Modravy mě předehnuli nějaký lidi. Když jsem dojela k autobusu, většina ostatních už tam byla, a bavil je tam jeden Pražák. Myslelsi, že je hrozně vtipnej, ale to je jedno. Někteří lidi takový jsou, a my jednou třeba taky takový budem. Kdoví. Jinak se začalo hrát turnaje v pískovníkách v Kensingtonu, to je místo dílny, kterou nikdo nevzal s sebou. Kvůli Rautě jsem tady, ale na lyže nejezdí, protože mají zlomenou nohu a natažený sval, každý něco. A kreslili jsme Yetiho, jako výzdobu naší místnosti. Ale to bavilo, nevím jak ostatní, asi jak koho. Kinke nakreslila rodinu Yetiů, a my jsme jí řekli, že je to rodina Čenvínků. Večer jsme si zase povídali, a začali jsme říkat Helce Hamm. Úplně to nám sedne.

Tally

3. den

Dnesla jsme vstávali brzo. Hurá na lyže jako včera. To bude bezva. Ale člověč mění a pánbůh mění. Do autobusu jsme se nevešly. Zato jsme honili Yettiho. Pro nás to bylo slabost. Úplně jsme to pojeli. Byla to naše chyba, ale zase ne tak docela. Yetti byl sněh. Jinak to bylo dobrý. Večer jsme opět poslouchali pořád o Beatles. Asi se na tu hudbu umím líp dívat, když o nich něco vím. Už se těšíme na zítřejší lyžování.

4 den

Opět jsme šli z autobusu a opět nás nevzali. Byli jsme zklamaní a bylo to pak trochu váhavé. Pozdravili jsme místní vzlouvus. Nevyhrál jsem celý den byl trochu pro wzory. Šli jsme si dělat postýlky na noc, protože budeme spát na zemi. Taky jsme hodili hru na bazuky. Pocela se povedla. Večer jsme dle - pali ohýnek na zmrzlý zemi. Bylo to spektakulární v podání Matky!.

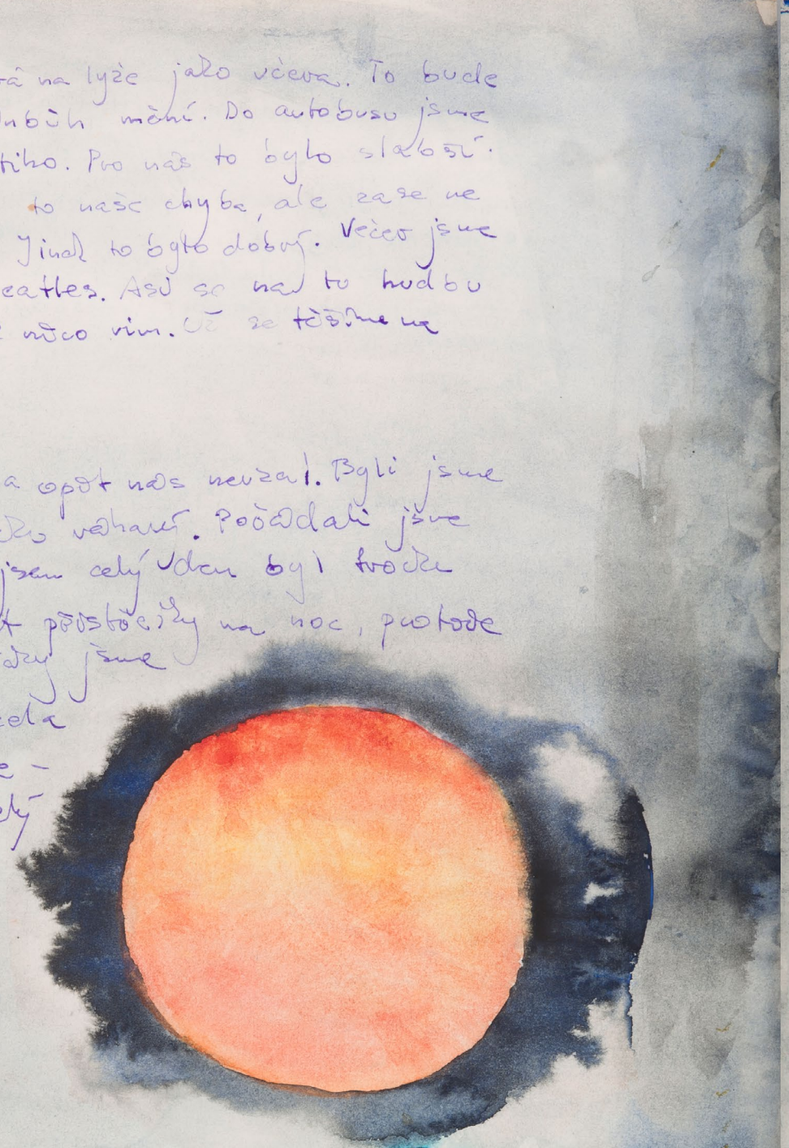

© Sam - Illustrations Tally Gan

5. DEN

Byl Silvestr. My, já, Gam, Bonobo, Tydlitát, Manka, Sam Blanche jsme spali na sněhu. Byla nám docela zima ale šlo to. Král Makaja nám ráno sebral boty, ale odhodil je nedaleko a tak to nic nebylo. Už počtvrté jsme šli s malou nadějí na autobus, a ku podivu jsme se tam vešli. V Modravě jsme namazali a běžkovali na Horskou Kvildu. Bonobo si potřeboval plnit a tak běžčil nějakou jinou trasu a měli jsme se někde setkat. Na jednom osudném místě nás pár sjelo z velkýho kopce a asi třičtvrtě hodiny jsme museli šlapat zpátky. Vyšlo z toho trojí hození kostkou. S Bonobem jsme se nesetkali a tak ho šel Gam z Antýglu hledat. Večer jsme sehráli Eliščinu hru na „Emoce". Bylo to docela dobrý, Potom bylo večeře o pořád byl pořád o Beatles, Dale bylo mytí a pak tradiční „kompel ve studené vodě". Lidi většinou vydrželi celou minutu, což bylo mámatum. Ale to už byl nový rok. Nějak jsme to nezvládli s časem. Pojídali jsme připálený pudink a psali svá předsevzetí. Nakonec jsme si zahráli plíživou demonstraci a šli spát.

6. DEN

Probudili jsme se hrozně pozdě. Zdálo se mi, že jsou všichni nějaký rozespalý a nikomu se do ničeho nechce. Po obědě to bylo už lepší. Vydali jsme se na procházku za sluncem. Bylo už totiž docela k večeru a sluníčko zrovna zapadalo. Rychle jsme šplhali do nejbližší a na chuť jsme ho ještě chytli. Bylo to hrozně pěkný. Pak jsme vylezli ještě kousek nahoru, kde jsme hráli na vyhazovanou a nevídanou. Při tom, Bonobo, jak se poctivě vrhal na svou kobist, narazil přímo nosem do stromu. Byl potom trochu nějakej divnej. Na zpáteční cestě jsme si povídali se Samem, Tydlitátem a Manbou (vlastně Bankou). Byla to celkem legrace a měla jsem pak ještě lepší náladu. Taky jsme se dohodli s Blanchetem a Samem, že večerní program jsme měli já a Bonobo. Nejdřív jsme hráli hru s hlasem a pak ještě nějaký barevný hříčky. Moc mě to ale nebavilo. S Heidou se zkoušela odlaky pokelba. Bylo to proto, že jsme ji nenápadně on ní a ona se pak děsně bála, když jsme chtěli vědět. S Tidlitátem se to nejak nepovedlo.

ODJEZD:

Odjezd byl docela brzo, a tak jsme sebou museli hodit, aby jsme to dostavo stihly. Nejlepší na tom bylo, že svítilo. Taky jsem ještě nikdy neviděla tak přeplněný autobus. Obdivuju řidiče, kterej nás vezm a tidi, co tam byli s námi. V kterejch se dokonce objevila chledupnost. Na nádraží pak byla ještě pěkná chumaje - Ve vlaku jsme spinali a při zavěšeným nástupním mám Gam řek, že VINNE odchází z oddílu.

Tímto se rozloučí s touto hrozně prostou

Vrátil se...

Dne 25.1.1983 se vrátil po půlročním pobytu v Sojuzu Vova. Nejenže v Sojuzu nezůstal a vrátil se domů, ale dokonce se vrátil k nám, k Argonautům na Kosárkáč. A hned bylo vidět, že neměl v Moskvě co dělat a že má spoustu elánu zase něco dělat a sám i lidi zaměstnávat. Začla tudíž nová reorganizace nejen posádek, ale i kompletního vedení. Dokonce mu zaharašilo v hlavě i tím směrem, že začal přemýšlet, a to i nahlas, o zaměřeních a cílech oddílu. Představuje si, ale nejenom on, asi toto: pracovat budou 3 posádky - Cutty Sark, Viktoria a přejmenovaná Vichita na Fram. Tyto posádky „ideologicky" povedou členové UK (= úzký kapitanát), tj. Gam, Vova, já; o program a úspěšnou činnost v posádce se starají boatsmani. A tak se jednoho večera vytkly úkoly, cíle, zaměření posádek a oddílu. Tyto cenné závěry nyní pro posádku a příští pokolení zveřejňuji. Dohodli jsme se zhruba na tomto:

a) starší členstvo oddílu je povinnováno předávat své zkušenosti nováčkům

b) téměř nulová tolerance by se přeci jen měla trochu více zvýšit, též spolupráce mezi členstvem by se mohla rozvíjet daleko hlouběji

c) tento bod je lepší přečíst 2x: velkou neřestí výchovy oddílu bylo to, že vychovával i lidi, kteří mají díky oddílu sklony povyšovat se nad ostatní obyvatele této planety, pozor na to!

d) Upřímnost a úcta k práci jsou moc pěkné vlastnosti, naším úkolem jest tyto vlastnosti pěstovat (mnohdy jsou totiž na dně naší „dušičky" a moc se neprojevují)

e) Hlubší zájem např. o hudbu dokáže člověku moc pěkně naplnit život, úkolem oddílu tedy jest tyto zájmy, koníčky pro členy oddílu objevovat, a to tak, aby ti členové, kteří odejdou z oddílu, si nemohli říci „co teď budu dělat, když už nechodím do oddílu?"

f) I k tomu, aby členové uměli kromě ruštiny ještě jiný jazyk, by měl oddíl přispívat. Vždyť se rodrmo se říká „kolik jazyků znáš, tolikrát jsi člověkem."

g) A pokud máš pevnou vůli, dokážeš daleko více než slabých.

Jestliže se podaří získat tyto vlastnosti každému členu, pak už tento oddíl nebude oddílem hrajících si dětí, ale lidí, kteří ví, že nejsou na světě sami, mají své společné záliby. S těmito lidmi pak se už potom nemusí pracovat jako s dětmi, ale jako s uvědomělými človíčky.

Eliška

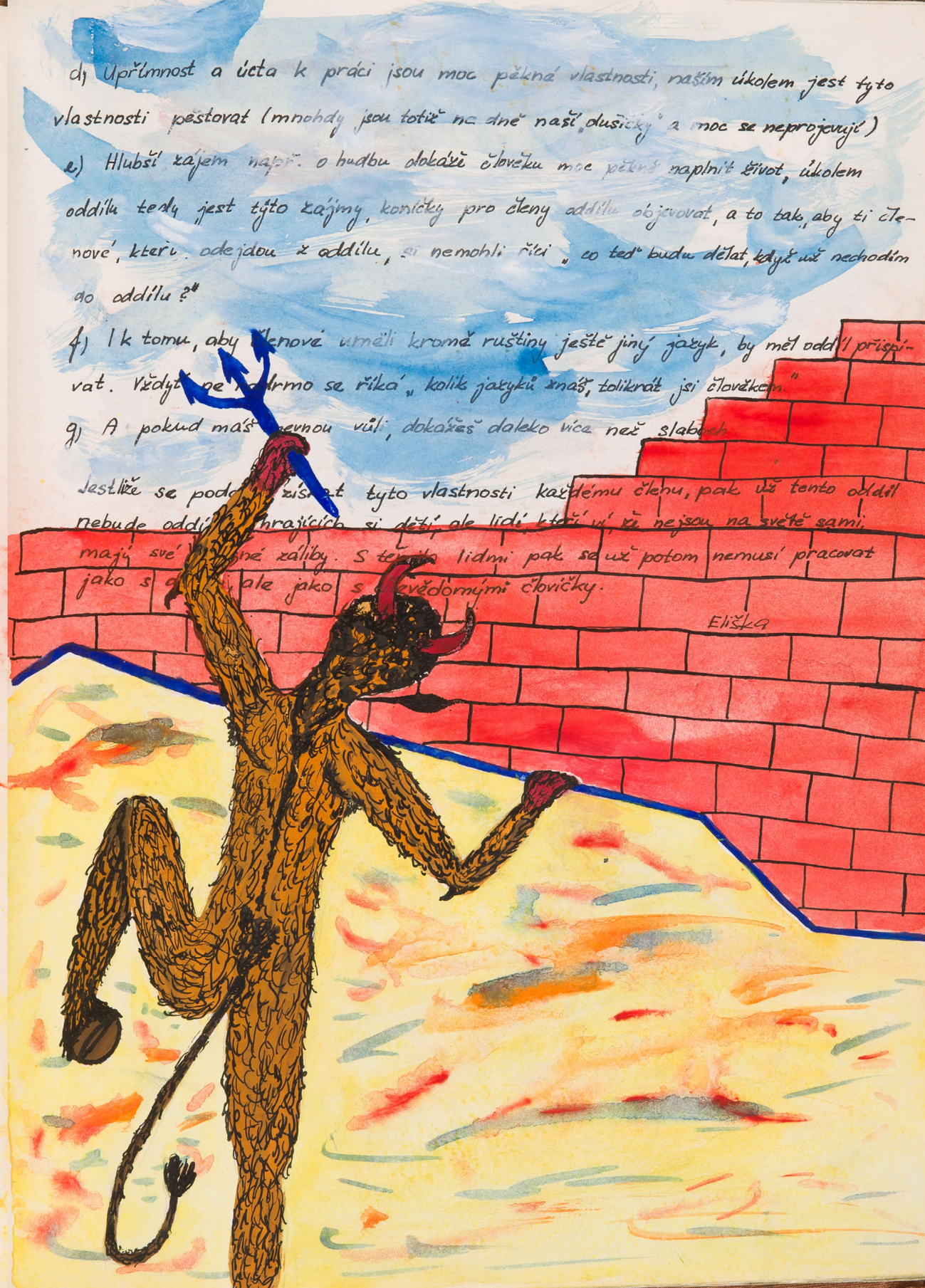

Viktoria

Gam

Sam

Kirké
Cipísek
Tidlitát
Helena

Fram

Vova

Bonobo

Blanche
Kocour
Manka
Bobo

Cutty Sark

Eliška

Rauta

Mates
Tally
Slípek
Sorry
+ Honza

Ke dni 27.1.1983

E.

Střediskový

Mistrovství uzlování

Sešli jsme se u fontánky na Malostranský i já, Kinké a Kocour.
Když jsme se blížili k Josefské, viděli jsme hlouček uzlujících dětiček. Nevím, kdo se o to má starat, ale myslím si, že bych aspoň měla vědět, jak se který člen střediska jmenuje. Ze všech ostatních oddílů přišlo víc lidí než tři. Nakonec to vypadá, že jsem víc, než polovinu lidí neznala. Střediskových akcí moc není, a je to taky moje vina. - Začínalo selosováním, první jsme byli samozřejmě my. Když jsem skončila, čekala jsem, až douzlují ostatní. Trvalo to hrozně dlouho, protože byly jen dvoje stopky. Nelíbí se mi akce nebo hry, kdy se jeden nebo dva baví, a ostatní nemají co dělat.
Mezitím jsem se byla podívat na kosárkách. Ještě tam byla naše posádkovka. Zrovna přišel 510 a ukazoval nám fotky z nadílky. Všecky jsem si v klidu prohlídla a běžela jsem zpátky. Asi jsem dost vystrašila počestné pocestné, protože jsem byla jen v tričku. Když jsem přiběhla, tak ještě nebyly dva oddíly hotový, tak jsem si hrála se stopkama. Na výsledky už čekal je a Theseus, Poseidón, a já s Kocourem. A Callypsáci, ty uzlovaly poslední. Byla jsem jen asi osmá, ale Kocour byl třetí (3.) a Kinké první (1.)! Mrzí mě, že jsem byla osmá, ale asi jen kvůli oddílu v pořadí ve středisku.
(Docela dobrý)

Tally

ŠPINDLERŮV MLÝN
HUŠÁRNA

99

Sraz byl na florenci. Když jsme tam s Kocourem a Tally přišli, bylo tam už několik lidí. Gam, který měl v sebe misteňky, přišel až na poslední chvíli, a tak jsme málem nejeli. Cestou autobusem jsme se docela „bavili". Do Špindlu jsme dojeli asi až v půl devátý. Tam jsme se ubytovali s Rautou - s tím jsem měl barbuchu, jsme se najedli a šli spát.
V sobotu jsme si háno skočili na snídaňku do mlíčná- ku a vyrazili. Měli jsme jet až na Benecko, ale nějak se to cestou změnilo a jeli jsme na Špindl. Rozdělili jsme se taky do dvou skupin, pomalý a rychlí. Byl jsem negativně v tý rychlý, ale pak jsem přestoupil do pomalý. Taky jsme jeli vlekem na Medvědín - to jsme pěkně vymrzli. Cesta zpátky se mi líbila víc. Nevím čím to, ale asi že jsme jeli dost pomalu a mohli si víc všímat okolí. Večer byla zpívanda, na které jsme se učili několik nových písniček a zpívali hlavně ty písničky které sl jinak moc nezpívají. Spát jsme šli po devátý. Druhý den jsme si opět skočili na snídani. Potom jsme vyjeli vlekem na Pláně a šli směrem na Petrášku, takže rozdělení do skupin. Cesta přes pláně byla dlouhá a pomalu ubíhala. Dojeli jsme k Bufáči a odtud na Výrovku, kde jsme si dali limonádu. Celou cestu krásně zpítilo sluníčko - no prostě krása, tak krásně jsem snad na horách ještě neviděl. Pro někoho byl velkým hororem zakončení naší cesty - sjetí turistické sjezdovky např. Tyjatfatt. Všichni malí jeli linkou a my jsme měli jet nějakým podivným autobusem. Podařilo se to jen Honzovi a Samovi. Všude měli jinak nějaké výmluvy, a tak i my jsme jeli nakonec linkou.

Účast: Já, Voka, Gam, Blanche, Rauta, Sam, Kinké, Kocour, Tally, matěs Heléna, Cipis, Honza

(Piš svoje názory, vyvěsíme na nástěnku)

ODDÍLOVKA

Začala organizačkami. Hlavně se dohadovalo, jaky bude oddílový kroj. Nakonec jsme se dohodli na bílých uniformách. Potom jsme hráli hru Jeníček-Mařenka. Byl jsem až osmý, a to Prahu skoro neznám. Dále bylo několik Ehlišových her pro posádku (tj jsme vyhráli) a pak nám Nova promítal diapozitivy starších mlíčňu. Nejvíc se mi líbil-Ajvazovski - který perfektně kreslí moře.

SLÍPA

Slípka, jiří opravdu strohý chlapec.

Tak už zase píšu do tý mé kroniky. Bude skvělá!

Přišel jsem do klubovny a měl jsem špatnou náladu. Všichni mi připadali tak nějak studený, nepříjemný. Myslím, že po příchodu že je ve svým, cože se o posádkách říct nedá. Začalo to tak, každej měl mít svý a ... nebylo tomu tak. Sám jsem zapomněl na své postavení a nenadlouval se o posádku. Taková prkotina! Otravný organizačky se taky zase vážnost. Všechno se pořád vomílá dokola. Jo, to uplouvá a vždycky se najdou nespokojení (nepozorný) duše, kterým to nějak do hlavy. Ale je v tom mít a moc slov. Pak bylo všechno skvělý, aspoň podle mě. Paldus byl Nova. Myslím že lidi to nějak dalo do kupy, nakonec (aspoň tedy já jsem nějak uklidnil s chutí. Všechny to zase ta schůzka uspokojila. Nejdřív hra s korunama - rozcvička. Potom zajímavý Excelovala Kira. Jestli se nějak takle sestavujou inteligenční testy, tak teda nevím, jak na tom jsem. Když už jsme jinýho tak jsem aspoň blahoslavenej - "HE, HE". Potom následovala "hra" BLACK - AUT !!! podle předlohy známé elektrárnové aféře v America. No a nakonec jsme si tak trochu teoreticko zafilosofovali nad nevyřešlým tématem - Hurvajš & Špejbl. V návaznosti na toto nás Nova obeznámil s knihou ♡ vlastně deníkem jednoho malýho kluka. Bonobo nejni moc velkej FILOSOF

Rauta

Nevím, možná to bylo jenom zdání. Myslím, že by mě každej bejt takovej šťastnej do klubovny, což se o posádkách říct nedá. Začalo to tak, každej měl mít svý a ... nebylo tomu tak. Sám jsem zapomněl na své postavení a nenadlouval se o posádku. Taková prkotina! Otravný organizačky se taky zase vážnost. Všechno se pořád vomílá dokola. Jo, to uplouvá a vždycky se najdou nespokojení (nepozorný) duše, kterým to nějak do hlavy. Ale je v tom mít a moc slov. Pak bylo všechno skvělý, aspoň podle mě. Paldus byl Nova. Myslím že lidi to nějak dalo do kupy, nakonec (aspoň tedy já jsem nějak uklidnil s chutí. Všechny to zase ta schůzka uspokojila. Nejdřív hra s korunama - rozcvička. Potom zajímavý Excelovala Kira. Jestli se nějak takle sestavujou inteligenční testy, tak teda nevím, jak na tom jsem. Když už jsme jinýho tak jsem aspoň blahoslavenej - "HE, HE". Potom následovala "hra" BLACK - AUT !!! podle předlohy známé elektrárnové aféře v America. No a nakonec jsme si tak trochu teoreticko zafilosofovali nad nevyřešlým tématem - Hurvajš & Špejbl. V návaznosti na toto nás Nova obeznámil s knihou ♡ vlastně deníkem jednoho malýho kluka. Bonobo nejni moc velkej FILOSOF

Rauta

bylo odpoledne. Byla potom ještě mše a
tradiční boj o kotel. Byl jsem od Gumm
akordu
to kovovi
Sakra! Ted
co se to
letos
zdá, že
chtěj tu
vyrůst. No
dobrej
zrdmka!

nepřijemné
do zapsku. Opatřil jsem
Tak svět odpadal.
mám dál úplný okno
vlastně ještě celé. Tak
na donoda jsme
nepadali. Tak se mi
takhle úprava postrá-
stavnosti k našemu
jídlu. Bonobo je
dlack. Je muž.
1,83.

Nechat si zde
kapitoly z mého
deníku. Jsou
tam i dlouhé úvahy
myšlenky a mapky
ať ho v klidu čtou.

37 30 26 Dále se
38 25 80 vydejte ve
52 06 60 azimutu 26°
77 01 25 až narazíte
42 29 31 na
06 52 ...
... se dejte vlevo
objeďte ... zůstavte
... Bojanem
... u mochne.

Posádkovka - neposádkovka

Na ~~hato~~ schůzku jsme se sešli v 17°° a hned po orgasmu
začátek odešli i v té malé chvilce se nám W Cmp
vybornil ale on už se vyspěl nebyl jsem moc
nadšen ~~takovou~~ schůzkou

Mates

29.3. Milí zlatí, to je ~~tes~~. Rauto, rem si brejle. 6 BODŮ Jan

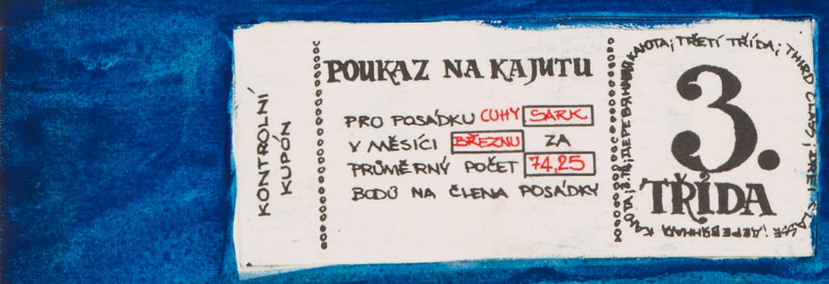

Robinsonáda

1.-4. dubna

Na liščárně:

V průběhu robinzonády se ukázalo, že Vova málo spolupracoval s počasím, a to se také zřejmě kvůli tomu nástrahu, neboť nám ~~nám~~ připravilo jisto nemalé překvapení. Ve večerní plátoklouzačka vydatně podporosnal deštěm tomu nasvědčovala. Např. takovaí Blanche s Hafsem měla skvělé dobrodružství ~~dobrodružství~~ barvené ~~barvené~~ galoše.

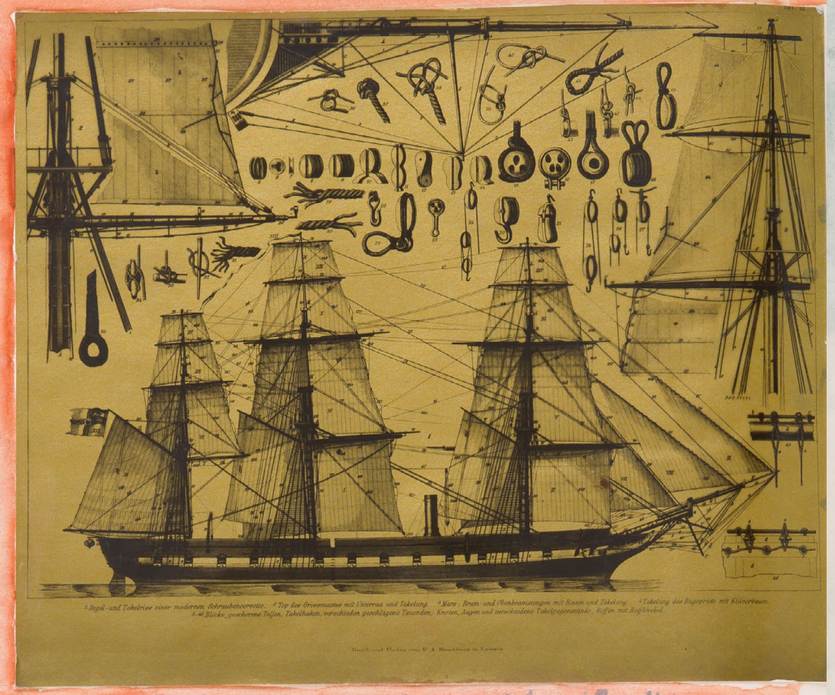

Večer vše trochu popravil, neboť Gam vzal do svých „Hap" kytary a ta dost vydatně pomáhal klepýtat náladu (v jeho rukách). Jinak škoda, že nebyla už Adlic čas.

A ráno? No, ostatní jsme trochu si zacvičili a šli si dlouhý „potápění" tj. po jarním tání deštích a v oblasti častého zamokření jsme „lovili" bažanty, plechovky, kozy a jiný podobný hav. Nutno podotknout, že to však byl nouzový program neboť nám ráno ujel autobus do Heráka.

Vzhledem k tomu, že si z nás Glumičkp začala dělat legraci a vyzlezlo se podívat, co se u nás děje, rozhodli jsme se vyrazit po obědě na Dvoří skal.

Ty byly moc fajn. Vařilo se na verandě, tamtéž se i spalo. Večer se průběžně zpívalo, vařilo a schovávalo před bijákem (tady dobrý od pana Počarí). Horké bylo ráno, protože oldo se začalo schovávat pod stůl, jež nám Páníček v notných dávkách sesílal. A tak jsme se vyp[illegible]vili zpět.

Programem, resp. náp[illegible]ní robinsonády bylo plnění úkolů, se kterými se robinson mu[illegible]el vypořádat. Podle toho, jak daný úkol byl splněn, byl i odm[illegible]. To znamená, že čím lépe splněno, tím příjemnější pobyt na ostrově měl robinson zajištěn.

Úkoly byly zhruba tyto: lovení (chůze na míčkách), vaření, splhání

odnos dříví atp.

Je škoda, že nám nepřálo počasí, že se zúčastnilo málo lidí (11) a že trochu „zarachotila" organizace. Myslím, že bez celá robinzonáda vypadala líp a trochu jinak. Dobrým oživením byl novačák Mjval, o němž se říká „nudíš se? kup si medvídka Mjvala." Byl i svolen mučením této akce.

Co se týče té účasti, příčina byla proto, že druhý den po příjezdu z robinzonády dělalo více lidí zkoušky na střední školu.

Účast: Vova, Gam, Eliška, Mates, Mjval, Barobo, Blanche, Cipa, Blumy, Kirké, Tidlitát

E.

Touto akcí byla i zavedena do života nová náměstíčka knížka tvořená 36 různými odbornostmi.

Podruhé a slavnostněji byla tato knížka předvedena na oddílové schůzce dne 5.IV., též byly předvedeny nové (první) tužky trojhranné

Na oddílové schůzce dne 5.IV. byl vyhlášen měsíc

DUBEN, BUDU HUBEN

jinak tzv.

MODRÝ ŽIVOT

organizace

jehož plnění bude ostře sledováno posádkovým hodním deníčkem.

Je skvěle bydlet hodně hodně hodně!

Tabulky

%→

RAUTA

DEN | RANNÍ CVIČENÍ | OTUŽOVÁNÍ | ČIŠTĚNÍ ZUBŮ | SLUŠNÁ MLUVA | ČESTNÉ CHOVÁNÍ | DOBRÝ ČIN | RADOSTNÝ PROŽITEK

6.4 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30

SLÍPEK

6.4 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.

MATES

6.4 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30

TALLY

6.4 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.

KNEE

RANNÍ CVIČENÍ | OTUŽOVÁNÍ | ČIŠTĚNÍ ZUBŮ | SLUŠNÁ MLUVA | ČESTNÉ CHOVÁNÍ | DOBRÝ ČIN | RADOSTNÝ PROŽITEK

6.4 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30

SORRY

6.4 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.

MÝVAL

6.4 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30

ANDREA

6.4 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.

Hmyz ve vyšeře se svých dětí, jeho je to.

LODĚNICE 12.4.

Dneska jsem se po třech měsících nicnedělání vrátil do oddílu. Když to Vova při organizačních vyřizoval, ozval se odněkud výkřik: to snad ne! Nebyl jsem si napřed jist, jak to dotyčný myslel, ale pak mě napadlo, že to je vlastně jedno.
Tahle loděnice nebyla vlastně jen loděnice, ale zčást lidí ještě pracovala a zčást tepila fotoalbum. Při lepení fotoalba byl Vova nějak nervózní a neustále si vyjížděl na Elišku, která chudinka nemá cit pro kompozice vyvážených fotografií a neustále tyto rozstrkávala. Loděnice se dost protáhla, protože se dlouho diskutovalo o zcela silnic. kampani, jejíž vyvrcholení byla výzva, abychom proti tomu něco dělali. Rád bych věděl co.

ÚČAST: Vova, Sam, Eliška, Bambo, Rauta, Mates, Bkuche Cípísek, Tidlitát, kocour, Slipy, Sam, Helča

POSÁDKOVA LODĚNICE 19.4.

kuee

Zapomněl jsem říct, že zároveň se svým příchodem jsem se stal boatsmanem této posádky a tím jsem jakési odstřelil Rautu. A tohle byla první posádková loděnice, které jsem se účastnil. Vyjížděla Eliška, a já zůstal na břehu, takže ho nemůžu patřičně posoudit, ale Eliška říkala, že byl perfektní, takže tak. Co se týče organizačních věcí, trvaly dlouho (pokud snad někdy trvaly kratší), protože mi má posádka jako jediná umí skákala do řeči. Mě to ale moc nevadilo, asi proto že bylo veselo. Měl jsem dobrý pocit z téhle posádkovky, i když se dohromady nic neudělalo.

ÚČAS: Eliška, Rauta, Slipy, Tally, Rejval, Mates, Sorry

kuee

Jo, zapomněl jsem napsat, že náš Fiam bere řejvala. Myslí si totiž, že s ním zapůsobí vlastní nedostatky.

26.4.1983 - hodnocení - Skoda Jana

15 ZOO 23-24

Celej kiden bylo krásně a a když byl sraz, pátek na kaz. zase prší. Snad až dneska. Vždy se tam motala Hakrda a furt něco říkala, nebo se s nějakým zvonu dohadovala nebo co. Ani mě nepoctala, což mi vadilo. Ale to je jedno. Pak přijel Fletcher a začal se strašně kvůli tomu, že jsme si brali svý. Řekl mi na to, ať jdu zdlouhavě a jsem si vzal

SÁZAVA

6.- 9.5

DENNÍK ZDENKY ZE IV. ODDÍLU 19°° - 19°°

1. DEN: Snad byl na Hlavním nádraží nějaký mejdan, protože si se mnou nikdo nechtěl povídat. Přece kdyžs... nebo co. Nakonec jsme si nějak našli, kousek jsme jet jinýmu, dost nanervóm. Dojeli jsme do Sázavy a Vova s Petrem se začali dohadovat, kde budeme spát. Nakonec jsme postavili stany na louce u řeky. Bylo pěkné místečko. Pro lodě jsme šli do nějaké zahrady a Posejdonovi jsme zaplatili stopenta. Naše posádka vyhrála jídlo, nevešlo se ani do jednoho pytlíku. Pak jsme šli podívat do vedlejšího kempu. Už jsme ale dívali jsme se jen skrz plot, protože naštěstí dorazil vedením Blahoslava. Večer byla zpívánka, ale bez Sama to nebylo si na něj zvykli. Vovo začetl z Ofélie (Proč bychom Říkal, že to je nejhezčí knížka o vodácích, kterou zatím četl.

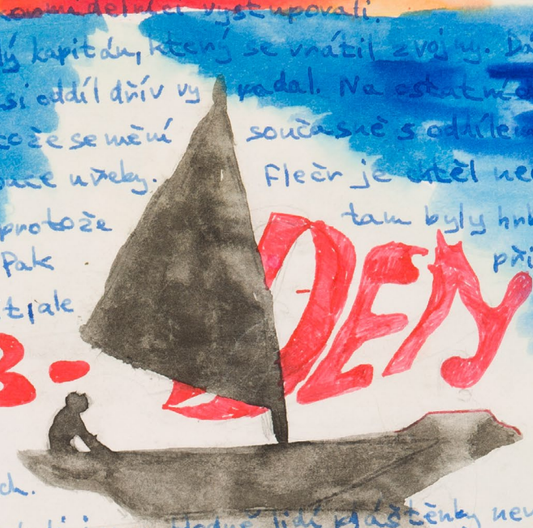

2. DEN

Vstávali jsme později, než si Fletcher myslel. Venku bylo teplo, svítilo sluníčko. Na loď si mě vybral Sam. Jeli jsme jenom pět jezů, ale hezky jsme se na nich zdrželi, protože pokaždý všichni kromě dělali vystupovali.

-Na téhle řece byl taky Jano, náš bývalý kapitán, který se vrátil zvojny. Já se s ním docela dobře poznával, jak asi oddíl dřív vypadal. Na ostatní se současně s oddílem. starších lidech to není vidět, protože se mění Fleťr je chtěl nechat blízko u břehu, ale Vova nechtěl, protože tam byly hrboly. Nakonec jsme je dali asi od břehu. Pak přišel jeden pán a chtěl nás vyhodit ale Fletcher mu to rozmluvil.

Ráno nás vzbudil déšť a volání, abysme si udělali snídaně ve stanech. Pak jsme si oblékli pláštěnky a vyplutí jsme. Hodně lidí pláštěnky nemělo spoléhali na meteorology. Jeli jsme nejhezčí úsek Sázavy s devíti jezy a tisíci peřejema, i přes ten déšť to bylo pěkný. Kvečeru jsme se stekli s Vltavou a pádlovali jsme přes Vrané. Přestalo pršet, všechno se uklidnilo. Měli jsme dost času na povídání. Přes přehradu jsme lodě převezli na malinkých dvoukolácích a dále jsme se opět začali dohadovat, kde budeme spát. Jeli jsme ještě kus po proudu a někde na hranicích Prahy si část lidí (Vovat,Jano) postavila stany. Zbytek - Posejdoni a my s Eliškou jsme jeli autobusem na Kosánkáč. I tady jsme sehádali, někteří chtěli jít spát domů. Město bylo celkem jedno, chtělo se mi spát (taky že jsem spala).

3. DEN

Hned ráno jsme přenášeli Modřanský jez a pak už jsme se vezli Prahou. Trochu jsem se hádala se Samem, protože chtěl Elišce udělat hodiny a ona po nás pak stříkala a po mně stříkal Sam a byli jsme všichni mokrý. Dojeli jsme na Kosánkáč a já jsem si šla spravovat pádlo. Je dobře, že se Vltava až do Prahy nejezdí moc často, ani takhle se mi to moc nelíbilo.

napsala Tally, nakreslili Mates

OTAVA

20.
22.V.

Účast: Sam, Vova, Eliš, Slípek, Manka, Tidli, Sorry, Sam, Kocour, Tally, Mateo, Ranta, Honza, Hanina, Helča, Andrea, katka, Mjval

Snad jediná z řek, která aspoň trochu za něco stála. A nejde jenom o tu řeku, ale i o vztahy mezi lidmi. Vzhledem k tomu, že jsme jeli s Poseidonama, bylo mezi lidmi, díky minulé Sázavě, určité napětí. No, a i počasí přálo: Nebylo moc horko, neprš̌elo. Vodička však studila hodně.

Jak to tedy na tě výpravě vypadalo?

V pátek se odjelo (jako ostatně vždy). Dojelo se do Rejštejna, ubytovalo ve strašných chatičkách patřících táboru MÍR, šlo se večeřet a potom zpívat. Zpívanda byla zajímavá tím, že místo obvyklé svíčky 3 svíčky, a na kytaru hrál Fletcher (Sam a Vovou se ještě někde toulali, vraceli se z malířského šmrnc). Kolem 23 hodiny přišlo překvapení v podobě Vovy a Sama (očekávání byli v sobotu ráno).

V sobotu ráno se dlouho připravovala snídaně a jestli se to časově nevyvládlo. Snad proto, že je to tak často, dal Fletcher příkaz vjet těm, kteří se loudali nejvíce. Jinak na náměstí na nás čtyři podesál. Tento den jsme jeli Tetovský kaňon. Svačilo (resp. prodrželo) se tři lodě. Celkově byl tento úsek velice pohodový, a nebýt pěkné přírody a lepší nálady, tak i nudný.

Mluvit o řece se dalo až v úseku nad Rejštejnem, který v sobotu jelo jen několik lodí (z obavy o lodě jenom ti zkušenější kormidelníci s hůlkou). Protože vše dopadlo dobře, jel se tento úsek i v neděli.

Neděli řeka jančila nad Susicí - v Anině, protože byly nějaké problémy s rozbitými loděmi z Tetovského kaňonu; šílené řeky.

Výborný byl zápas v lacrossu v sobotu odpoledne o velkolepé ceny - 0,3 kompoty z posádek.

Příležitostí k zapálení oddílové svíčky bylo sobotní příjezd 3 nových do oddílu - Mjvala, Andrey a Katky. Samovi byl předán Glejd plavčíka 1. lodníka.

Ač bylo relativně hodně kajakových úseků, celá řeka se nám utkvěla jedině proto, že jsme konečně jeli řeku s velkým Ř.

Eliš

Soft 26.5.

Argonauti x „13"

Zápas s jasnou převahou hráčů „13". Jak strašně vysoko jsme prohráli ani nepíšu. Byl to strašný pytel.
Hráli: Vova, Gam, Kuca, Slyek, Manka, Tidli, Eliš, Matas (Palič), Ranta

Protivníj byl Tidlitát, jí strašná primadona. Nehrál dobře, bolela ho ruka a ač ho měl kdo vystřídat, prohlásil, že se mu chce hrát a nevystřídal.

Myslím si, že byla mezi námi dobrá pohoda, ač jsme Folka prohrávali. Fandilo se, všichni (až na Tidlika) se opravdu snažili.

Minulý soft byl hodně legrační - hráli jsme s Prométheem a jen taktak jsme vyhráli (8:5); ale hráli jsme s dětmi 0 2 ač 3 náhradníci. Příští ostuda.

Eliš

POSÁDKOVKA

Na posádkovce se hrál zápas Cutty Sark & Victoria. My jsme si dalekovíc sehrávali a takj jsme na to doplatili. Unás si ale zahráli usichni což u Victorie ne. Unich hrál akorát Gam, Sam a Tydli, a tj dělali nájezdj. Tj pravidla bj se měj trošku změnit, abj si zahráli i tj menší. No a potom bj tj organizačkj. Bude posádková výprava a tak bj clocela dlouho. To je tak asi všechno.

Slecp

Hodnocení května 31.V. - rozdělík si 18b. Sfom